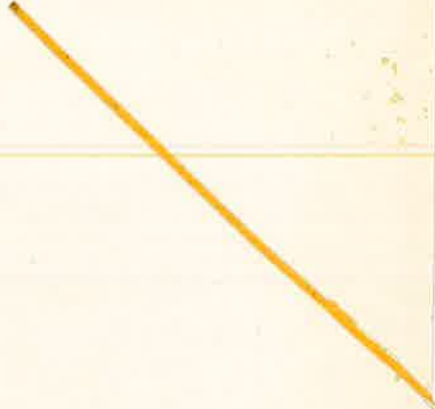

புதிய - ஜனநாயகமும்
போராட்ட மார்க்கமும்

சி. கா. செந்திவேல்

தமிழ்த் தேசிய அவணர் கவர்கள்

Published by Puthiya Bhoomi Publications, Madras-600 002.
 South Asian Books, 61, Thyagarajar Street, Madras-600 002.
 First Edition, 1993.
 Printed at Puthiya Bhoomi Press, Madras-600 002.

Rs. 12.00

சி. கர. செந்திவேல்

புதிய பூமி வெளியீட்டகத்துடன் இணைந்து

சவுத் ஏசியன் புகஸ்

Rs. 12.00

**Puthiya Jananayagamum Poarata Markamum
Ci. Ka. Senthivel**

First Edition : April 1993
Printed at : Suriya Achagam, Madras-17
Published by : Puthiya Bhoomi Veliyettagam,
by
South Asian Books
6/1, Thayar Sahib II Lane
Madras-600 002.

Rs. 12.00

மகாவித்தகம், சென்னை.

புதிய - ஜனநாயகமும் போராட்ட மார்க்கமும்
சி. கா. செந்திவேல்
முதற்பதிப்பு : ஏப்ரல் 1993
அச்சு : சூர்யா அச்சகம், சென்னை-17
வெளியீடு : புதியபூமி வெளியீட்டகத்துடன்
இணைந்து
சவுத் ஏசியன் புக்ஸ்
6/1, தாயார் சாகிப் 2ஆவது சந்து,
சென்னை-600 002.

Rs. 12.00

மகாவித்தகம், சென்னை.

பெருளடக்கம்

பதிப்புரை

1. தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்தலும் 9
சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும்
2. புதிய-ஜனநாயகமும் போராட்ட மார்க்கமும் 34
3. சர்வதேச நிலை பற்றி 72
4. புதிய-ஜனநாயக கட்சியின் வேலைத் திட்டம் 97

பதிப்புரை

இன்றைய மூன்றாம் உலக நாடுகள் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும் நெருக்கடிகளையும் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றன. ஏகாதிபத்திய நவகொலனித்துவ அமைப்பு முறைக்குள் இந்நாடுகளை அழுத்தி வைத்திருக்க அரசியல் பொருளாதார முனைகளில் மட்டுமன்றி கலாச்சாரத்துறையின் ஊடாகவும் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் சகல வழிமுறைகளையும் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

இலங்கையும் ஒரு பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடு என்ற வகையில் பல்வேறு நெருக்கடிகளையும் எதிர்நோக்குகின்றது தற்போதைய ஆளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு முற்றிலும் ஏகாதிபத்திய சார்பு நிலையில் இருந்து நாட்டைச் சீரழித்து வருகின்றது. மக்களுடைய விருப்பங்கள் அபிலாசைகளுக்குப் பதிலாக அந்நிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளது விருப்பங்களையும் அதேவேளை உள்நாட்டு பெருமுதலாளித்துவ வர்க்க சக்திகளினது தேவைகளையுமே முதன்மைப்படுத்தி நிற்கின்றது. இதனால் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் வளர்ந்து செல்கிறது. மக்களிடையே அதிருப்தியும் வெறுப்பும் தோன்றிய வண்ணம் உள்ளன. இவற்றைக் கண்டு அஞ்சும் அரசு தனது அடக்குமுறையந்திரத்தை முடுக்கி விட்டு ஜனநாயக - மனித உரிமைகள் யாவற்றையும் அப்பட்டமாக மறுத்து அடக்கி நிராகரித்து வருகின்ற போக்கு நாளாந்தம் அதிகரித்துச் செல்கிறது. எனவே மறுத்து நிராகரிப்புக்கு உள்ளாகி வரும் ஜனநாயக-மனித உரிமைகளை மீட்டெடுத்து நிலைநாட்ட வேண்டிய தேவை நாட்டில் உருவாகி உள்ளது. அதேவேளை தேசிய இனப்பிரச்சினை மோசமான கட்டத்தை அடைந்து அதன் சார்பான போராட்டம் யுத்த வடிவைப்

பெற்று நீடிக்கின்றது. அதனை முடிவுக்கு கொண்டு வர சயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததாகியுமுள்ளது.

இவ்விரண்டு விடயங்களையும் விளக்கி அதற்கான மார்க்கத்தையும் முதலாவது கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. இரண்டாவது கட்டுரை புதிய-ஜனநாயகம் பற்றியும் அதனை வென்றெடுப்பதற்குரிய தூரநோக்கு வழிமுறைகள் பற்றியும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அத்துடன் சர்வதேச நிலை பற்றியும் ஒரு கட்டுரை இடம் பெறுகின்றது. முடிவில் புதிய ஜனநாயக கட்சியின் உடனடி வேலைத் திட்டம் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரைகளைத் தோழர் சி. கா. செந்திவேல் எழுதியுள்ளார். புதிய ஜனநாயக கட்சியின் பொதுச் செயலாளரான தோழர் செந்திவேல் மேற்படி கட்சியின் கொள்கை விளக்கக் கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், கலந்துரையாடல் களில் அவ்வப்போது முன்வைத்த கருத்துக்களே கட்டுரை வடிவம் பெற்று நூலாக வெளிவருகின்றது.

இந்நூலினை வெளியீடுவதில் புதிய பூமி வெளியீட்டகம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. நாட்டின் பிரச்சினைகள் நெருக்கடிகள் குறித்து அக்கறைப்படும் அனைவரும் இந்நூலினைப் படிப்பது பயன் உள்ளதாகும். இந்நூலினை எம்முடன் இணைந்து வெளியிட்டு உதவுவதில் முன்நின்ற சவுத் ஏசியன் புக்ஸ் நிறுவனத்திற்கு நாம் நன்றி உடையோம். இதனை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த அச்சக ஊழியர்களுக்கும் மனமார்ந்த நன்றி.

வணக்கம்

புதிய பூமி வெளியீட்டகம்

117, கீழைத் தெரு,
சென் அன்றாஸ் இடம்,
முகத்துவாரம்
கொழும்பு 15
இலங்கை.

தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்தலும்
சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும்

1

தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்தலும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும்

அன்பும் கருணையும் அதிம்சையும் தர்மமும் கொண்ட
ஓர் அற்புதம் மிக்க அமைதியான தீவுதான் நமது
இலங்கை எனச் சில அரசியல், மதத் தலைவர்கள் கூறிவந்த
அர்த்தமற்ற வார்த்தை அலங்காரக் கூற்றுக்கள் இன்று
அவற்றின் அப்பட்டமான எதிர்மறைகளாகி நிற்கின்றன.

நமது இலங்கைத் தீவு இன்று அமைதியிழந்து
அல்லலும், அவலமும் நிறைந்த ஒரு நாடாகக் காட்சி
தருகின்றது. பொருளாதார சுபீட்சமின்மையும் பிரச்சி
னைகளும், நெருக்கடிகளும் ஏகப் பெரும்பான்மையான
மக்களுக்குத் தாங்கமுடியாத பாரச் சுமைகளாகி உள்ளன.
வறுமை, நோய், வேலையின்மை, வீடின்மை, கல்வி-கலாச்
சாரசமுகச் சீரழிவுகள் பெருகியுள்ளன. இன முரண்பாடு
வளர்க்கப்பட்டு யுத்த சூழலாக மாற்றப்பட்டுள்ளது.
நாளாந்தம் உயிர் இழப்புக்களும் உடமை நாசங்களும்
நிகழ்வதுடன் இரத்த வெள்ளம் பெருகிய வண்ணமே
இருக்கின்றது. இத்தனைக்கு மத்தியிலும் இந்த நாடு
ஒரு சுதந்திர ஜனநாயக நாடு என ஆட்சியில் அமர்ந்
திருப்போர் அடிக்கடி அழைத்துக் கொள்கின்றனர்.

இத்தகைய சமூகச் சூழலில் ஜனநாயகம் என்பது எந்தளவிற்கு உயிர்ப்பு உள்ளதாகவும், மக்கள் சார்பானதாகவும் உள்ளது என்பதே அடிப்படைக் கேள்வியாகும். இதுவரை காலமும் மக்களால் வென்றெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளும் செயற்பாடுகளும் எவ்வளவிற்குச் சமூகப் பிரயோகம் என்ற வடிவில் சுதந்திரமானதாக இருக்கிறது என்பது பிரதான பிரச்சினையாகும். இதனையிட்டு இந்த நாட்டின் சிந்திக்கும் ஆற்றல் பெற்ற ஒவ்வொரு தேச நலன் விரும்பியும் ஆழமான சிந்திப்பிற்கும் செயல்பாட்டிற்கும் முன்வர வேண்டியது அவசியமாகும்.

அதேவேளை தேசிய இனப் பிரச்சினை சார்பாக எழுந்துள்ள சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய முக்கியத்துவம் எவ்வகையிலும் புறந்தள்ளி நிராகரிக்கப்பட முடியாத ஒன்றாகியும் உள்ளது. தேசத்தின் மறுக்கப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளை மீட்டெடுத்து நிலைநாட்ட முற்படுவது பற்றிச் சிந்திக்க முற்படும்போது, அதனோடு இணைந்த பிரதான அம்சமான சுயநிர்ணய உரிமை சம்பந்தமான தெளிவிற்கும் வரவேண்டியது அவசியமாகும்.

1

ஜனநாயகத்தின் தாற்பரியத்தை எடுத்துக் கொள்வோமாயின் அது 'மக்கள் அதிகாரத்தையே' குறித்து நிற்பதாகும். சமுதாயத்தின் அரசியல் பொருளாதார சமூகத்துறைகள் அனைத்திலும் மக்களுடைய கருத்துக்கள் சுதந்திரமாக வெளிப்பாடடையவும் - பிரதிபலிக்கவும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொள்ளவும், மக்களின் வாழ்வைப் பரந்த அடிப்படையில் மேம்படுத்தவும் ஜனநாயகம் என்பது தலையாய பாத்திரத்தை வகிக்கின்றது. ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களின்

கருத்தையும் செயலையும் ஒருங்கிணைத்து முன்னெடுக்கப்படும் ஜனநாயக செயற்பாடு என்பது வரலாற்று வளர்ச்சியில் ஏற்பட்டதாகும். இது ஆரம்ப நிலையில் இருந்து உயர்ந்த கட்டத்தை நோக்கி வளர்ச்சி பெற்று வந்ததொன்றாகும்.

இத்தகைய ஜனநாயகத்தின் உட்கரு மேற்குலகில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்று பரவியதாயினும், அதேவிதமான மக்கள் அதிகாரத்தை குறித்து நிற்கும் ஜனநாயக சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும் ஒவ்வொரு நாடுகளின் சூழலுக்கேற்ப வளர்ச்சி பெற்று வந்திருக்கின்றது. கிழக்குலகில் நீண்ட வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க சீன, இந்திய நாடகரீக வளர்ச்சியின்போது தோன்றிய சிந்தனையாளர்களும், ஞானிகளும், செயல் வீரர்களும் மேற்கூறிய ஜனநாயகக் கருத்தோட்டங்களையும், சிந்தனைகளையும் முன்வைத்து வந்திருக்கின்றார்கள். உலகின் சகல நாடுகளும் வளர்ச்சி பெறவும் நெருக்கமடையவும் கூடிய சூழலில் இவ் ஜனநாயகத்தின் அம்சங்கள் விரிவடைந்தும் புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றும் வந்துள்ளன.

ஆனால் மேற்கத்திய முதலாளித்துவ தத்துவாசிரியர்கள் ஜனநாயகம் என்பதனைத் தனியே மேற்குலகுக்குரியதொன்றாகவும், குறிப்பாக முதலாளித்துவத்தினால் உயர்வாக வளர்க்கப்பட்டதொன்று என்றே கூறி வந்துள்ளனர். நிலப் பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான நிலையிலே முதலாளித்துவம் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் ஒரு முற்போக்கான பாத்திரம் வகித்த உண்மையை மறுக்க முடியாது. அவ்வேளை ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்கள் சார்பாக ஜனநாயக அம்சங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன. “சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்” போன்றன ஜனநாயக உயர் அம்சங்களாக உயர்த்தப்பட்டும் வந்தது. அதன் மூலம் ஜனநாயகத்தின் வளர்நிலைக்கு முதலாளித்துவம் தனது பங்களிப்பினை

வழங்கி நின்றது. இதனை மகத்தான பிரஞ்சுப் புரட்சி பிரதிபலித்தது.

இருப்பினும் நிலப்பிரபுத்துவத்தை வீழ்த்தி தனது ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்திக் கொண்ட முதலாளித்துவம் விரைவிலேயே மக்கள் விரோத நிலைக்கு வளர்ச்சி கண்டது. ஒரு கட்டத்தில் எதனை ஜனநாயகம் என முன்மொழிந்ததோ அதனையே மறுத்து நிற்கும் எதிர் நிலைக்கும் வந்தது. ஜனநாயகம் என்பதனை ஆளும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் தேவைக்கான ஒரு வலிமை மிக்க கருவியாக்கியும் கொண்டது. அதனடிப்படையில் ஜனநாயகத்தின் மக்கள் சார்பு அம்சங்களையெல்லாம் நிராகரித்துவிட்டு தமது வர்க்க சார்பு அம்சங்கள்தான் ஜனநாயகத்தின் உயர் அம்சங்கள் எனக் காட்டும் வரை விலக்கணங்களையும் செயற்பாடுகளையும் புகுத்தி நிலை நிறுத்திக் கொண்டது.

இன்றும் ஜனநாயகம் என்பதன் தாற்பரியத்தை விளக்கிக்கொள்ள முற்படுவோர் மேற்கத்திய முதலாளித்துவ ஜனநாயகக் கோட்பாட்டாளர்களின் வரை விலக்கணங்களை மட்டுமே முன் நிறுத்திக்கொள்ள முற்படுகிறார்கள். அமெரிக்க, பிரித்தானிய ஆட்சி முறைகள்தான் உலக ஜனநாயகத்தின் முன் மாதிரிகளாக இருப்பதாகவும் எண்ணிக்கொள்கின்றனர். மேற்குறித்த நாடுகளிலும் அவற்றைப் போன்ற மேற்குலக நாடுகளிலும் ஜனநாயகம் என்பது எந்த அர்த்தத்தில் உள்ளது என்பதனைத் தெளிவாகக் காணவேண்டுமாயின் அந்த நாடுகளில் நடைபெற்றுவரும் உயர் வர்க்க ஆட்சிகளின் ஒவ்வொரு அம்சமும் ஆழமாக ஆராயப்படுதல் வேண்டும். அந்த நாடுகளில் மிகச் சொற்ப அளவிலான எண்ணிக்கை கொண்ட சொத்து சுகம் மிக்க உயர் வர்க்கத்தினருக்கு மட்டுமே ஜனநாயகம் என்பது பூரணமாக உறுதிப் படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக விளங்குகிறது. ஏகப் பெரும் பான்மையான மக்களுக்கு ஜனநாயகம் மட்டுப்படுத்

தப்பட்ட வகையிலும், வரையறைகளுக்கு உட்பட்ட பெயரளவிலான ஒன்றாகவுமே உள்ளது. எனவே மேற்கின் ஜனநாயகம் அப்பட்டமான முதலாளித்துவ ஜனநாயகமே அன்றி மக்கள் ஜனநாயகம் என்ற அர்த்தத்தில் இல்லை என்பது வெளிப்படையானதாகும்.

இவ்வாறு முதலாளித்துவம் தனது வர்க்க நோக்கில் ஜனநாயகத்தை அர்த்தப்படுத்தி வந்த சூழலிலே மார்க்சியத்தின் தோற்றத்துடன் ஜனநாயகம் பற்றிய பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாடு விரிவான வகையில் முன்வைக்கப்பட்டது. ஒக்டோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் பின் பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகம் நடைமுறைக்கு வந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து உலகில் சோசலிச அமைப்பு முறையின் கீழ் பல நாடுகளிலே பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகம் மக்கள் ஜனநாயகமாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. இதுவே சீன தேசத்தில் தோழர் மாஓ சேதுங் தலைமையில் புதிய-ஜனநாயகமாக விருத்தி செய்யப்பட்டு பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும் சோசலிசத்தின் கீழ் நடைமுறைப்படுத்த வழி ஏற்பட்டது.

நமது நாடு நானூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் கொலனித்துவத்தின் நுகத்தடியின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாடாகும். ஜனநாயகத்தின் உரிமையாளர்களும், காவலர்களும் என்று தம்மை அழைத்துக்கொண்ட மேற்கின் முதலாளித்துவ ஏகாதிபத்திய சக்திகள்தான் நம்மை அடக்கி ஆண்டு நாட்டின் செல்வங்களையும் சூறையாடிச் சென்றவர்கள். இதனை நம் நாட்டில் உள்ள மேற்கத்திய ஜனநாயக வழிபாட்டாளர்கள் பலர் மறந்துவிடுகிறார்கள். அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் நமது மக்கள் ஜனநாயகத்தின் தேவை பற்றியும் அதன் பரந்து விரிந்த கருத்தோட்டங்கள் பற்றியும் அக்கறையும் ஈடுபாடும் காட்ட முற்பட்டனர். ஆயினும் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இருந்துதான் இலங்கை மக்களிடையே

அரசியல் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான விழிப்புணர்வும் போராட்டங்களும் வளர்ச்சி காண ஆரம்பித்தன. நாற்பதுகளின் பிற்கூறுவரை மிகவும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வகையிலே சில அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மக்களால் பெறப்பட்டன. ஆனால் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் தமது அதிகாரத்தை தமக்கு நம்பிக்கையான சூதேசிய உயர் வர்க்கத்தினரிடம் கைமாற்றிக் கொடுத்துச் சென்ற பின்பே மக்களது ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான இயக்கங்களும் போராட்டங்களும் விரிவடைந்து சென்றன.

1947ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற முதலாவது பாராளுமன்றத் தேர்தல் முதல் 1977ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற தேர்தல் வரையான முப்பது வருட காலத்தில் இலங்கையின் இரண்டு ஆளும் வர்க்க சக்திகள் மாறி மாறி ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்து வந்திருக்கின்றன. இக்காலப் பகுதியில் தேசிய ரீதியிலும், பிரதேச அளவிலும்-வர்க்க அடிப்படையிலும், இன ரீதியாகவும் மக்கள் தமது அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுப்ப தற்காகப் பல்வேறு வழிகளில் போராடி வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பயனாகச் சிலவகை அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை அவர்களால் வென்றெடுக்க முடிந்தது. அவை மனித உரிமைகளோடும் தொழிற்சங்க உரிமைகளோடும் சம்பந்தமுடையவையாக இருந்தன அதேவேளை வர்க்க அடிப்படையிலும், இன ரீதியிலும் அமைந்த ஜனநாயகக் கோரிக்கைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையும் தொடரவே செய்தது. இவ்விதமான ஜனநாயக உரிமைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டமையும் - மறுக்கப்பட்டமையும் இரண்டு ஆளும் வர்க்க சக்திகளான தரகு முதலாளித்துவ, தேசிய முதலாளித்துவ நலன்களுக்கு ஏற்றவாறே அமைந்திருந்தன.

ஆனால் 1977ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற பொதுத் தேர்தலுடன் இலங்கை அரசியலில் ஒரு புதிய நிலை

தோற்றுவிக்கப்பட்டது. நாட்டின் தரகு முதலாளிகளை உள்ளடக்கிய பெரு முதலாளித்துவ வர்க்கம் அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்தின் அரவணைப்புடனும் உள்நாட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் ஆதரவுடனும் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தது. அவர்களது முடிந்த முடிவாக எதிர்காலத்தில் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்க சக்திகளோ அன்றி வேறு எந்த வர்க்கப் பிரிவினரோ அதிகாரத்திற்கு வரமுடியாதவாறான சகல செயற்பாடுகளையும் முனைப்புடன் செய்ய ஆரம்பித்தனர். இதனைச் செய்வதற்காக எந்த வகையான ஜனநாயக உரிமையை மீறவும், மறுக்கவும் தம்மைத் தயார்படுத்திக் கொண்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து அதுவரை மக்களால் வென்றெடுக்கப்பட்ட அடிப்படை ஜனநாயக - தொழிற்சங்க - மனித உரிமைகளை வர்க்க, இன அடிப்படையில் நிராகரித்து மறுத்து செயல்பட ஆரம்பித்ததில் அவர்கள் எவ்வித தயக்கத்தையும் காட்டவில்லை.

1977ஆம் ஆண்டின் யூலை மாதத்தில் பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு தனது கொடூரமான ஜனநாயக விரோதச் செயலாக ஆகஸ்ட் மாதத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிரான வன்செயலைத் தூண்டி நாடு முழுவதும் அதனை விரிவடையச் செய்து கொண்டது. அத்துடன் அதனை நிறுத்திக்கொள்ளாது 1979ஆம் 80ஆம் 83ஆம் ஆண்டுகளிலும் இன வன்செயல்களை விரிவாக முன்னெடுத்துச் சென்றது. 1983ஆம் ஆண்டின் கொடூரம் மிகுந்த இன வன்செயல் தமிழர்கள் மத்தியில் பாரிய எதிர் விளைவுகளைத் தோற்றுவித்ததுடன் இன்று வரையான வடக்கு கிழக்கின் முடிவற்ற யுத்தத்திற்கும் அடிப்படையைத் தேடிக் கொண்டது.

1978இல் அரசியல் அமைப்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தின் மூலம் அன்றைய பிரதமரான ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா தன்னைத்தானே நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியாக்கிக் கொண்டார்.

இச்செயல் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்று கூறப்பட்டு வந்த நடைமுறைக்கு வீழ்ந்த முதல் அடியாகவும் அமைந்தது. அதேவேளை தனக்கு எப்பொழுதும் கடுமையான போட்டியாளராக விளங்கிவந்த சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவியான திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவினதும் மற்றும் சிலரதும் குடியியல் உரிமைகளை தன்னால் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக் குழு ஒன்றின் மூலம் பறித்துக்கொண்ட சம்பவம் தொடர்பு போகும் ஜனநாயக விரோதச் செயல்களுக்கு கட்டியம் கூறி நின்றது.

எதிர்பார்த்தது போல் அரசியல் அமைப்புக்கு தொடர்ந்தும் பல திருத்தங்களும் சட்டங்களும் கொண்டு வரப்பட்டு ஜனநாயக உரிமைகள் மட்டுமன்றி அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்கும் குழி பறிக்கப்பட்டது. அன்றுவரை இந்த நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கம் தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு சக்திவாய்ந்த ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திவந்த வேலை நிறுத்தம் செய்யும் உரிமையை "அத்தியாவசிய சேவைகள் சட்டம்" என்பதின் மூலம் மறுத்துக் கொண்டது. அதன் அடிப்படையில் 1980ஆம் ஆண்டில் சம்பள உயர்வு கோரி நடத்தப்பட்ட மிகப் பெரிய வேலை நிறுத்தம் இச்சட்டத்தின் மூலம் முறியடிக்கப் பட்டதுடன், தனது தொழிற்சங்க குண்டர்கள் மூலம் வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் தாக்கப் படும்-கொல்லப்படவும் செய்தனர். ஐம்பதினாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள், ஊழியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு வீதிக்குத் துரத்தப்பட்டனர்.

மற்றொரு அரசியல் அமைப்புக்கான ஆறாவது திருத்தத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்தில் இருந்த தமிழர் பிரதிநிதிகள் தமது ஆசனங்களை இழக்க நேரிட்டது. இச்செயல் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைக்கு வைத்த மிகப் பெரிய வேட்டு என்பதுடன் தமிழ்த் தலைமையை இந்தியாவின் மேலாதிக்கக் கரங்களில் இலகுவாக ஒப்படைக்க வழியையும் ஏற்படுத்தியது.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு பெயரள விலான பிரசாவுரிமையை வழங்கி அதன் நடைமுறையை அலட்சியப்படுத்திய அதேவேளை அம்மக்களுக்கு மாதச் சம்பளமோ, சம்பள உயர்வுகளோ, நிலம் வழங்குவதோ, குடியிருப்புகளை சொந்தமாக்குவதோ போன்ற அடிப்படை மனித தேவைகளைக் கொண்ட எந்த ஒரு ஜனநாயக உரிமையையும் வழங்க இவ் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு விடாப்பிடியாக மறுத்து வந்துள்ளது. அதே போன்று ஒரு இலட்சம் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிற்கு கட்டாயப்படுத்தி அனுப்பும் யதேச்சயான முடிவையும் எடுத்துக்கொண்டது.

நடைமுறையில் இருந்து வந்த தேர்தல் முறையில் தனது வர்க்கத்திற்கு வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய விகிதாசார தேர்தல் முறை கொண்டுவரப்பட்டது. அதே வேளை தேர்தல்களில் பகிரங்க ஊழலும் மோசடியும் பெருகு வதற்கு பச்சை விளக்கு காட்டப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் 1981ஆம் ஆண்டு இடம் பெற்ற மாவட்டசபைத் தேர்தலின்போது அமைச்சரவையைச் சேர்ந்த பிரதான நபர்களே முன் நின்று தேர்தல் வாக்கு மோசடிக்குத் தலைமை தாங்கி தமது ஜனநாயக வேஷத்தை குலைத்துக் கொண்டனர். இலங்கை—இந்திய ஒப்பந்தம் சிங்கள மக்களாலோ தமிழ் மக்களாலோ ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தொன்று அல்ல. அத்தகைய ஜனநாயக விரோத ஒப்பந்தத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட இந்திய அமைதிப் படையின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடத்தப்பட்ட மகாண சபைத் தேர்தலிலும், ஏனைய தேர்தல்களிலும் நியாய மற்ற வழிமுறைகள் மூலம் வாக்குகள் இடப்பட்டதுடன் தேர்தல் விதிகளும் மீறப்பட்டன. 1989இல் நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலும் அதன் பின்னான பாராளுமன்றத் தேர்தலும் இதுவரை ஜனநாயகம் எனக் கூறப்பட்டு பின்பற்றப்பட்ட நடை முறைகளையும் விதிகளையும் அதிகார துஷ்பிரயோகத்தின் மூலமும், பயமுறுத்தல்

பலாத்காரத்தினாலும் தூக்கி வீசி ஆளும் தரப்பின் வெற்றியை எவ்வகையிலும் உறுதிப்படுத்துவதாகவே அமைந்தது.

தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயமான உரிமைகளை வழங்குவதற்குப் பதிலாக இன வன்செயல்களை அடுத்தடுத்து நடாத்தி அவர்களை அச்சுறுத்தி அடிபணிய வைக்க முனைந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு இறுதியில் ராணுவ ஒடுக்குமுறைக்குள் முழுமையாகத் தஞ்சம் புகுந்துகொண்டது. 1979இல் முதல் ராணுவ ஒடுக்குமுறை அணி வீரதுங்கா என்ற உயர் இராணுவ அதிகாரி தலைமையில் யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

இவ் ஒடுக்குமுறைக்குச் சாதகமான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவற்றில் மிகவும் கடுமையான சரத்துக்களைக்கொண்ட சட்டமே பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமாகும். இச் சட்டத்தின் கீழ் கைதுசெய்யப்படும் ஒருவர் பதினெட்டு மாதங்களுக்கு விசாரணையின்றி தடுத்து வைக்கப்படுவதற்கும், ஒப்புதல் வாக்குமூலத்தைக் கொண்டே விசாரணையை நடாத்த வகை செய்யும் விதிகளையும் கொண்டிருந்தது. இச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட வேளை அது தமிழர்கள் மத்தியில் உருவாகியுள்ள “பயங்கரவாதத்திற்கு” எதிரானதாகவே காட்டப்பட்டது. ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் இச் சட்டத்தின் பிடிக்குள் சிக்கி நீண்ட காலம் விசாரணை இன்றி தடுத்து வைத்து சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டனர். அத்துடன் அது திருப்தி கொண்டு விடவில்லை. அது விரைவிலேயே சிங்கள மக்கள், இளைஞர்களுக்கு எதிராகவும் திருப்பிவிடப்பட்டது. தெற்கில் “நாசகார சக்திகளுக்கு” எதிராக என்ற பெயரில் மிக மோசமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அதனால் அடிப்படை ஜனநாயக மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டன.

இதே வேளை ஆயுதப் படைகளுக்கு மேன்மேலும் அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டதுடன் துணைப்படைகளும்

குண்டர் அமைப்புக்களும் செயலாற்றி நின்றன 'கறுப்புப் புனைகள்' 'பச்சைப் புலிகள்' போன்ற அமைப்புக்கள் ஆயுதப்படைகளுடன் இணைந்தும் தனித்தும் கொடிய அடக்குமுறைகளில் ஈடுபட்டன. 'நாசகாரச் சக்திகள்' எனச் சந்தேகிக்கப்பட்டவர்கள் கூச்சமின்றி கொன்றொழிக்கப்பட்டனர். இக் கொலை நிகழ்வுகளுக்கு மக்கள், இளைஞர்கள், கல்வியாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், பத்திரிகையாளர்கள், செய்தியாளர்கள், அரசியல்வாதிகள் போன்ற பல தரப்பினரும் உட்பட்டிருந்தனர். அரசு கட்டவிழ்த்து விட்ட கொடிய அடக்குமுறையின் மத்தியில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட சக்திகளாலும் கொலைகள் நிகழ்த்தப்பட்ட மனித உரிமை மீறல் செயலானது ஆட்சியினருக்கு மேலும் வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவே செய்தது. ஏறத்தாழ ஐம்பதினாயிரம் பேர்வரை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் கொல்லப்பட்டனர் என்றும், மேலும் ஐம்பதினாயிரம் பேர் வரை காணாமல் போய் உள்ளனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இன்று நாடுமுழுவதிலும் சிறைச்சாலைகள், தடுப்பு முகாம்கள், இராணுவ முகாம்கள், பொலீஸ் நிலையங்கள் போன்றவற்றில் பல ஆயிரக்கணக்கான அரசியல் கைதிகள் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். விசாரணையின்றியும், விடுதலை செய்யப்படாமலும், மக்கள் - இளைஞர்கள் அடைத்து வைத்து கொடிய சித்திரவதைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுவதன் மூலம் அவர்களது அடிப்படை ஜனநாயக மனித உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன.

இன்று அரசின் அடக்குமுறை யந்திரத்தால் சந்தேகிக்கப்படும் எவரும் கைதுசெய்யப்படவும் சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படவும், விசாரணையின்றி வருடக்கணக்கில் தடுத்து வைக்கப்படவும், அனாமதேய வழிகளில் கொல்லப்படவும் கூடிய அபாயத்தையே கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளது.

இன்றைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசு ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, ஆர். பிரேமதாஸ ஆகியோரின் தலைமை

யில் மொத்தம் பதினான்கு ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து பதினைந்தாவது ஆண்டினுள் பிரவேசித்துள்ளது. நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையின் கீழ் தனிநபர் - தனிக் கட்சி - சர்வாதிகார முறையொன்று முழு அளவில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. ஏறத்தாழ முழுக்காலமும் அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழும் அடிக்கடி பிறப்பிக்கப்படும் ஊரடங்கு சட்டத்தின் மூலமுமே ஆட்சி நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத்தகைய நிலைக்கு வடக்கு கிழக்கின் 'பயங்கரவாதமும்' தெற்கின் 'நாசகாரமும்' தான் காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது. அரசு கூறிவரும் பயங்கரவாதம், நாசகாரம் என்பவை நாட்டு மக்களால் எதிர்நோக்கியுள்ள அடிப்படைப் பிரச்சினைகளின் தீர்வின்மையோடு சம்பந்தமுடையவையும் அவற்றின் விளைவுகளும் என்பதை மறைக்க பெருமுயற்சி எடுக்கப்படுகிறது. அவ் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் வர்க்க, இனத் தோற்றங்களில் வெளிப்பாடடைந்து வளர்ந்து செல்லும் அதேவேளை அவற்றுக்கு குறைந்த பட்சத் தீர்வுகளைத் தானும் முன்வைக்க முன்வராத நிலையில் அவற்றைக் காட்டி அதன்மறைவில் தமது உயர்வர்க்க ஆட்சியை நடாத்தி வருகிறார்கள். இந்த வழியில் அரசுக்கு எதிரான வர்களையும் அதிருப்தி தெரிவிப்போரையும் அடக்கி முறியடிக்க ஜனநாயக-தொழிற்சங்க - மனித உரிமைகளை மறுத்து பாஸிச முறைகளிலான ஒடுக்கு முறைகளில் ஈடுபட்டு நிற்கிறார்கள்.

இவ்வாறு அரசியல் முனையிலே மறுத்து நிராகரிப்புக்கும் அடக்குமுறைக்கும் உள்ளான தேசத்தின் ஜனநாயகம் என்பது நாட்டின் பொருளாதார வாழ்விலும் சிதைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். நமது தேசிய பொருளாதாரம் உலக வங்கி, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் போன்றவற்றின் ஆலோசனை - ஆணைக்கு இணங்க சீர்குலைவதற்கு இடமளிக்கப்பட்டது. அதேவேளை திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை என்பதன் ஊடாக

அந்நிய பஸ்தேசிய நிறுவனங்களின் தங்கு தடையற்ற நுழைவிற்கும்-சுரண்டலுக்கும் பூரண வாய்ப்புக்கள் அரசியல் அமைப்பு வாய்லாகவே வழங்கப்பட்டுள்ளன. சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திலும் அதற்கு வெளியில் உள்ள பஸ்தேசிய நிறுவனங்களில் சக்கை பிழியப்படும் எமது நாட்டுத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் யாவும் மறுக்கப்படுவதுடன் எவ்வித உத்தரவாதமும் அற்ற நிலையில் வேலை வாங்கப்படுகின்றனர். வேதனம் முதல் வேலை நேரம் வரை அந்நிறுவனங்களின் ஏதேச்சையான முடிவுகளுக்கே விடப்பட்டுள்ளன அங்கே தொழிற் சங்க அமைப்புக்கு இடமே இல்லாத வகையில் சுரண்டலுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது.

ஏற்கனவே அரசாங்க கூட்டுத்தாபனமாக இயங்கி வந்த நிறுவனங்களை ஒவ்வொரு விதக் காரணம் காட்டி பஸ்தேசிய நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் உள்நாட்டின் பெரு முதலாளிகளும் பங்குதாரர்களாகி உள்ளனர். சகல வழிகளிலும் தனியார் மயப்படுத்தலை முன் தள்ளி வரும் மோசமான நிலைக்கு எதிராக மக்களிடையேயும் தொழிலாளர் மத்தியிலும் உருவாகிய எதிர்ப்பு அடக்குமுறை மூலம் அமுக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய வருமானத்தை அளித்து வரும் பெரும் தோட்டத்துறை பஸ்தேசிய நிறுவனங்களின் கைகளில் ஒப்படைப்பதற்கு முழு மூச்சாக ஆட்சியினர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் பழைய இருண்ட யுகம் புதிய வடிவிலே பெருந்தோட்டத்துறையில் புகுத்தப்படுகிறது. மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றும் பூரணப்படுத்தப்பட்ட ஜனநாயக-மனித உரிமைகளை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இருந்து வருகின்றனர். அதேவேளை நீண்டகாலப் போராட்டங்களின் மூலம் போராடிப் பெற்ற அரைகுறை ஜனநாயக-தொழிற் சங்க உரிமைகளையும் தோட்டங்கள் தனியார் மயப்படுத்தலால் இழந்து நிற்க வேண்டிய அபாயத்திற்கு உள்ளாகி

யுள்ளனர். அவர்கள் காட்டிவரும் எதிர்ப்புக்களை அரசு அசட்டை செய்து வருகிறது.

நாட்டின் சுதந்திரம் சுயாதிபத்தியம் பற்றிப் பேசும் இந்த அரசு முன்னூறு ஏக்கர் நிலத்தை "வொய்ஸ் ஒப் அமெரிக்கா" என்ற அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய ஒலிபரப்பு நிறுவனத்திற்கு தாரைவார்த்துள்ளது. இதனை எதிர்த்து மக்களால் காட்டப்பட்ட கண்டன எதிர்ப்பை அரசு தட்டிக்கழித்து விட்டது. அதே போன்று கரும்பு உற்பத்தி, அன்னாசி உற்பத்தி போன்றவற்றுக்காக அந்நிய பல் தேசிய நிறுவனங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை கையளித்துள்ளது. இதற்காக விவசாயிகள் தமது குடியிருப்பு, விவசாய நிலங்களில் இருந்து விரட்டப் பட்டுள்ளனர். இங்கே அந்நிய பல் தேசிய நிறுவனங்களுக்கும் அதன் உள்நாட்டுச் சகபாடிகளான பெரு முதலாளிகளுக்கும் உள்ள சுதந்திரம், ஜனநாயகம் மக்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மறுக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட நவ கொலனித்துவ பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு ஏற்ற வகையில் கல்வித்துறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டு உயர்கல்வி வரை முன்னெடுக்கப்படுகிறது. தேசிய பொருளாதாரம், தேசிய வாழ்வு, தேசிய சுதந்திரம், தேசிய கலாச்சாரம், சமூக முன்னேற்றத்திற்கு பங்களிப்பு வழங்க வேண்டிய கல்வித்துறை அந்நியர் தேவைக்கும் அதன் தாக்கத்திற்கும் உள்ளான கல்வி முறையாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. தனியார் மயக் கல்விக்கு முதன்மை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனை எதிர்த்தே வட கொழும்பு தனியார் மருத்துவ கல்லூரிக்கு பெரும் எதிர்ப்பு இயக்கம் உருவாகியது. இவ் எதிர்ப்பு இயக்கம் கல்வித்துறையில் மறுக்கப்பட்டு வரும் ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான மக்கள்-மாணவர்-கல்வியாளர்களின் நியாயமானதொன்றாகவே விளங்கியது. இதனை முறியடிக்க அரசு செய்த அடக்குமுறைகளும் சூழ்ச்சிகளும்

சட்டதிட்டங்களும் கல்வித்துறையில் நடத்திய ஜனநாயக-
 விரோத நடவடிக்கைகளாகவே அமைந்தது. அத்துடன்
 இனரீதியில் காட்டப்பட்டு வரும் பாகுபாடு, புறக்கணிப்பு
 கல்வித்துறையில் மற்றோர் ஜனநாயக மறுப்பு
 நடவடிக்கையாகும்.

தேசிய கலாச்சாரம் என எவ்வளவிற்கு அலங்கார
 மாகப் பேசப்பட்ட போதிலும் சமூக கலாச்சார தளங்-
 களில் ஏகாதிபத்திய சார்பு நிலைப்பாடுகளே முன் தள்ளப்-
 படுகின்றன. மக்களின் பிரதான கவனத்தை திசை திருப்பி
 வைத்திருப்பதற்கு சமூக கலாச்சார சீரழிவுகள் தாராள
 மாக்கப்பட்டுள்ளன. போதை வஸ்துப் பாவனையும்
 மேற்கின் சீரழிந்த கலாச்சார குப்பை கூழங்களும்
 தாராளமாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இளம் தலைமுறை
 யினர் நாசப்படுத்தப்படுகின்றனர். அண்மைக்கால சமூக
 கலாச்சாரச் சீரழிவுகளின் வளர்ச்சியும் அதன் தாக்கமும்
 நமது சமுதாயத்தில் அதிகளவு அபாயங்களை தோற்று
 வித்துள்ளமையை அவதானிக்க முடியும். விபச்சார
 விடுதிகளும் போதை வஸ்து மையங்களும் பெருகியுள்ளன.
 எயிட்ஸ் நோயின் வேகமான பரவுதல் கலாச்சார
 சீரழிவின் தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வரும் ஒலி ஒளி
 பரப்பு நிறுவனங்களும் பத்திரிகைகளும் முற்று முழுதான
 ஒரு பக்க செய்திகளின் ஊது குழல்களாகவே செயல்பட
 வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் பெயரளவிற்கான
 ஜனநாயகப் போக்கு என்பது துளியளவாவது விட்டுவைக்-
 கப்படவில்லை. அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்கு அப்பால்
 உள்ள பத்திரிகைகளும் பத்திரிகையாளர்களும் மிரட்டலுக்-
 கும் அச்சுறுத்தல்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டி
 யுள்ளன. பல பத்திரிகையாளர்கள் தாக்கப்பட்டும்
 கொலைப் பயமுறுத்தல்களுக்கும் உள்ளாகி வரும்
 போக்கு இன்று அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது.

கருத்துச் சுதந்திரம் எழுத்துச் சுதந்திரம் என்பவை
என்றுமில்லாதவாறு அச்சுறுத்தலுக்கு இலக்காகி
உள்ளதை நன்கு அவதானிக்கலாம்.

இலங்கை சர்வதேச சமூகத்தின் முன் மனித உரிமை
மீறல்களுக்கும்-ஜனநாயக மறுத்தல்களுக்குமாக குற்றம்
சுமத்தப்பட்ட நிலையிலேதான் இருந்து வருகின்றது.
உள்நாட்டிலும் உலக அரங்கிலும் இலங்கையில் மீறப்பட்ட
நூள்ள மனித உரிமைகள் சம்மந்தமான ஆதாரபூர்வமான
தகவல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு தேசத்தின் அரசியல் பொருளாதார கல்வி
கலாச்சார சமூக வாழ்வின் ஒவ்வொரு துறையிலும்
ஜனநாயக செயற்பாடு என்பது நிராகரிக்கப்பட்ட
நிலையிலும், ஏற்கனவே வென்றெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக
உரிமைகள் மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட சூழலிலுமே
காணப்படுகின்றது. இத்தகைய ஜனநாயக நிராகரிப்பு
மறுப்பு என்பவற்றினோடு சம்பந்தமுடைய மற்றொரு
முக்கிய விடயமே சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய பிரச்சினை
யாகும்.

2

கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேல் இந்நாட்டின்
தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் பாகுபாடு, புறக்கணிப்பு, ஒடுக்கு
முறை என்பனவற்றுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்
கள். அதன் காரணமாக தேசிய இனப்பிரச்சினையானது
இன்று எரிந்து கொண்டிருக்கும் தேசியப் பிரச்சினையாகி
நிற்கின்றது நாட்டின் அரசியல் பொருளாதார கல்வி
சமூகத்துறைகளில் ஜனநாயக செயற்பாடுகள் மறுத்து
நிராகரிப்புகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதன் உடன் நிகழ்ச்சி
யாகவே தேசிய இனப்பிரச்சினையும் கூர்மை அடைந்து
வந்துள்ளமையைக் காண முடியும், குறிப்பாக கடந்த
இரண்டு தசாப்தங்களில் தேசிய இனப்பிரச்சினை பகை

முரண்பாட்டு வழிகளில் வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்றைய ஆளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் 77ஆம் ஆண்டு கையேற்புடன் தமிழ் மக்களின் நியாயமான உரிமைகளுக்கான கோரிக்கைகளை ராணுவ ஒடுக்குமுறையின் மூலம் நிராகரிக்கும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஆயுதம் தாங்கிய இளைஞர் போராட்டங்கள் உருவாகி வளர ஆரம்பித்தது. அதுவே இன்று தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான தவிர்க்க முடியாத போராட்டம் என்ற நிலையையும் அடைந்துள்ளது. தேசிய இனப்பிரச்சினையில் சரியான அணுகுமுறைகளைக் கடந்த காலத்தில் கையாளத் தூர நோக்கற்ற, குறுகிய இன மத அரசியல் நிலைப்பாடுகளால் இன்று ஒரு முடிவற்ற கோர யுத்தத்தினுள் நாடு சிக்கியுள்ள நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

வடக்குக் கிழக்கில் நிகழ்ந்து வரும் இந்த யுத்தத்தில் தமிழ், முஸ்லீம், சிங்கள மக்களின் உயிர் உடமை இழப்புக்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. சுமார் எட்டு லட்சம் மக்கள் தமது இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறி அகதிகளாகி அல்லலுறுகின்றனர். நாளாந்தம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இந்த யுத்தம் விழுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதுவரை தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் ஏறத்தாழ ஐம்பதினாயிரம் பேர்வரை கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பல ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் படுகாயங்கள் அடைந்தும், காணாமல் போயும் உள்ளனர். சிறைச்சாலைகள், தடுப்பு முகாம்கள், இராணுவ நிலையங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மூன்றாம் உலகத்தைச் சேர்ந்த பின்தங்கிய ஒரு சிறிய நாடாகிய இலங்கையில் அதன் ஆட்சியாளர் தொடரும் இவ்யுத்தத்திற்கு முடிவு காண முன்வராத நிலையினை

நீடித்து வருகின்றனர். தனது நாட்டின் பிரசைகளில் ஒரு பிரிவினரான தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராக இத்தகைய கொடிய யுத்தம் ஒன்றை நடத்தப்பட வேண்டியது ஏன் என்ற நியாயமான கேள்வி எழவே செய்கின்றது. அந்நிய ஏகாதிபத்திய, அயல் மேலாதிக்க சக்திகளின் அபாயம் வளர்ந்து வரும் சூழலிலும் அதனைக் கருத்தில் கொள்ளாது தேசிய இனப்பிரச்சினையின் தீர்வுக்கு இராணுவ யுத்த வழிமுறைகளே முதன்மைப்படுத்தப்படுகிறது. தமிழ் தேசிய இனத்தின் சுய நிர்ணய உரிமையை ஒன்றுபட்ட தேசத்திற்குள் நீதியாகவும் நேர்மையாகவும் ஏற்றுக் கொண்டு அரசியல் தீர்வு ஒன்றினைக் காணும் நிலை விடாப்பிடியாக மறுக்கப்படுகின்றது.

இராணுவ யுத்த வழிமுறையைப் பாவித்து தமிழ் மக்கள் மீதான யுத்தம் நீடிக்கப்படுவதைப் பெரும்பாலான சிங்கள மக்கள் எதிர்க்கும் நிலை தோற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இன்று தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான நிலையில் உருவாக்கப்படும் ராணுவமும் யுத்த தளபாடங்களும் நாளை விரைவாகவே சிங்கள மக்களின் நியாயமான போராட்டங்களுக்கு எதிராகத் திருப்பப்படும் அபாயத்தை முன்னெச்சரிக்கையாகக் கொள்வது அவசியமாகும். பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின் கீழ் இடம் பெற்ற கொடிய துயரமிக்க சம்பவங்களை பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்கள் பட்டறிவாகக் கொள்வது அவசியமாகும். ஆதலினால் இராணுவத் தீர்வை நிராகரித்து அரசியல் தீர்வுக்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சிங்கள மக்கள் தமது பங்களிப்பை வழங்கி நிற்க வேண்டும்.

இன்று நமது நாட்டின் தேசிய இனப் பிரச்சினையில் உருவாகியுள்ள யுத்தத்தை தூரநோக்கில் தேசத்தையும், மக்களையும், எதிர்காலத்தையும் பற்றி அக்கறையுடன் அணுகும் எவரும் தெளிவாக இனம் காணாதல்

வேண்டும். சுயநிர்ணய உரிமை என்ற விடயத்தை இனங்களின் சமத்துவத்தையும், புரிந்துணர்வையும், ஜனநாயக வாழ்வையும் உறுதிப்படுத்தும் ஒன்றாகப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக அதனைப் பிரிவினையாக மட்டும் அர்த்தப்படுத்திப் பயப்பீதி கொள்வது அர்த்தமற்றதொன்றாகும். சுயநிர்ணய உரிமை சமன் பிரிவினை மட்டுமே என்றும் அதற்கு அப்பால் சுயநிர்ணய உரிமை என்பதற்கு எவ்வித அடிப்படையும், அர்த்தமும் இல்லை என சிங்கள பேரினவாத சக்திகள் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தவறான விளக்கம் கொடுத்து தமது அரசியல் நோக்கங்களை தக்கவைத்துக் கொள்ள முயலும் முயற்சி முறியடிக்கப்படல் வேண்டும். இலங்கை என்ற தேசத்திற்குள் பிரிவினை அற்ற வழிகளிலும் சுயநிர்ணய உரிமையின் பிரயோகத்தை வெற்றிகரமாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதை மக்கள் விளங்கிக் கொள்வதற்கும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் முற்போக்கு ஜனநாயக தேசபக்த சக்திகள் தமது முன்முயற்சிகளை பன்மடங்காக்க முன்வரல் வேண்டும். பிரதேச சுயாட்சி, சமஷ்டி போன்ற அமைப்புக்களின் வாயிலாகத் தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை பிரயோகிக்க முடியும் என்பது முற்றிலும் ஏற்புடையதொன்றாகும். தமிழ் பேசும் மக்களில் தமிழ் தேசிய இனத்திற்கு மட்டுமே இச்சுயநிர்ணய உரிமை உடையதாக இருக்கப் போவதில்லை, அவர்களில் இரு சாராரான முஸ்லிம் மக்களுக்கும் மலையகத் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் கூட அதே சுயநிர்ணய உரிமை உண்டு என்பது வலியுறுத்தப்பட வேண்டும். இதனை நமது நாட்டின் விசேஷ சூழலுக்கேற்ப ஏற்றுக் கொண்டு உரிய வழிகளில் பிரயோகிக்க வேண்டிய தேவையை இன்று நமது நாடு எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது.

இன்றைய நவீன உலகில் வளர்ந்து வரும் ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் விஞ்ஞானபூர்வமான சமூகக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலே தீர்வுகள் தேடப்படும் முயற்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. நமது நாட்டிலும் தேசிய இனப்

பிரச்சினையின் தீர்வுக்கும் அதேவிதமான அணுகுமுறைகள் தேவையானதாகும். இனங்களுக்கிடையிலான உறவுகள் மோசமடைந்ததற்கான அரசியல், பொருளாதார, சமூகக் காரணிகள் உரியபடி கண்டறியப்படல் வேண்டும். அது மட்டுமன்றி வரலாற்றுத் திரிபுகளாலும், ஐதீகங்களாலும் உருவாக்கப்பட்ட பொய்மைகளும், பழம் பெருமை பேசும் கருத்தோட்டங்களும் நிராகரிக்கப்படல் வேண்டும். நமது நாட்டின் வரலாற்றுப் பெருமைக்கும், நாகரீக வளர்ச்சிக்கும் வளமுட்டிய சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களைப் பிளவுபடுத்தி ஒருவரைக் கொண்டே மற்றவரைக் கொன்றொழிக்கும் அந்நிய, உள்நாட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் சதிகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் இனம் காணுதல் வேண்டும். இதற்குரிய ஒரே வழி தமிழ் பேசும் மக்களைத் தேசிய வாழ்வில் இணைக்கக் கூடிய வகையில் அவர்களது சுயநிர்ணய உரிமை வென்றெடுக்கப்படுவதற்கு பெரும்பான்மை சிங்கள மக்கள் தமது பூரண ஆதரவினை வழங்க முன்வரல் வேண்டும். இதனைச் செய்யும்போது தம்மிடையே உள்ள அரசியல் மதத் தலைவர்களின் குறுகிய நிலைப்பாடுகளை மக்கள் நிராகரிக்க எவ்வித தயக்கத்தையும் காட்டக் கூடாது.

அதேபோன்று சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெருமளவிற்கான ஐக்கியம் கட்டப்படுதல் வேண்டும். முஸ்லீம் மக்களையும் மலையகத் தமிழ் மக்களையும் பேரினவாத ஆளும் சக்திகள் பிளவுபடுத்தி அந்நியப்படுத்த எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படாது பார்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். அதேவேளை சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தில் மக்களுக்குரிய ஜனநாயகம், சுதந்திரம் கட்டுப்படுத்தப்படவோ அன்றி மட்டுப்படுத்தப்படவோ கூடாது. அவ்வாறு செய்யப்படுமே யானால் போராட்டத்தின் போக்கில் உள்ளார்ந்த பலவீனமும், தனிமைப்பாடும் உருவாகவே செய்யும். எனவே தமிழ் யேசும் மக்கள் எதிர்நோக்கி நிற்கும்

சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கு ஒருமுனைப் பாதைக்குப் பதிலாக அரசியல் மதியூகம் மிக்க முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்படுவது அவசியம். இதற்கு தமிழ் மக்களின் பிரதான எதிரி யார்? நண்பர்கள் யார்? என்பதைத் தெளிவாக இனம் காண்பது அவசியமாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டமானது இன்றைய அமைப்பிற்குள் குறைந்த பட்சமாக முன்வைக்கப்படும் ஓர் அரசியல் தீர்வுடன் முடிவு பெறப் போகும் ஒன்றல்ல என்பது நினைவில் நிறுத்தப்பட வேண்டும். இன்றைய கோரத்தனமான யுத்தத்திற்கும் அதன் அழிவுகளுக்கும் பதிலாக அரசியல் தீர்வானது ஆறுதல் வழங்குவதாக அமையும் அதேவேளை சுயநிர்ணய உரிமையின் முழு அம்சங்களையும் தமிழ் பேசும் மக்களின் அனைத்துப் பிரிவினரும் வென்றெடுக்கும் வகையிலான மார்க்கத்தில் சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம் புதிய கட்டத்தின் ஊடே முன்னெடுக்கப்படுவதற்கான சூழல் தோற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும். புதியதோர் அணுகுமுறையும், கொள்கையும், போராட்ட நடைமுறையும் பின்பற்றப்படல் வேண்டும்.

தமிழ் பேசும் மக்களின் நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலான உரிமைப் போராட்ட காலகட்டம் மீள் பரிசீலனைக்கு உள்ளாக்கப்படுவது அவசியம். இதனை மூன்று கட்டங்களாகக் காண முடியும். முதலிரு கட்டங்களிலும் தமிழர் உயர்வர்க்க தலைமைகள் பாராளுமன்ற வழியிலான பேரப் பேச்சுகளிலும், ஆளும் வர்க்க சக்திகளுடன் இணங்கியும், அடிபணிந்தும் சென்றதன் மூலம் தமது வர்க்க இயல்பை வெளிப்படுத்தினர். அதனால் இனவாதத்தை அவர்களால் பிரதிபலிக்க முடிந்ததே அன்றி இனத்துவ அம்சங்களையும் அதன் நியாயமான கோரிக்கைகளையும் சரியான கொள்கை போராட்ட வழிகளில் முன்னெடுக்க முடியாத நிலைமைகளுக்குத் உள்ளப்பட்டனர். அதன் விளைவுகளில் ஒன்றே

இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டமாகும். மூன்றாம் கட்டமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட இவ்ஆயுதப் போராட்டம் சரியான திசையில் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்பதனை அதன் ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேற்பட்ட காலகட்டத்தின் நடைமுறை அனுபவங்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. அதன் சாதக பாதக அம்சங்கள் அடிப்படையான வர்க்க நோக்கின் ஊடே அணுகப்படல் வேண்டும். அவையாவும் மீள் பரிசீலனைக்கும் சுய விமர்சனத்திற்கும் உட்படுவது அவசியமாகும்.

அவ்வாறு நோக்கும் போதுதான் தமிழர் போராட்டமானது நான்காவது கட்டத்தினுள் பிரவேசிக்க வேண்டிய வரலாற்றுத் தேவையை வேண்டி நிற்கின்றது. இந் நான்காவது கட்டப் போராட்டமானது சுயநிர்ணய உரிமைக்கான தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நீண்ட போராட்டப் பயணத்தின் புதிய திருப்புமுனைக்கு முதல் அடியெடுப்பாக அமைதல் வேண்டும். இதற்கு வர்க்க, இன அடிப்படை அம்சங்களை உள்ளடக்கிய கொள்கையும், ஸ்தாபனமும், தலைமையும், போராட்ட தந்திரோபாயங்களும் வகுக்கப்பட்டு திசை மார்க்கம் தெளிவுடன் காட்டப்படுவது அவசியமாகும். இதனை இரண்டு நிலைகளினூடே முன்னெடுக்க முடியும். ஒன்று சுயநிர்ணய உரிமைக்கான கோரிக்கையையும் - போராட்டத்தையும் உடனடியான தேசிய ஜனநாயகத்திற்கான தேச மக்கள் அனைவரினதும் போராட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக இணைத்து முன்னெடுத்தல். இரண்டாவது நீண்ட கால நோக்கில் புதிய ஜனநாயக அமைப்பினை வென்றெடுக்கும் போராட்ட மார்க்கத்துடன் பின்னிப் பிணைந்ததாக வகுத்து முன்னெடுத்தல். இவை மேன்மேலும் விரிவான நோக்குதல்களுக்கும் அணுகு முறைகளுக்கும் ஓர் அடிப்படையாக அமைய முடியும்.

3

இன்று தேசிய ஜனநாயகம் சுயநிர்ணய உரிமைபற்றி ஆழ்ந்து நோக்குமிடத்து அவற்றை மீட்டெடுப்பதற்கும்

வென்றெடுப்பதற்கும் உரிய அடிப்படை இந்நாட்டின் சிங்கள தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் இதுவரை இன மத மொழி பிரதேச அடிப்படையில் பிரித்து குரோதப்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். உடனடியாக யாவரையும் ஒரே அணியில் ஒன்று திரளச் செய்வதற்கான யதார்த்த சூழல் இன்று இல்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாகும். இருப்பினும் ஒருவரது கோரிக்கையையும் போராட்டத் தையும் மற்றவர் நிராகரித்து நில்லாத ஒரு பொதுப் போக்கினை உருவாக்கி வளர்த்தெடுப்பது அவசியமாகும்.

அந்த வகையில் தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து நிலைநிறுத்தும் கோரிக்கைகளையும்-போராட்டங்களையும் குறிப்பாக சிங்கள மக்கள் முன்னெடுக்கும் சூழலில் தமிழ் பேசும் மக்கள் அதற்குத் தமது பூரண ஆதரவையும் ஐக்கியத்தையும் வழங்க வேண்டும். ஏனெனில் தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுப்பது இந்நாட்டின் உழைக்கும் மக்கள் அனைவருக்கும் உரிய பொதுப்பணியாகும். அத்துடன் அந்த ஜனநாயக மீட்டலானது சுயநிர்ணய உரிமையின் வென்றெடுத்தலுக்கும் ஓர் அடிப்படையுமாகும்.

அதே போன்று தமிழ் பேசும் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்கும் போராட்டத்தில் சிங்கள மக்கள் தமது ஆதரவினை வழங்கி நிற்பது அவசியமாகும். 'ஒரு தேசிய இனத்தை அடக்கும் மற்றொரு தேசிய இனம் சுதந்திரமானதாக இருக்க முடியாது' என்னும் வரலாற்று உண்மையானது நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படல் வேண்டும். எனவே தமது மறுக்கப்பட்ட ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகப் போராட முன்வரும் சிங்கள மக்கள் அதன் பிரிக்க முடியாத உரிமையான சுயநிர்ணய உரிமையைத் தமிழ் மக்கள் வென்றெடுப்பதற்கு தமது முழு ஆதரவினை வழங்கவேண்டியது முற்றிலும் நியாயமானதாகும்.

எனவே தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து நிலைநாட்டுவதும், சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும் இன்றைய ஆட்சியமைப்பின் கீழ் இலகுவான தொன்றல்ல. அதே போன்று இவ்விரண்டு அம்சங்களுக்குமான போராட்டங்களுடன் மட்டும் எதிர்காலம் பூர்த்தியடைந்துவிடப் போவதில்லை. இந்நாட்டின் சமூக அமைப்பில் அடிப்படை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி புதியதோர் சமத்துவ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கான நீண்டகாலப் போராட்டத்தின் தொடக்கமாகவே தேசிய ஜனநாயகம், சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டம் விளங்க வேண்டும். நம் முன்னே உள்ள உடனடிக் கூடமையில் இருந்து ஆரம்பித்து நமது நீண்டகால இலக்கை நோக்கிய போராட்டப் பயணம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுப்பதிலும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதிலும் ஆரம்பித்து புதிய-ஜனநாயகம், புதிய பொருளாதாரம், புதிய கலாச்சாரம் என்பதனுடே சோசலிசத்தை நிலைநாட்டும் நீண்ட மார்க்கத்தில் செல்வதே நாட்டின் எதிர்காலத்திற்குரிய சரியான விமோசன வழியாக இருக்க முடியும்,

இக்கடமையினை நிறைவேற்ற சகல முற்போக்கு ஜனநாயக தேசபக்த சக்திகளும் பொது வேலைத்திட்டம் ஒன்றின் மூலம் தமது உயர்ந்தபட்ச ஐக்கியத்தை அடைய வேண்டும். இன்று சிங்கள தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் பொது எதிரி நவ கொலனித்துவத்தை அரவணைத்து பேரினவாதத்தை முன்தள்ளி பாசிச வெறியுடன் நிற்கும் பெரு முதலாளித்துவ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியேயாகும். இப்பொது எதிரியை இனம் கண்டு கொள்வதிலும் அதனை எதிர்த்துப் போராடுவதிலும் ஒடுக்கப்பட்ட அனைத்துப் பிரிவினரும் ஒருமித்த கண்ணோட்டத்தையும் செயல்பாட்டையும் கொண்டிருப்பது அவசியமாகும். அதன் மூலம் சக்திமிக்க வெகுஜனப் போராட்டங்களை ஆரம்ப நிலையில்

இருந்து உயர்ந்த மட்டத்திற்கு வளர்த்து விரிவுபடுத்தல் வேண்டும். பொது எதிரியானவன் மக்கள் அணிகளைப் பலவீனப்படுத்தி தனது நோக்கத்தை ஈடேற்றிக் கொள்வதற்கு இடமளியாது எதிரியைத் தோற்கடிப்பதற்கு முழு முன்முயற்சிகளும் எடுத்தாக வேண்டும். அந்த வகையில் நம்மை உடனடியாக எதிர் நோக்கி நிற்கும் கடமையே தேசிய ஜனநாயகத்தை கீட்டுவது நினைவற்றுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும் என்ற நிலைப்பாடாகும்.

நவம்பர் 1991

பாடல் சிற்றாய்விதம் உருபினை வகையாகவது - படிப
 ுற்றுப்பி வகையினிற்றுவி ஓவாய் பிழாமரிக்காபாக கித்தி
 ம்நாமுபிழாபுடைய ரு அனைத்து உடனடிவந்திப்ப
 நம்புக உத்தரமாகவது உப்பிரிவது ஐங்கல கிப்பிவரை வுடைய
 நம்பி வகு. வகையாக மட்டுமித்துத்திட்ட சதிமுதல் கிப்ப
 சிக்கிரவால் கித்திவகையாகவது உத்திரவ ரொடப்பட்ட பிண்கித்திப்ப
 இற்றுப் பிண்கித்திவகையாக - படிப-பிஇ ம்வுப்பிண்கி வகையாக
 கிப்பிவது மத்திரண்டு வுயுடுபிக்காதபி திப்பவக துத்திர
 ம்வுப்பிண்கித்திவகையாக

ககை வகுத்தித்திரவக கிண்கிவ இயக்கிவ வகையாகவது
 ஐங்கலவகு கித்திவ கித்திரவாமத்திரவபி ம்வுத்திரவககித்திர
 ம்வுப்பிப்பிண்கி கித்திரகித்திரவக கித்திரவக கிண்கித்திர
 கித்திர கித்திரவாமத்திரவ கித்திரகித்திர கித்திர கித்திர
 கிண்கித்திர ம்வுத்திரவ கித்திரவக கித்திரவக கித்திர
 கித்திரவகு கித்திரவக கித்திரவக கித்திர கித்திரவக
 கிண்கித்திர கித்திரவக கித்திரவக கித்திர கித்திரவக
 கித்திரவகு கித்திரவக கித்திரவக கித்திர கித்திரவக
 கித்திரவகு கித்திரவக கித்திரவக கித்திர கித்திரவக

2

புதிய ஜனநாயகமும் போராட்ட மார்க்கமும்

புதிய - ஜனநாயகம் என்ற பதம் சீனப் புரட்சி அனுபவத்தின் ஊடாகத் தோழர் மாஓ சேதுங்கினால் பெறப்பட்டதொன்றாகும். இதனை ஓர் சொற்பிரயோகம் என்ற வகையில் அன்றி அரசியல் தத்துவார்த்த அம்சங்களின் ஆழ்ந்த அர்த்தத்திலேயே அதனை அவர் பயன்படுத்தினார். பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியாகக் காணப்படும் இப் புதிய - ஜனநாயகம் பற்றி விரிந்த அளவில் நோக்கப்படுவது இன்றைய சூழலில் அவசியமானதாகும்.

ஜனநாயகம் என்பது எல்லாக் காலத்திற்கும் சகல வர்க்கங்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்க முடியாது. குறிப்பாகச் சுரண்டும் வர்க்கத்திற்கும் சுரண்டப்படும் வர்க்கத்திற்கும் ஒரே நேரத்தில் ஏற்படையதாக அது அமைய மாட்டாது என்பதை மார்க்சியம் விரிவாக எடுத்து விளக்கியது. ஜனநாயகம் என்பதினை முதலாளி வர்க்கம் அப்பட்டமான சுயநலத்துடனும், மூர்க்கத்தனம் மிக்க கொடூரத்துடனும் தனது வர்க்கத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தி வரும் தன்மைகளை மேற்குலக நடைமுறைகள் நன்கு நிரூபித்துள்ளன. ஆதலினால் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது உலக நோக்கின் ஊடாக ஜனநாயகக் கோட்பாடுகளை வரைவு செய்து நடைமுறைப்படுத்த-

வேண்டியதன் அவசியத்தை மார்க்சிய மூலவர்கள் முன் மொழிந்து சென்றனர்.

இப்பணியை ஒக்ரோபர் சோசலிசப் புரட்சியின் வாயிலாக முன்னெடுத்த தோழர் லெனின் பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகத்தின் செயல் வடிவங்களை உருவமைத்துக்கொண்டார். பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான சோசலிச அமைப்பின் கீழ் ஜனநாயக செயற்பாடுகளின் பரந்த அடிப்படைகள் முதன் முதலாக அன்றைய சோசலிச சோவியத் யூனியனில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு அதன் அனுபவங்கள் தொகுக்கப்பட்டன. இதனால் சர்வதேச பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோசலிச - ஜனநாயகக் கோட்பாடுகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்டு வலிமையடைந்தன. இதுவே முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்திற்கு நேர் எதிராக முன் நிறுத்தக்கூடிய பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயகமாகவும் விருத்தி பெற்ற சூழல் உருவாகியது.

இவ்வாறு ஐரோப்பிய சூழலில் வளர்ச்சி பெற்று நின்ற முதலாளித்துவ ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு முறையை நிராகரித்து இரண்டாவது வகையான பாட்டாளி வர்க்க சோசலிச ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சி கண்டது. இவ்விருண்டு ஜனநாயக அமைப்பு முறைகளையும் நன்கு ஆராய்ந்த தோழர் மாஓ சேதுங் மூன்றாவது வகையான ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு முறை ஒன்றினை முன் வைத்தார். அதுவே பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான பல்வேறு புரட்சிகர வர்க்கங்களின் ஐக்கிய அடிப்படையிலான புதிய - ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு முறையாகும். மேற்கூறியவற்றை தோழர் மாஓ சேதுங் கீழ் வருமாறு வகைப்படுத்தினார். "உலகில் உள்ள பல்வேறு வகைப்பட்ட அரசு அமைப்புகளும் அவற்றின் அரசியல் அதிகாரத்தின் வர்க்கத் தன்மையின் பிரகாரம் மூன்று அடிப்படை ரகங்களாகப் பிரிக்கப்

படலாம். (1) முதலாளித்துவ சர்வாதிகாரத்தின் கீழான குடியரசுகள், (2) தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழான குடியரசுகள், (3) பல புரட்சிகர வர்க்கங்களின் கூட்டு சர்வாதிகாரத்தின் கீழான குடியரசுகள். (புதிய ஜனநாயகம் பற்றி மாஓ சேதுங் 1940).

இம் மூன்று வகை ஜனநாயக குடியரசு அமைப்புகளைச் சுட்டிக்காட்டிய தோழர் மாஓ சேதுங் முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த சேர்ந்த முதலாளித்துவ ஜனநாயகக் குடியரசு முறை சீனாவிற்குப் பொருத்தமற்ற தொன்று எனக் கண்டார். நவீன தேசங்களில் ஜனநாயக அமைப்பு என அழைக்கப்படுவது வளமையாக முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினால் தனது ஏகபோகமாக்கப்பட்டு வெறுமனே சாதாரண மக்களை ஒடுக்குவதற்கான ஒரு கருவியாகி விட்டது" என்ற கூற்றின் அடிப்படையில், முதலாளித்துவ ஜனநாயகம் ஒரு சிலரை உள்ளடக்கிய சுரண்டும் வர்க்கத்தினரின் ஏகபோகமாக உள்ளதேயன்றி சாதாரண மக்கள் அனைவருக்கும் பயன்படாத ஒன்று என்ற வகையில் அந்த அமைப்பு சீன தேசத்திற்கும் மக்களுக்கும் பொருத்தமற்றது எனக் கூறி நிராகரித்தார்.

இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்த தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழான சோசலிச ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு முறையானது சீனாவில் உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்த சாத்தியமற்றதொன்று எனச் சுட்டிக் காட்டினார். அதற்குரிய அடிப்படைகளையும் எடுத்து விளக்கினார். சீன சமுதாயத்தின் விஷேச தன்மைகளையும், வர்க்க சக்திகளின் அடிப்படை நிலைமைகளையும் பகுப்பாய்வு செய்த தோழர் மாஓ சேதுங் ஏகாதிபத்தியத்தையும், நிலப்பிரபுத்துவத்தையும், அவற்றுக்கு சேவை செய்யும் பிற்போக்கு சக்திகளையும் முறியடிக்காமல் சீன தேசத்தை மீட்க முடியாது என்பதனைக் கண்டார். இப்பணியினை முன்னெடுக்க பின் தங்கிய

விவசாய நாடான சீனாவில் தனியே தொழிலாளி வர்க்கத்தினால் மட்டும் எதனையும் சாதிக்க முடியாது. மிகப்பரந்த சக்திகளை தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் அணிதிரட்ட வேண்டும், அவ்வாறு அணி திரட்டுவதற்குரிய வேலைத் திட்டம் ஒரு சோசலிச வேலைத் திட்டமாக இருக்க முடியாது. சீனாவின் விடுதலைக்கும் உறுதிப்பாட்டிற்கும் செழிப்பிற்கும் சோசலிசம்தான் நீண்டகால இலக்கு என்பதை ஏற்றுக் கொண்ட அதேவேளை உடனடியான இலக்கு சோசலிசம் அல்ல ஜனநாயகமேயாகும். அதுவே புதிய-ஜனநாயகமாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் வற்புறுத்தினார். இதனை அவரது வார்த்தைகளில் காண்பது பயன் உள்ளதாகும். 'சீனாவில் புரட்சியின் தற்போதைய பணி ஏகாதிபத்தியத்தையும் நிலப்பிரபுத்துவத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதாகும். இந்தப் பணி பூர்த்தி செய்யப்படும் வரை சோசலிசம் என்ற பிரச்சினைக்கே இடமில்லை. சீனப் புரட்சியில் இரு அடிகள் எடுத்து வைக்கப்பட வேண்டும். முதலில் புதிய-ஜனநாயகம். பின்னர் சோசலிசம். அது போக முதல் அடி எடுத்து வைப்பதற்குக் கணிசமான நீண்டகாலம் பிடிக்கும், அதை இரவோடு இரவாகச் சாதித்துவிட முடியாது. நாம் கற்பனாவாதிகள் அல்ல. நாம் எம்மை எதிர்நோக்கியுள்ள நிதர்சன நிலைமைகளினின்றும் விலகிச் செல்ல முடியாது" (புதிய-ஜனநாயகம் பற்றி-மாஓ சேதுங்)

இவ்வாறு சோசலிச, புதிய-ஜனநாயகக் காலகட்டங்களை வரையறை செய்த தோழர் மாஓ சேதுங் சீனாவின் உடனடிக் கடமை மூன்றாவது வகையான புதிய-ஜனநாயக அமைப்பு முறையினை வென்றெடுப்பதற்கான போராட்டமே எனக் கூறினார். சீனாவின் பிரத்தியேக நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தக் கூடிய இப்புதிய ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பு ஏனைய கொலனிகள் அரைக்கொலனியல் நாடுகளுக்கும் பொருந்தக் கூடியது எனவும் சுட்டிக்காட்டினார். 'இதனை அவர் விரிவாக

எடுத்து விளக்குகையில் “இந்தப் புதிய ஜனநாயகக் குடியரசு இப்பொழுது காலாவதியாகிவிட்ட முதலாளித்துவ வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் கீழான பழைய ஐரோப்பிய-அமெரிக்க வகையான முதலாளித்துவக் குடியரசில் இருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கையில், இது சோ. சோ. கு. யூ. னின் ரகப்பட்ட சோசலிசக் குடியரசில்-தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரக் குடியரசில்-இருந்தும் வேறுபட்டதாகும். சோசலிசக் குடியரசு ஏற்கனவே சோவியத் யூனியனில் செழித்து வளர்கின்றது. சகல முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் அது ஸ்தாபிதமாகும். அத்துடன் அது சந்தேகமின்றி கைத் தொழிலரீதியில் முன்னேறிய சகல நாடுகளிலும் அரசினதும் அரசியல் அதிகாரத்தினதும் அமைப்பில் மேலோங்கிய வடிவமாக அமையும். ஆனால் குறிப்பிட்ட சரித்திரரீதியான காலகட்டத்தில் அவை இன்னும் கொலனியல். அரைக்கொலனியல் நாடுகளிலான புரட்சிகளுக்கு உகந்தவையல்ல. எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட சரித்திரரீதியான காலகட்டத்தின் போது கொலனியல் அரைக்கொலனியல் நாடுகளிலான புரட்சிகளால் மூன்றாவது வகையான அரசு அதாவது புதிய-ஜனநாயகக் குடியரசு கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட சரித்திரரீதியிலான காலகட்டத்திற்கான வகை. ஆனாலும் இது மாற்றில்லாத அவசியமான ஒரு வகையாகும்.” (புதிய-ஜனநாயகம் பற்றி- மாஓ சேதுங்)

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் ஏனைய முற்போக்கு புரட்சிகர வர்க்கங்களின் ஐக்கியத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்படும் புதிய-ஜனநாயகக் குடியரசு அமைப்பில் ஜனநாயக செயற்பாடுகளும் அரசமைப்பும், அரசியல் அமைப்பும் மிக விரிந்து பரந்த அளவில் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகவே அமையும். சமூக அடித்தளத்திலும் மேலமைப்புகளிலும் உண்மையான ஜனநாயகம் மிளிரச் செய்வதற்குரிய அடிப்படைகள் உருவாக்கப்படும். ஒரு சிலருக்கான ஜனநாயகம்

ஏகப்பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு சர்வாதிகாரம் என்ற நிலை தலைகீழாக்கப்பட்டு ஒரு சிலருக்கு எதிரான சர்வாதிகாரமும் ஏகப்பெரும்பான்மையான மக்களுக்கான ஜனநாயகமும் செயலுக்கு வர முடியும். இதனைத் தோழர் மாஓ சேதுங் மேலும் தெளிவுபடுத்துகிறார். “ஒவ்வொரு புரட்சிகர வர்க்கமும் அதன் அரசியல் அந்தஸ்துக்கு இணங்க நீதியான முறையில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படக் கூடியதாகவும் மக்களின் விருப்பு சரியான முறையில் வெளியிடக் கூடியதாகவும், புரட்சிகரப் போராட்டங்கள் சரியாக வழிநடத்தப்படக் கூடியதாகவும், புதிய-ஜனநாயகத்தின் ஜீவன் சரியாக உருத்தரப்படக் கூடியதாகவும், பால், சொத்து, மதம், கல்வி எதையும் பொருட்படுத்தாத உண்மையான சர்வஜன சமவாக்குரிமை முறையொன்று புகுத்தப்பட வேண்டும். இதுவே ஜனநாயக மத்தியதிகாரத்துவ அரசாங்கம் ஒன்று மட்டுமே சகல புரட்சிகர மக்களினதும் விருப்பை பூரணமாக வெளியிடவும் புரட்சியின் விரோதிகளுக்கு எதிராக மிகப் பயன் உள்ள விதத்தில் போரிடவும் முடியும். “ஒரு சிலரால் தமது ஏகபோகமாக்கிக் கொள்ளப்படுவதற்கன்றி” என்ற பதத் தொடரின் உணர்வு அரசாங்க இராணுவ யந்திரத்தில் உருப் பெற்றிருக்க வேண்டும், உண்மையான ஜனநாயகமான அமைப்பு இன்றி இந்தக் குறிக்கோள் என்றுமே அடையப்படவும் முடியாது. அரசியல் அமைப்பிற்கும் அரசு அமைப்பிற்கும் இடையில் ஒரு வேறுபாடு இருந்து வரும்.”

“அரசு அமைப்பு-சகல புரட்சிகர வர்க்கங்களினதும் கூட்டு சர்வாதிகாரம். அரசியல் அமைப்பு-ஜனநாயக மத்தியதிகாரத்துவம், இதுவே புதிய ஜனநாயகக் குடியரசு.” (புதிய ஜனநாயகம் பற்றி-மாஓ சேதுங்)

இத்தகைய புதிய ஜனநாயக அமைப்பு ஒன்றினை வென்றெடுப்பதற்கான கொள்கை-ஸ்தாபனம். போராட்டம் போன்றவற்றினை தெளிவுபடுத்துவதிலும் சீனப்

புரட்சி அனுபவங்கள் பெரும் படிப்பினைகளை வழங்கியது. சீனாவின் பொது எதிரியையும் அதேவேளை நண்பர்களையும் இனம் கண்டு தரம் பிரித்து ஐக்கியப்படக் கூடிய அனைத்து சக்திகளுடனும் ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தி பொது எதிரிக்கு எதிராக விட்டுக் கொடுக்காது போராடியதில் ஒரு பெரும் முன் அனுபவத்தைக் காண முடிந்தது. அப்பொது எதிரி ஏகாதிபத்தியம் நிலப்பிரபுத்துவம் பெரும் முதலாளித்துவம் ஆகியவையாகும். அதே வேளை தொழிலாளி வர்க்கம் தலைமைப் பாத்திரத்தை எடுத்து தனது நட்பு சக்திகளாக விவசாயிகள், புத்தி ஜீவிகள் மற்றும் உழைக்கும் மக்கள் உட்பட சிறு முதலாளித்துவப் பிரிவினர், தேசிய முதலாளித்துவ சக்திகள் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையின் தலைமையில் போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது. சீனாவில் புதிய ஜனநாயகத்தை வென்றெடுத்து நிலைநாட்டுவதற்கான பிரதான போராட்ட வடிவம் ஆயுதப் போராட்டமாக அமைந்திருந்தது. அவ் ஆயுதப் போராட்டத்தின் அடிப்படை புரட்சிகர வெகுஜன மார்க்கமாகும். பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத போக்குகளோ அங்கு முன்னெழும்பவில்லை. அதற்கான பிரதான காரணம் உறுதிமிக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதன் கொள்கையும் போராட்ட தந்திரோபாயங்களுமாகும். மாஓ சேதுங் போன்ற மேதாவிலாசமிக்க தலைவர்களின் தலைமைத்துவம் சீன சமுதாய நிலைமைகளின் விசேஷ குணாம்சங்களுக்கு ஏற்றவாறான கொள்கையையும் நடைமுறையையும் உருவாக்கி முன்னெடுத்த அம்சங்கள் அதிக கவனத்திற்குரியவையாகும்.

இப்புதிய ஜனநாயகத்திற்கான கொள்கையானது அரசியல் பொருளாதார கலாச்சார முனைகள் அனைத்திலும் தனது முழு வீச்சினையும் செலுத்தி நின்றது. அரசியல் அரங்கில் சீனத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வளர்ச்சியும் அதன் தலைமைப் பாத்திரமும் மார்க்சிய லெனினிய அடிப்படையில் நோக்கப்பட்டது. அதன்

வரலாற்றுரீதியான பங்களிப்பின் அவசியம் உணரப் பட்டது. சோசலிசத்தை நோக்கிய நீண்ட பயணத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பணி புதிய-ஜனநாயகத்தை முதலில் வென்றெடுப்பது என்பதைத் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக்கிய அரசியல் நிலைப்பாடே புதிய ஜனநாயக அரசியலாக வளர்ச்சி பெற்றது. இப்புதிய ஜனநாயக அரசியல் மார்க்கத்தினாலேயே சக்திமிக்க ஐக்கிய முன்னணியை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாலும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினாலும் கட்டி எழுப்பி முன்னெடுக்க முடிந்தது.

பொருளாதாரத் துறையில் புதிய-பொருளாதாரத் திற்கான திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. தேசிய பொருளாதாரத்தின் அம்சங்கள் அனைத்தும் முதன்மைப் படுத்தப்பட்டு அரசு தனியார் கூட்டுமை பொருளாதாரக் கொள்கை பின்பற்றப்பட்டதுடன் எதிர்காலத்தில் சோசலிச உடமை மாற்றத்திற்கான அடிப்படைகள் படிப்படியாக முன்னேறிச் செல்வதற்கான பாதையில் இப்புதிய பொருளாதாரத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. புதிய-பொருளாதாரக் கொள்கையானது மூலதனத்தை வரம்புக்குள் கட்டுப்படுத்துவதும் நிலவுடமையைச் சமப்படுத்துவதாக அமைவதுடன் ஒரு சில முதலாளிகளும் நிலப்பிரபுகளும் மக்களின் வாழ்வைக்கட்டுப் படுத்த முடியாதவாறு தனது திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்ள முடிந்தது. இதுவே புதிய ஜனநாயக காலகட்டத்திலான புதிய-பொருளாதார அமைப்பு முறையாகப் பின்பற்றப் பட்டது. தேசிய கலாச்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் புதிய-ஜனநாயக கலாச்சாரம் என்பது கட்டியெழுப்பப் படுவதாயிற்று. இப்புதிய-கலாச்சாரத்தின் நோக்கம் பிற்போக்கு நிலப்பிரபுத்துவ முதலாளித்துவ மூட நம்பிக்கைகளையும் நச்சுத்தனங்களையும் நிராகரித்து விஞ்ஞான நோக்கிலான கலாச்சாரத்தைக் கட்டியெழுப்ப

வதாக இருப்பதை, உத்தரவாதம் செய்வதாகும். கல்வி சமூகத்துறைகள் அனைத்திலும் இப்புதிய-கலாச்சாரத்தின் வேர்கள் பதிக்கப்படுவதற்கான அடிப்படைகள் உருவாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டன.

இவ்வாறு “புதிய-ஜனநாயக அரசியலும் புதிய-ஜனநாயக பொருளாதாரமும், புதிய-ஜனநாயக கலாச்சாரமும் இணைக்கப்படும்போது எமக்குப் புதிய-ஜனநாயகக் குடியரசு பெயரளவிலும் செயலளவிலும் உண்மையான ஒரு சீனக் குடியரசு-நாம் கட்டியெழுப்ப விரும்பும் புதிய சீனா கிட்டும்”. என தோழர் மாஓ சேதுங் புதிய ஜனநாயகத்திற்கு விளக்கமளித்து அதனை வென்றெடுப்பதற்கு உறுதியேற்றார். இவ்வுறுதியானது சீனப் புரட்சியின் மூலம் செயல் உருவமாகி புதிய ஜனநாயகக் குடியரசு தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அதுவே தனது வளர்ச்சிப் போக்கில் மக்கள் ஜனநாயக (தொழிலாளி வர்க்க) சர்வாதிகாரத்தின் கீழான சோசலிசத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் சீன மக்கள் குடியரசாகத் திகழ்ந்து வர முடிந்தது.

சீனப்புரட்சி அனுபவங்களின் ஊடாகப் பெறப்பட்ட இப்புதிய-ஜனநாயகக் கோட்பாடானது தனியே சீன தேசத்திற்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடியதொன்றா? அல்லது ஏனைய மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கும் பொருத்தமுடையதா? இதற்குரிய விடையின் சாராம்சத்தை தோழர் மாஓ சேதுங்கின் வார்த்தைகளில் இருந்து கண்டு கொள்ளலாம். “வெவ்வேறு கொலனியல் அரைக் கொலனியல் நாடுகளிலான புரட்சிகள் அவசியம். சிற்சில வெவ்வேறான குணாதிசயங்களைக் கொண்டிருக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால் இவை ஒரு பொதுவான ஒரு சீரான கட்டமைப்பிற்கு உட்பட்ட சில்லறை வேறுபாடுகள் மட்டுமே. அவை கொலனிகள் அரைக் கொலனிகளிலான புரட்சிகளாய் உள்ளவரை அரசினதும் அரசியல் அதிகாரத்தினதும் வடிவம் அவசிய அடிப்படையில்

ஒன்றாகவே, பல ஏகாதிபத்திய விரோத வர்க்கங்களின் கூட்டு சர்வாதிகாரத்தின் கீழ் புதிய ஜனநாயக அரசாகவே இருக்கும்.” (புதிய ஜனநாயகம் பற்றி மாஓ சேதுங்)

அன்று மாஓ சேதுங்கினால் கொலனியல் அரைக் கொலனியல் நாடுகள் எனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட நாடுகளே இன்றைய பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடுகளாகும். இந்நாடுகள் இன்றும் ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிக்குள் சிக்கியவையாகவும் நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகளைக் கொண்டவையாகவும் விளங்குகின்றன. உள்நாட்டு முதலாளித்துவ நிலப்பிரபுத்த வர்க்கங்களினால் ஏகாதிபத்திய அரவணைப்புடன் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்தப்படும் நிலை நீடிக்கின்றது. அதேவேளை ஏகாதிபத்திய பிடியானது நவகொலனித்துவ வடிவில் செயல்படுகின்றது. பெரும்பான்மையான மூன்றாம் உலகநாடுகள் இவ்நவகொலனித்துவ அமைப்பு முறைக்குள் இறுக்கப்பட்டு வருவது இன்றைய சர்வதேசப் போக்கின் குறிப்பான நிகழ்வாகி வருகின்றது. ஏகாதிபத்திய பஸ்தேசிய நிறுவனங்களின் சுரண்டலுக்கான மையங்களாகவும் சந்தைகளாகவும் இம்மூன்றாம் உலக நாடுகள் இருந்து வருகின்றன. அதேவேளை இவ்ஏகாதிபத்திய பிடிக்கு எவ்வகையான பாதிப்பும் ஏற்படாதவாறான அரசியல் அமைப்புக்கள் நன்கு பேணப்படுகின்றன. ஆதலால் அரை கொலனியல் அரை நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு முறையை உள்வாங்கிக் கொண்டு நவகொலனித்துவ முறையாக மாற்றமடைந்து வரும் இன்றைய மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கு மேற்கூறிய புதிய-ஜனநாயகப் புரட்சி முற்றிலும் ஏற்படையதும் பொருத்தமுடைய வழிமுறையாகவே இன்றும் காணப்படுகின்றது. இத்தகைய சூழலிலேயே நமது இலங்கை நாடும் புதிய-ஜனநாயகப் புரட்சியிணையும் புதிய ஜனநாயக குடியரசு அமைப்பு முறையினையும் எதிர்நோக்கி நிற்கின்றது. இதனை மேலும் நோக்குவோம்.

“இலங்கையின் பொருளாதார அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணப்படுவதற்கு பிரதான முரண்பாட்டைத் தீர்வுக்கு கொண்டுவரல் வேண்டும். அதுவே பிரதான எதிரிக்கான போராட்டம் ஆகின்றது. இதற்குரிய ஒரே வழி தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் விவசாயிகள் புத்திஜீவிகள் மற்றும் உழைக்கும் மக்கள், சிறு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் ஆகியோரை ஐக்கியப்படுத்தி அதனூடாக முன்னெடுக்கப்படும் புதிய-ஜனநாயகப் புரட்சியின் மூலம் ஒரு புதிய-ஜனநாயக அரசு அமைப்பை வென்றெடுப்பதாகும். அத்தகைய அமைப்பின் ஊடாகச் சோசலிசத்தை நோக்கிய பாதையில் வழி நடந்து இறுதியில் சோசலிசத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும். இதனையே நமது கட்சி அடிப்படையானதும் நீண்டகாலக் குறிக்கோளாகவும் கொண்டுள்ளது.” (புதிய-ஜனநாயக கட்சியின் இரண்டாவது தேசியக் காங்கிரசின் அரசியல் அறிக்கை)

புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் இவ் அரசியல் குறிக்கோளும்-வரையறுப்பும் இன்றைய நமது இலங்கைச் சூழலில் ஏற்படையதொன்றாக அமையுமா? எனச் சிலர் கேள்வி எழுப்ப முடியும். இதற்கு ஆம் என்ற திடமான பதிலையே வழங்க முடியும். ஏனெனில் கடந்தகால அனுபவங்களில் இருந்து கற்றுக் கொண்ட படிப்பினைகளில் அடிப்படையிலும், நிகழ்கால யதார்த்த சமூக நிலைமைகளில் இருந்துமே புதிய-ஜனநாயகக் கட்சி இத்தகைய அரசியல் வரையறுப்பை முன்வைத்துள்ளது.

இலங்கையில் இன்றுள்ள அரசு அமைப்பையும் அரசியல் அமைப்பையும் அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு அல்லது அவற்றில் சிற்சில மேற்போக்கான மாற்றங்களை மட்டும் செய்து ஓர் சுதந்திரமும் ஜனநாயகமும் சுபீட்ச

மும் முன்னேற்றமும் கொண்ட இலங்கையை எவராலும் காண முடியாது. அப்படிக்காண முடியும் எனக்கூறுவது ஒன்றில் அறிவீனமானது அல்லது ஏமாற்றுத்தனமானது. சமுதாயத்தில் பத்து விதமான உயர்வர்க்க வசதி படைத்தவர்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகளையும் அதே வேளை தொண்ணூறு விதமான மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகள் எதையும் வழங்க முடியாத இன்றைய சமூக அமைப்பினால் எவ்வித சுபீட்சமோ முன்னேற்றமோ ஏற்பட முடியாது. ஏற்றத்தாழ்வும், சுரண்டலும், அடக்கு முறையும் மட்டுமன்றி, மாற்றும், மோசடியும், வஞ்சகத்தனமும் கொண்ட இன்றைய சமூக அமைப்பும் அதன் நடைமுறைகளும் அடிப்படையான மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு இச்சமூக அமைப்பின் மாற்றம் வற்புறுத்தப்பட்டு அதற்கான மக்களின் பரந்த போராட்ட முயற்சிகள் முன்நள்ளப்படும் போது அச்சமூக அமைப்பின் அடிப்படைத் தன்மைகள், வர்க்க சக்திகளின் நிலைப்பாடுகள், போராட்ட வழிமுறைகள் என்பன நன்கு விளக்கிக் கொள்ளப்படுவது அவசியமாகின்றது.

இலங்கையானது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தொடர்ச்சியான வரலாற்று வளர்ச்சியுடைய தேசமாக வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது. நிலவளமும், நீர்வளமும், இயற்கை அழகும்: அவற்றை நன்கு பயன்படுத்தி வந்த மகத்தான மனித வளமும் குறைவற்ற இந்த நாடு நீண்டகாலமாக நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு முறையின் கீழ் இருந்து வந்துள்ளது. அந்நியரின் வருகையைத் தொடர்ந்து இந்த முறையில் படிப்படியான மாற்றங்கள் நிகழ ஆரம்பித்தன. போர்த்துகேயரும் ஒல்லாந்தரும் பின் பிரித்தானியர்களுமாக நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் நம்மை கொலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் வைத்து அடக்கியாண்டு நம் நாட்டுச் செல்வங்களை எல்லாம் குறையாடிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இந்நாட்டின் உயர்வர்க்க சக்திகளை தம்முடன் அரவணைத்து ஏகப்

பெரும்பான்மையான மக்களை கீழ் நிலையில் வைத்து துன்புறுத்தி தமது சுரண்டல் சுகபோகத்திற்கான கருவிகளாகப் பாவித்தும் வந்தனர். அத்துடன் தமது முதலாளித்துவ அரசியல் பொருளாதார கல்வி கலாச்சார சிந்தனைகளைப் பல முனைகளிலும் நம்மிடையே பரப்ப முயன்றனர். ஆனால் அந்நியர்கள் நமது நாட்டுக்கு வந்த காலம் முதல் மக்கள் தமது கடும் எதிர்ப்பை பல்வேறு வழிகளில் காலத்திற்குக் காலம் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். சிறிதும் பெரிதுமான பல போராட்டங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

இறுதியாகப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகள் நமக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதாகக் கூறி உள்நாட்டு உயர் வர்க்கத்தின் கரங்களில் அதிகாரத்தை கையளித்துச் சென்றனர். அவ்வேளை நமது நாடு ஒரு பின்தங்கிய வறுமையடைந்த நிலையில் மட்டுமன்றி இன்றைய பூதாசுரமான பிரச்சினைகளுக்கான நச்சு விதைகளையும் விதைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே விட்டுச் செல்லப்பட்டது. அதேவேளை அந்நியர்கள் உருவாக்கி வைத்ததும் தொடர்ந்து அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்கக்கூடியதுமான பொருளாதார அரசியல் கல்வி சமூக அமைப்பானது மிகவும் பாதுகாப்பான நிலையில் இருக்கக் காணப்பட்டது. இதனால் சுதந்திரம் என்பதனைத் தொடர்ந்து தேசிய அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய பொருளாதார அரசியல் மாற்றம் எதனையும் முன்னெடுக்க முடியவில்லை. காரணம் அதிகாரத்தைக் கையேற்ற உயர் வர்க்கத்தினர் ஏகாதிபத்திய அடிமை விசுவாசிகளாகச் செயல்பட்டு மக்களின் தேசிய அபிலாசைகளைப் புறக்கணித்துச் சென்றமையேயாகும். இதனால் சமூக முரண்பாடுகளும் அதிருப்தியும் வளர்ந்து, பல்வேறு முனைகளில் வெளிப்பாடடைந்து சகல மக்கள் பிரிவினரையும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கியது. பிரச்சினைகளின் நடு மையத்தை மறைத்து ஆளும் வர்க்கத்தினர்

படிப்படியாக வர்க்க இன ஒடுக்குமுறைகளை விரிவுபடுத்த ஆரம்பித்தனர்.

பிரித்தானியர்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்துச் சென்ற ஆட்சி அமைப்புமுறை பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் முன்னெடுக்கப்பட்டது. சர்வசன வாக்குரிமை, தனிமனித சுதந்திரம், ஜனநாயக செயற்பாட்டில் மக்களின் பங்குபற்றல் என்பன போன்ற அலங்கார வார்த்தை ஜாலங்கள் பிரசாரப்படுத்தப்பட்ட போதிலும் இவையாவும் மக்கள் விமோசனத்திற்கு சாதகமானவை யாக இருக்கவில்லை. உள்ளூர்த் தரகு முதலாளிகளும் நிலப்பிரபுத்துவ சக்திகளும் அவர்களோடு இணைந்த ஒரு சிலருமே சகல வாய்ப்பு வசதிகளையும் சுபீட்சங்களையும் முன்னேற்றங்களையும் கண்டனர். இவர்கள் ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் தாசர்களாகவும் நடந்து கொண்டனர். இதனால் அதிருப்தியுற்ற மக்கள் விதேசிய சார்பு கொண்ட தரகு முதலாளித்துவ சக்திகளை நிராகரித்து தேசிய அபிலாசைகளையும் ஏகாதிபத்திய விரோத நிலையினையும் பிரதிபலித்து தோற்றம் பெற்ற தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்க சக்திகளை பாராளுமன்றத்தின் மூலம் அதிகாரத்திற்கு கொண்டு வந்தனர். அவர்கள் குறிப்பிட்டளவு தூரத்திற்கு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடைமுறைகளையும் தேசிய நலன் சார்ந்த நடவடிக்கை களையும் முன்னெடுத்தார்கள் என்பது உண்மையே. அவற்றை மக்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கவும் செய்தனர். பொருளாதார முனையில் சில குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங் களும், அரசியல் அமைப்பில் மேற்போக்கான திருத்தங் களும் இடம்பெற்றன. இன, மத, மொழி, கல்வி கலாச்சார முனைகளில் மக்களை அதிக ஈர்ப்புக்கு உள்ளாக்கிய மாற்றங்கள் இக்காலத்தில் இடம்பெற்றன. ஆனால் அவையும் கூட பெரும் தேசிய இனத்தைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த அதேவேளை சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களை அதிருப்திக்கும்

புறக்கணிப்பிற்கும் உள்ளாக்கக் கூடிய வகையிலே செய்யப் பட்டன.

இருப்பிலும் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் இலங்கையின் ஆட்சியமைப்பிலும் அடிப்படையான பொருளாதார அமைப்பிலும் முழுமையான மாற்றம் எதனையும் செய்து கொள்ளவில்லை வர்க்க இயல்பான ஊசலாடும் உறுதியற்ற போக்கையே கடைப்பிடித்தனர். அவர்கள் தேசிய அபிலாசைகளின் அடிப்படையில் செய்த அரைகுறை நடவடிக்கைகளினாலும் அவர்களது முழுமையற்ற செயல்களினாலும் பலாபலன்களைவிட எதிர் விளைவுகள் மோசமானவையாக வளர்வதற்கு உரிய சூழல் தோன்றின. அதன் உயர் வெளிப்பாடே ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் திட்டமிட்ட அரவணைப்போடும் ஆசீர்வாதத்தோடும் பெரு முதலாளித்துவ ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தமையாகும்.

கடந்த பதினைந்து வருடகாலத்தின் தொடர்ச்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் ஆட்சி இலங்கையின் பொருளாதார அரசியல் கல்வி கலாச்சார சமூகத்துறைகள் அனைத்திலும் பாரிய மாற்றங்களை படிப்படியாகவும் மிக நாசக்காகவும் செய்து வந்துள்ளது. இம்மாற்றங்கள் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களான உலக வங்கி சர்வதேச நிதிநிறுவனம் என்பன ஆலோசனை வழங்கி வழிகாட்டி வந்துள்ளன. ஏற்கனவே தேசிய முதலாளித்துவத்தினால் முன்னெடுக்கப்பட்ட தேசிய நலன் சார்ந்த செயற்பாடுகளும் - அந்நிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு பாதகமான நடவடிக்கைகளும் நடைமுறைகளும் இப்பெரு முதலாளித்துவ ஆட்சியினால் முற்று முழுதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு ஏகாதிபத்திய பிரபுத்துவ பெருமுதலாளித்துவ நலன்கள் பேணப்பட்டுள்ளன. இவை விதேசிய சார்பையும் தேசிய நலன்களுக்கு விரோதமான போக்கையும் வலிமையுடையதாக்கி மக்களையும் தேசத்தையும் நிர்க்கதிக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. திறந்த

பொருளாதாரக் கொள்கை, சுதந்திர வர்த்தகம், தனியார் மயப்படுத்தல் போன்ற நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் நமது பொருளாதாரம் புதிய வகைக் கொலனித்து வத்திற்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஒரு புறத்தால் அந்நிய பல்தேசிய நிறுவனங்கள் நம்மை கொள்ளையிட்டுச் செல்ல பூரண அனுமதியும் பாதுகாப்பும் வழங்கப் பட்டுள்ள அதேவேளை சுட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதி மூலம் நமது நாடு தேவையற்றதும் ஆடம்பரப் பொருட்களினதும் விற்பனைச் சந்தையாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. இன்று பணவீக்கம், உள்நாட்டு வெளிநாட்டுக் கடன் பளு, பாரிய இராணுவச் செலவினம் யாவும் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு வருகின்றது, விலை உயர்வுகள் வாழ்க்கைச் செலவை பெரும் அளவில் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளன. அதற்குரிய சம்பள உயர்வு கிடைப்பதில்லை. மத்திய கிழக்குக்கு நமது உயர்வளமான மனித உழைப்பை குறைந்த கூலிக்கு ஏற்றுமதி செய்த போதிலும் அகதிகளாக மேற்கு நாடுகளுக்கு நம்மவர்களை அனுப்பி வைத்த பின்பும் இன்று பத்து லட்சம் பேர் வேலையின்மையால் அவதியுறுகின்றனர். சனத் தொகையில் 47 வீதமானவர்கள் உணவு முத்திரை பெறுகின்றனர். இவர்கள் குறைந்த வருமானம் உடையவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தக் கணிப்பினுள் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் உணவு முத்திரை பெறும் நிலை தடுக்கப் பட்டுள்ளது என்பது குறிப்பிட வேண்டியதாகும். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழ் வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ மொத்த சனத் தொகையில் அரைவாசிப் பங்கினராக உள்ளனர். வறுமையும், வேலை இன்மையும், வீடின்மையும், நோயும் நமது சமூக வாழ்வில் பிரதான இடத்தை வகித்து வருகின்ற போக்கு வளர்ந்து கொண்டே செல்கிறது.

நீர்வளமும், நிலவளமும் கொண்ட இந்நாட்டில் அரிசித் தேவையானது தன் நிறைவைப் பெற முடிய

வில்லை. அரிசி உட்பட பிரதான உணவுத் தேவை யாவும் இறக்குமதியின் மூலமே ஈடு செய்யப்படுகின்றது. வளம் மிக்க விவசாய நாடாகத் திகழ வேண்டிய நமது நாடு திட்டமிட்டே ஏகாதிபத்தியத்தினால் சீர்குலைக்கப் பட்டுள்ளது. கைத் தொழில்வளர்ச்சி பெரிதும் பாதிக்கப் பட்ட நிலை நீடிக்கின்றது. சிறந்த தொழில் நுட்பத்தையோ அன்றி நமது தேவைகளையோ பூர்த்தி செய்யக் கூடிய கைத் தொழில்களைப் பல்தேசிய நிறுவனங்கள் இங்கு இதுவரை கொண்டு வரவில்லை. அவர்களது முழு நோக்கமும் குறைந்த கூலியில் கூடிய உழைப்பை பெரும் மூலதனமின்றி கொள்ளையிட்டுச் செல்வதேயாகும்.

கல்வி கலாச்சார சமூகத்துறைகளிலும் அந்நிய செல்வாக்கும் அவற்றைப் பிரதி பண்ணி நிற்கும் போக்குமே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. கல்வி தேசிய நலனுக்கும் அபிவிருத்திக்கும் உரியது என்ற நிலை மாற்றப்பட்டு வர்த்தகத்திற்கும் தனிநபர் லாபத்திற்கு முரியதொன்றாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. கலாச்சாரம் வேகமான அந்நியத் தன்மைகளை உள்வாங்கி நிற்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. மற்றும் சமூகத்துறைகளி லான சீரழிவுகள் என்றுமில்லாதவாறு பெருகியுள்ளன.

இவ்வாறு சமூகத் தாக்கம் நிறைந்த மேற்படி நடவடிக்கைகளால் ஒரு பின்தங்கிய மூன்றாம் உலகினைச் சேர்ந்த நமது நாடு இருள் சூழ்ந்த எதிர்காலத்தையே எதிர் நோக்க வேண்டிய அபாயக் கட்டத்தில் இருக் கின்றது.

இதுபற்றி புதிய ஜனநாயகக் கட்சி தனது கணிப்பில் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. 'பெரு முதலாளித்துவ ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பொருளாதாரக் கொள்கையும் அதன் அடிப்படையில் அந்நிய ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவ பல்தேசிய நிறுவனங்களின் வருகையானது நாட்டின்

பொருளாதார அரசியல் சமூக நிலைகளில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இது நமது பொருளாதாரத்தை புதிய வகைக் கொலனித்துவமாக்கியுள்ளது. அதுவே நவகொலனித்துவமாகும். இந்நவகொலனித்துவம் ஏற்கனவே இருந்து வந்த அரைக் கொலனியல் அரைநிலப் பிரபுத்துவ அமைப்பு முறையைத் தன்னுள் இழுத்து சங்கமமாக்கிக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய மாற்றமானது இலங்கையின் ஆளும் வர்க்க சக்திகளிலும் பண்புரீதியான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏற்கனவே இருந்து வந்த தரகு முதலாளித்துவமும் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தில் மிக வளர்ச்சியடைந்த ஒரு பகுதியினரும் இணைந்துள்ள பெரு முதலாளித்துவ வர்க்கம் வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. இப்பெரு முதலாளித்துவமானது அந்நிய மூலதனத்துடன் தன்னை இணைத்து அதன் பாதுகாவலனாகி அதற்கு சேவையும் செய்து வருகின்றது. அதே வேளை முற்றிலும் தேசிய மூலதனத்தின் அடிப்படையில் இயங்கி வரும் முதலாளித்துவ சக்திகள் அந்நிய மூலதனத்தால் மோசமாகப் பாதிப்படைந்த நிலையில் தேசிய முதலாளித்துவமாக இருந்து வருவதையும் காணமுடிகின்றது.”

“இன்றைய இலங்கையின் சமூக அமைப்பில் நவகொலனித்துவ, பிரபுத்துவ பெரு முதலாளித்துவ சக்திகளும் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் ஒரு புறமாகவும், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், புத்திஜீவிகள், சிறுமுதலாளித்துவப் பிரிவினர் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் உள்ளடங்கிய பல்வேறு வர்க்கங்களும் அவர்களது அரசியல் பிரதிநிதித்துவ சக்திகள் மறுபுறமாகவும் உள்ள இருதரப்பினருக்குமிடையிலான முரண்பாடே இலங்கையின் பிரதான முரண்பாடாகும்.” (புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் இரண்டாவது தேசிய காங்கிரசின் அரசியல் அறிக்கை)

இலங்கையின் பிரதான முரண்பாட்டையும் பொது எதிரியையும் தெளிவாக வரையறுத்து இனம் காணும் பொழுது சகல பிரச்சினைகளினதும் மையத்தையும் தீர்வுக்கான கொள்கைகளையும் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும். எதிரி யார்? நண்பர்கள் யார்? என்பது சந்தர்ப்ப வாதமின்றி தேச நலன் மக்கள் நலன் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டும். பொது எதிரியை பலவீனப் படுத்தக் கூடியதும் நட்பு சக்திகளை ஐக்கியப்படுத்தக் கூடியதுமான நடைமுறைகளை முன்னெடுக்க வேண்டும். இதற்கு எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பொது வேலைத் திட்டம் ஒன்று உருவாக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வேலைத் திட்டத்தில் ஏகாதிபத்திய-நலவெகாலனித் துவ-பிரபுத்துவ பெரு முதலாளித்துவ சக்திகளுக்கு எதிரான சகல வர்க்கங்களின் ஐக்கியத்திற்கான அடிப்படைகள் இடம்பெறல் வேண்டும். அதே போன்று சகல தேசிய இனங்களினதும் நலன்களைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டு தேசிய இனங்கள் இப்பொது வேலைத் திட்டத்துடன் இணைக்கப்படுவது அவசியம்.

இவ்வாறு பிரதான முரண்பாட்டினை தீர்வுக்கு கொண்டுவர பொது எதிரிக்கு எதிரான வேலைத் திட்டமானது இரண்டு கட்டங்களைக் கொண்டதாக அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகும். அதனை உடனடியான கடமை எனவும் நீண்டகாலத்தில் அடைய வேண்டிய இலக்கு எனவும் வகுத்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. “நமது நீண்டகாலப் போராட்டமும்-இறுதி இலக்கும், புதிய ஜனநாயகமும் சோசலிசமுமாகும். அவற்றை வென்றெடுத்து நிலைநிறுத்த நம்மை நாம் அர்ப்பணிக்கும் அதேவேளை உடனடியாக நாட்டையும் மக்களையும் எதிர் நோக்கி நிற்கும் பூதாகாரப் பிரச்சினைகளைத் தட்டிக்கழித்து விட்டு யாவும் சோசலிசத்தின் சீழ் தீர்த்து வைக்கப்படும் என வெறும்

வாய்ப்பாடு சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியாது. நீண்டகால நோக்கங்களுக்காகப் போராடும் அதேவேளை மக்களை எதிர்நோக்கும் உடனடிப் பிரச்சினைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் நாம் முகம் கொடுத்துப் போராடியே ஆக வேண்டும்" (புதிய ஜனநாயக கட்சியின் அரசியல் அறிக்கை)

இதனையே புதிய ஜனநாயகக் கட்சி உடனடியான இலக்கு, "தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து நிலை நிறுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும்" என வரையறை செய்து கொண்டதுடன் அதற்குரிய பதினைந்து அம்சங்கள் கொண்ட உடனடி வேலைத்திட்ட அடிப்படைகளையும் முன்வைத்துள்ளது. அதே வேளை நீண்டகால வேலைத்திட்டத்திற்கான பன்னிரண்டு அடிப்படை அம்சங்களையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இவ்வாறு உடனடி இலக்கையும் நீண்டகால நோக்கையும் வகுத்துக் கொள்ளும் போது ஒன்றின் தொடர்ச்சியாகவே மற்றதை முன்னெடுக்க வேண்டும். தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து நிலைநிறுத்துவதும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுப்பதும் என்பதற்கான போராட்டம் தனியே அந்நோக்கங்களுடன் முற்றுப் பெற்றுவிடப் போவதில்லை தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினருடனான ஐக்கியத்தினால் உருவாக்கப்படும் ஓர் ஜனநாயக அரசாங்கத்துடன் நமது நோக்கங்களை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வது அதன் அர்த்தமாகாது. உடனடிப் பிரச்சினைகளுக்கும் தேவைகளுக்கும் போராட்டத்தின் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏனைய நேச சக்திகளும் போராட்டப் படிப்பினைகளைப் பெறுவதுடன் தம்மை அரசியல் ஸ்தாபன வழிகளிலும் சக்திப்படுத்திக் கொள்வதற்குரிய சந்தர்ப்பமாக இக்காலத்தைப் பயன்படுத்துதல் வேண்டும். எனவேதான் உடனடி இலக்கை வென்றெடுப்பதற்கு தொழிலாளி வர்க்கமும் அதன் கட்சிகளும் ஏனைய உழைக்கும்

மக்களும் முன்வராத பட்சத்தில் நீண்டகால இலக்கை அடைவது பற்றி வீணான பிரமைகளைக் கொண்டிக்க முடியாது. இதனையிட்டு புதிய ஜனநாயகக் கட்சி தனது அரசியல் அறிக்கையில் பின் வருமாறு கூறுகின்றது.

“ஆகவே நமது உடனடி இலக்கு நமது நாட்டையும் மக்களையும் நவகொலனித்துவப் பிடிக்குள் வேகமாக இறுக்கி வரும் இன்றைய ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தை ஆளும் நிலையில் இருந்து அகற்றுவதற்குரிய ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐக்கியப் பட்ட பல்வேறு முனைகளிலுமான போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வெற்றி பெறச் செய்வதாகும். அதன் மூலம் முற்றிலும் மக்கள் நலன் சார்ந்த ஜனநாயக அரசாங்கம் ஒன்றினை நிறுவுவதாகும். அத்தகைய ஜனநாயக அரசாங்கத்தில் அடக்கப்பட்டு வரும் பல்வேறு வர்க்கங்களினதும், தேசிய இனங்களினதும் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யக் கூடிய அரசியல் சக்திகள் ஒன்றிணைந்திருக்கும். அத்தகைய ஒன்றிணைவு சகல இன மக்களினது ஐக்கியத்தையும் சமத்துவத்தையும் உறுதி செய்யக்கூடியதாக இருக்கும். தேச நலன், மக்கள் நலன், ஏகாதிபத்திய-நவகொலனித்துவ எதிர்ப்பு என்பனவற்றை உத்தரவாதம் செய்வதுடன் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான அரசியல் தீர்வை ஏற்படுத்தி நாட்டின் சுதந்திரம் சுயாதிபத்தியத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தலை அகற்றக் கூடியதாகவும் இருக்கும். மேற்கூறிய அடிப்படையில் தேசிய பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்தி தேசிய சுதந்திரத்தையும் பாதுகாத்து முன்னெடுக்க முடியும்.” (புதிய-ஜனநாயகக் கட்சியின் அரசியல் அறிக்கை)

இவ்வாறு உடனடி வேலைத் திட்டம் நீண்டகால இலக்கு என்பன பகுத்து வரையறை செய்யப்படும் போது, நாட்டின் உழைக்கும் மக்கள் சார்பு சக்திகளினிடையே சில குழப்பகரமான கருத்துக்கள் மேலோங்கி

குறைந்தபட்ச ஐக்கியம்கூட ஏற்படாதவாறான சூழலைத் தோற்றுவித்து வரும் நிலைமை இன்னும் நீடித்து வருகின்றது, இதனை ஆளும் பேரினவாத பெருமுதலாளித்துவ சக்திகளும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் தமக்குச் சாதகமாகப் பாவித்து நிற்கும் போக்கு காணப்படுகின்றது.

கடந்தகால நிகழ்கால அனுபவங்களில் இருந்து சில குறிப்பான அனுபவங்களையும் பாடங்களையும் நாம் கண்டு கொள்ள முடியும். ஒன்று தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினருக்கு ஊசலாட்டமற்ற உறுதியான நிலைப்பாடு எடுக்க முடியாது. தேசியப் பிரச்சினைகளில் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் உள்நாட்டுப் பிற்போக்கு சக்திகளுக்கும் ஒருமுறை எதிர்த்து நிற்பதும், மறுமுறை வளைந்து கொடுப்பதுமான போக்கை கடைப்பிடித்து வந்தமையாகும். இரண்டாவது இடதுசாரி இயக்கத்தினரின் தத்துவார்த்த அரசியல் தவறுகளும் நடைமுறைச் சந்தர்ப்பவாத போக்குகளுமாகும். இதில் ரொட்சீசுவாதிகள் இலங்கையின் ஜனநாயக, சோசலிச காலகட்டங்கள் என்பதை நிராகரித்து உடனடியாகவே சோசலிசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதென்ற யதார்த்தமற்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் நிலையுடன் இணங்கிப் போக மறுத்து “தூய சோசலிசக்” கோரிக்கையை எழுப்பிய இவ்ரொட்சீசுவாதிகள் மறு சந்தர்ப்பத்தில் தேசிய முதலாளித்துவத்துடன் பாராளுமன்றத்திற்காக ஐக்கியப்பட்டு முதலாளித்துவ பாராளுமன்ற அமைப்பு முறைக்கு பூச்சுப் பூசி வெள்ளையடித்து அதனையே சோசலிசம் எனவும் அழைத்துக் கொண்டனர். அதே போன்று, ஜனநாயக-சோசலிச காலகட்டங்களை கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் பாராளுமன்றப் பாதையில் இறங்கி தேசிய முதலாளித்துவத்துடன் அதிகாரத்தில் பங்கேற்று செயல்பட்டமையை சோசலிச நடவடிக்கைகள் என நாமகரணம் சூட்டினார்கள்.

இதனால் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே சீரழித்தும் கொண்டனர். மூன்றாவதாக பாரம்பரிய இடதுசாரிகளை நிராகரித்து தங்களைப் புரட்சிகரமானவர்கள் என அழைத்து ஆயுத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஜனதா விழுத்தி பெரமுனையினரும் இலங்கையில் சோசலிசத்தை வென்றெடுப்பதையே தமது உடனடி இலக்கு எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டனர். இதே போன்று வெல்வேறு இடதுசாரிக் குழுக்களும் சோசலிசத்தைப் பற்றியே கூறி வந்தனர். இத்தகைய சோசலிசக் கோஷத்திற்கான அடிப்படை அவர்களது ரொட்சீச தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டில் இருந்தே வெளிப்பாடடைந்தது. இலங்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளுக்குப் பொருந்தக் கூடிய ஒரு கொள்கை நடைமுறை உரிய காலத்தில் இடதுசாரி சக்திகளினால் முன்னெடுக்கக் கூடிய சூழல்கள் உருவாகிய போதிலும் அதனை அவர்களது தெளிவற்ற தத்துவார்த்த நோக்கும், சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நடைமுறைகளும் கையிழக்கச் செய்து விட்டன. பழைய பாரம்பரிய இடதுசாரிகளும் அதன் பின்னான “புதிய இடதுசாரிகளும்” சரியான பாதைக்கு இன்றும் மீள முடியாது தடுமாறிக் கொண்டே செல்கிறார்கள்.

இலங்கை ஓர் பின்தங்கிய மூன்றாம் உலகினைச் சேர்ந்த நாடாகும். இன்றும் கிராமப் புறங்களையும் விவசாயிகளையும் ஏகப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புமுறை ஒப்பீட்டளவில் இந்திய நிலைமைகளோடு ஒப்பிட முடியாது விட்டாலும் நீண்டகாலமாக நிலைத்து வந்த நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகள், சிந்தனை ஓட்டங்கள், அவை சார்ந்த அமைப்பு முறைகள் கெட்டியான முறையில் இன்றும் நிலவிவருகின்றன. விவசாயிகள் நாடு பூராகவும் பலதரத்தில் உள்ளனர். கூலி, குத்தகை விவசாயிகள் மட்டுமன்றி சிறு நில விவசாயிகளும் பணக்கார விவசாயிகளும் உள்ளனர். அதேவேளை

குடியேற்றத் திட்டங்களில் நிலங்களைப் பெற்ற விவசாயிகளும் கணிசமான அளவில் உள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் வெவ்வேறு அளவுகளில் இன்றைய ஏற்றத்தாழ்வுமிக்க சமூக அமைப்பினால் கடும் பாதிப்புக்களைப் பெற்றுள்ளவர்களாக இருந்து வருகின்றனர். நிலம், நீர், பசளை, உபகரணங்கள், உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்தல் மட்டுமன்றி வீடினமை, கல்வி, சுகாதாரம் போக்குவரத்துப் போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகளாலும் விவசாயிகள் கடும் பாதிப்புகளை எதிர்நோக்கி நிற்கின்றனர். இத்தகைய விவசாயிகளுக்கு சோசலிசத்தை வென்றெடுக்கும் கொள்கையை முன் வைக்க முற்படுவது யதார்த்தமற்றதொன்றேயாகும். விவசாயிகளின் வர்க்க குணாம்சத்தை நாம் மனதில் இருத்திக் கொள்வது அவசியம். அதேவேளை அவர்கள் ஓர் சமுதாய மாற்றத்திற்கான போராட்டத்தில் உரிய பங்களிப்பை வழங்கத் தகுதியற்றவர்கள் என வரட்டுத்தனமான முடிவுக்கும் வர முடியாது. உதாரணமாக 1953ஆம் ஆண்டு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற ஹர்த்தால் போராட்டத்திற்கு விவசாயிகள் வழங்கிய ஆதரவும் உற்சாகமும் அப்போராட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்த இடதுசாரித் தலைமையினால்கூட எதிர் பார்க்காத ஒன்றேயாகும். அவர்கள் நகர்ப்புற தொழிலாளி வர்க்கத்தினரை ஸ்தாபனப்படுத்தி அரசியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தும் நம்பிக்கையில் மட்டுமே தங்கியிருந்தனர். ஆனால் கிராமப்புறங்களைப் பற்றியோ விவசாயிகள் பற்றியோ எதுவித கவனத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் ஹர்த்தால் போராட்டம் நாடுதழுவிய வகையில் வெற்றி பெற கிராமப்புற மக்களும் விவசாயிகளும் பெரும் பங்குவகித்தனர். இந்த உண்மையை தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் புரிந்து கொண்ட அளவிற்கு இடதுசாரித் தலைமை புரிந்து கொள்ளவில்லை. இதனை ஓர் வரலாற்றுப் படிப்பிணையாகக் கொண்டமையினாலேயே புதிய ஜனநாயகக் கட்சி

தனது வேலைத் திட்டத்தில் சோசலிசம் உடனடி இலக்கு அல்லவென்றும் அது புதிய ஜனநாயக அமைப்பின் ஊடாக நீண்டகாலத்தில் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய தொன்று என வேறுபடுத்தி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

இலங்கையின் கைத் தொழில் விருத்தி பெற்றதொன்றல்ல. தலைநகரிலும் அதனைச் சார்ந்த இடங்களிலும் சில குறிப்பிட்ட நகரங்களிலுமே ஆலைத் தொழில் சிறு அளவு வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. அதனால் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எண்ணிக்கை எல்லைக்குட்பட்டதாகவே உள்ளது. ஆனால் இலங்கையின் நகர்ப்புறத் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு புரட்சிகர உணர்வும் போராட்டப் பாரம்பரியமும் வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது: பல களம் கண்ட போராட்டங்களை நடத்தி வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் போராட்ட உணர்வை வளர்த்து வந்த பழம்பெரும் இடதுசாரிகள் அறுபதுகளின் ஆரம்பத்துடன் தமது ஆட்சிப் பங்கேற்பு காலகட்டத்தில் அவற்றை மழுங்கடித்து கீரழித்தும் கொண்ட கடந்த காலம் படிப்பினைக்குரிய ஒன்றாகும். இருப்பினும் தொழிலாளி வர்க்கம் ஓர் சமுதாய மாற்றத்திற்கு தலைமை தாங்கும் தகுதியுடைய தலைமை வர்க்கமாகவே திகழ்ந்து வருகின்றது. பாராளுமன்ற அரசியல் தலைமைகளின் தவறான நடைமுறைகள் பெரும் இழப்புகளுக்கு தொழிலாளி வர்க்கத்தை உள்ளாக்கியுள்ளது உண்மையே. ஆயினும் அவற்றின் அனுபவங்களால் புதிய சூழலில் ஓர் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு தலைமை தாங்கும் நிலைக்கு இலங்கையின் தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னைத் தகவமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நாம் கொண்டுள்ளோம். அதனை எதிர்காலம் உறுதிப்படுத்தியே தீரும்.

சிறு முதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் எப்பொழுதும் அரசியலில் அக்கறைப்படுவதும் அவசரப்பட்ட போராட்டங்களில் ஈடுபட முற்படுவதும் அவர்களது

வர்க்க இயல்புக்கு உரியதாகும். அவர்கள் எப்பொழுதும் தொழிலாளி வர்க்கத்தை விடத் தாமே தலைமைப் பாத்திரத்தில் நிற்க வேண்டும் என்ற அவாவையே கொண்டிருப்பர். ஆனால் இவர்களது நடைமுறை அதிகளவிற்கு தனிமைப்பாடு கொண்டதாகவே இருக்கும். இவர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையை ஏற்றுக் கொள்ளாத வரை எத்தகைய போராட்டங்களை முன்னெடுத்தாலும் இறுதியில் அவை சீரழிந்து தோல்வி காணவே செய்யும்.

இலங்கையின் புத்திஜீவிகள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளி வர்க்கத்துடனும் விவசாயிகளுடனும் அவர்கள் ஐக்கியப் படுவதில் கடந்த காலத்தில் குறிப்பான பாத்திரத்தை வகித்துள்ளார்கள். அவர்களின் ஆற்றலும் பங்களிப்பும் உரிய முறையில் இனம் காணப்பட்டு சாதகமான நிலையில் முன்னெடுக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

மேலும் இலங்கையின் யதார்த்த சூழலில் புதிய-ஜனநாயகப் புரட்சி வெற்றி பெறுவதற்கும், புதிய-ஜனநாயக அமைப்பு நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கும் பிரதான பங்களிப்பு வழங்கக் கூடியவர்கள் சிறுபான்மைத் தேசிய இனங்களாகும். அவற்றின் ஒத்துழைப்பும் பங்களிப்பும் இல்லாதவரை புதிய-ஜனநாயகத்திற்கான போராட்ட நோக்கங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. தமிழர்கள், முஸ்லீம்கள், இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் ஆகியோரை உள்ளடக்கிய தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் அரசியல் தலைமைகள் வர்க்க நிலையிலே இலங்கையில் எப்பொழுதும் ஆளும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் அந்நிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு மட்டுமே உதவி வந்துள்ளமை மறுக்கப்பட முடியாததாகும். கடந்த காலத்தின் இத்தவறான நிலைப்பாடு புதிய தமிழர் தலைமைத்துவங்களாலும் முன்னெடுக்கப்படுமானால் அது மேலும் பிற்போக்கிற்கே உதவுவதாக அமையும்.

இன ஒடுக்குமுறையில் இருந்து முழுமையான 'விடுதலை பெறுவதற்கு இன்றைய அமைப்புமுறை மாற்றியமைக்கப் படுவதன் அவசியம் தேசிய இனங்களால் உணரப்படல் வேண்டும். அப்பொழுது தவிர்க்க முடியாதவாறு புதிய-ஜனநாயக அமைப்பினை வென்றெடுக்கும் பரந்த போராட்டத்தில் அவர்களும் தம்மை ஈடுபடுத்தியே தீர வேண்டிய நிலைக்கு வர வேண்டியது கட்டாயமானதாகும்.

மலையக இந்திய வம்சாவழித் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இலங்கையின் சமூக மாற்றத்திற்கான புதிய ஜனநாயகப் போராட்டத்தில் பிரதான பங்கேற்கக் கூடிய புரட்சிகர சக்தியாவர். அவர்கள் ஏற்றுமதி விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள போதிலும் ஆலைத் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்குரிய அடிப்படை அம்சங்களை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் மீண்டும் அந்நிய பல்தேசியக் கம்பனிகளின் கைகளில் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளனர். இதனால் சுரண்டலும், அடக்குமுறைகளும், புதிய வழிகளில் வளர்ச்சி பெற்று வருகின்றன. ஆதலால் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களை அரசியல் ஸ்தாபன வழிகளில் அணிதிரட்டுவதன் மூலம் புதிய ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தை சக்திப்படுத்தி முன்னெடுக்க முடியும்.

அதே போன்று முஸ்லீம் மக்கள் இன்று பன்முக வழிகளிலும் அரசின் அடக்குமுறைகளை எதிர்கொண்டு வருகின்றனர் அவர்களது மதத் தனித்துவத்தை மட்டும் வைத்து உயர் வர்க்க முஸ்லீம் தலைமைகள் ஆளும் வர்க்க சார்பாகவும் சந்தர்ப்பவாதப் போக்கிலும் வழிநடாத்தி வருகின்ற போக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். தமது மதத் தனித்துவம் உள்ளிட்ட கலாச்சார அம்சங்கள் மட்டுமன்றி பொருளாதாரம், பாரம்பரிய பதிவிடம், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்றவற்றை சுதந்திரமாக வளர்த்து முன்னெடுப்பதற்குரிய உறுதியான உத்தரவாதம் புதிய

ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டத்தில் இணைந்து அதனை வெற்றி பெறச் செய்வதிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதினை முஸ்லீம் மக்கள் உணரும் நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும்

எனவே இலங்கையின் பொது எதிரியான ஏகாதிபத்திய-நவ கொலனித்துவ-பிரபுத்துவ பேரினவாத பெரு முதலாளித்துவ சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினர் உட்பட பல்வேறு வர்க்க சக்திகளும் தேசிய இனங்களும் ஐக்கியப்பட்டு புதிய-ஜனநாயக வேலைத் திட்டத்தை முன்னெடுத்து அதனை வெற்றி பெறச் செய்வதற்கு பரந்த அளவிலும் கடுமையான போராட்டங்களுக்கும் முகம் கொடுத்து முன்னேறிச் செல்ல வேண்டியது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாகும்.

ஆனால் இன்றைய சூழலில் மேற்படி கொள்கை வரையறுப்பு சாத்தியமானதா எனச் சிலர் சந்தேகம் கொள்ள முடியும். இன மொழி மத உணர்வுகள் மேலோங்கி பகைநிலையில் காணப்படுகின்றன. அதன் அடிப்படையில் வடக்கு கிழக்கில் யுத்தசூழல் நீடித்து வருகின்றது. தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் சக்திகள் பலவீனமடைந்து காணப்படுகின்றன. அவர்களது பலவீனத்தைப் பரீட்சிப்பது போல் சர்வதேச தொழிலாளி வர்க்க இயக்கமும், சோசலிசமும் தற்காலிகப் பின்னடைவையும், தேக்கநிலையையும் பெற்றிருக்கின்றது. தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் தனது கொள்கை வகுப்பில் இழுபட்டு நிற்கிறது. 'புதிய இடதுசாரிக் குழுக்களும்' தமது கடந்தகாலத் தவறுகளை சுயவிமர்சனம் செய்ய விடாப்பிடியாக மறுத்து நிற்கும் நிலை நீடிக்கின்றது. இன மத வெறியைத் தூண்டும் இயக்கங்களும் இடையிடையே தத்தமது காரியங்களைச் செய்யத் தயங்கவில்லை. அதேவேளை ஏகாதிபத்தியத்தின் ஊடுருவலும் அதற்கு குடைபிடித்து நிற்கும் உள்நாட்டு பிற்போக்கு

சக்திகளின் நிலையும் வலுவுடையதாக இருப்பது போல் தோன்றுகின்றது. இவற்றுக்கு உதவியாக அரசு யந்திரத்தின் அடக்குமுறைச் செயற்பாடுகள் விரிந்து பரந்து காணப்படுகின்றன. ஜனநாயக மறுப்பும், மனித உரிமை மீறல்களும் பிரதான போக்காக மாறி நிற்கின்றன.

மேற்படி காணப்படும் சூழல் தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கும், இந்நாட்டு உழைக்கும் மக்களுக்கும், தேசிய இனங்களுக்கும் மிகவும் பாதகமான அம்சங்களாக இருக்கின்றன என்பது மறுக்கப்பட முடியாத உண்மைகளாகும்.

அவ்வாறாயின் சகல சக்திகளையும் பரந்த அளவில் ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ஐக்கியப்படுத்தும் கொள்கை சாத்தியமானதா? புதிய ஜனநாயக கட்சியின் கொள்கை வரையறுப்பு ஏற்படையதா? இவ்விடத்திலே புதிய ஜனநாயக கட்சி தற்போது நிலவிவரும் தற்காலிகப் பின்னடைவுகளையும் பலவீனங்களையும் வைத்துக் கொண்டு தனது குறிக்கோள்களை உருவாக்கவில்லை. மாறாக இலங்கையின் புறநிலை யதார்த்த சூழலை நீண்டகால நோக்கில் வைத்தே தனது திடமான முடிவுகளுக்கு வந்துள்ளது. இன்றைய இலங்கையின் சிக்கல் நிறைந்த நிலைமைகள் நமக்கு மட்டும் உரிய ஒன்றல்ல. ஒவ்வொரு மூன்றாம் உலக நாட்டிற்கும் உரிய தொன்றாகும். ஏகாதிபத்தியத்தினதும் அவர்களது அடிவருடிகளினதும் ஒவ்வொரு தீய செயலும்-மக்கள் விரோத-தேசவிரோத - நடவடிக்கைகளும் மக்கள் மத்தியில் அம்பலமாகச் சிறிதுகால அவகாசம் தேவை. அந்த நிலையை உருவாக்க தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் சக்திகள் தற்போதைய பலவீன சூழலைப் பலமுள்ளதாக்க தமது முழு சக்தியையும் பயன்படுத்த வேண்டும். பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாதத்திற்கு அப்பால் நாட்டையும் மக்களையும் இன்றைய அபாயத்தில் இருந்து மீட்டெடுப்பதற்குரிய பாதையில் சவால்களை எதிர் நோக்கி வழி நடக்க தொழிலாளி வர்க்க அரசியல்

சக்திகள் முன்வரல் வேண்டும். குறுகியகால ஆதாயங்களைப் பெற விரும்புபவர்கள் மட்டுமே இன்றைய நிலையில் நம்பிக்கையற்றவர்களாக இருக்க முடியும். அல்லது ஏகாதிபத்திய சக்திகளினதும், பேரினவாத பெருமுதலாளித்துவ வர்க்கங்களினதும் ஆளும் வர்க்க சதி நோக்கங்களையும் சூழ்ச்சிகளையும் விளங்கிக் கொள்ள மறுத்து, மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைக்க தயக்கம் காட்டுவோருமே எதிர்காலம் என்றுமே இருளாகத்தான் இருக்கப் போகின்றது என்ற முடிவிற்கு வரமுடியும். நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் நேர்மையான அரசியல் தொண்டு செய்ய முற்படும் எவரும் இன்றைய சூழலை மாற்ற நம்பிக்கையோடும் துணிவோடும் முன்செல்பவராகவே இருப்பார். அத்தகையோர் தொழிலாளி வர்க்கத்தினதும் மற்றும் உழைக்கும் மக்களினதும் அசைக்க முடியாத சக்தியிலும் போராட்ட எதிர்காலத்திலும் நம்பிக்கை வைத்து செயல்படவே செய்வார்.

ஆதலினாலேயே மார்க்சியம் லெனினியம் மாஓ சேதுங் சிந்தனையைத் தனது தத்துவார்த்த அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய-ஜனநாயகக் கட்சி தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் புதிய-ஜனநாயக அமைப்பினை வென்றெடுத்து நிலைநாட்டி அதனூடே சோசலிசத்தை கட்டியெழுப்பும் இரண்டு கட்ட வேலைத் திட்டங்களை வரையறை செய்து நிற்கின்றது. இத்தகைய வரையறுப்பானது வெறும் பிரதி பண்ணும் வகையிலோ அல்லது புத்தகவாத நிலையிலோ உருவாக்கப்பட்டதொன்றல்ல. இலங்கையின் யதார்த்த நிலைமைகளின் அடிப்படையிலும் கடந்தகால அனுபவங்களில் இருந்தும் நடைமுறைத் தேவைகளின் அவசியத்தாலுமே உருவாக்கப்பட்டதாகும். எந்தவொரு போராட்டத்திற்கும் அடிப்படையானது கொள்கையாகும். அக்கொள்கையே போராட்டத்தின் திசை மார்க்கத்தையும் மக்களின் எதிர்காலத்தையும் தீர்மானிக்கின்றது. அந்த வகையிலேயே புதிய-ஜனநாயக கட்சி தனது கொள்கையை நிர்ணயித்துள்ளது.

புதிய ஜனநாயக அமைப்பினை வென்றெடுத்து சோசலிசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் நீண்டகால இலக்கை அடைவதற்கும் அதன் முன்னோடியாக உடனடிக் கடமையான தேசிய ஜனநாயகத்தை மீட்டெடுத்து நிலை நிறுத்தவும் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்கவும் பின்பற்றப்பட வேண்டிய போராட்ட மார்க்கம் தெளிவானதாக இருத்தல் வேண்டும். இதுபற்றி புதிய ஜனநாயகக் கட்சி தனது இரண்டாவது தேசிய காங்கிரசில் கீழ்வருமாறு சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. “புதிய ஜனநாயக அமைப்பினை வென்றெடுப்பதற்கான அடிப்படை மார்க்கம் புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்டமே யாகும். இப்போராட்டமானது பல்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டதாகவும் இறுதியில் உயர்ந்தகட்ட வடிவத்தைப் பெற்றதாகவும் அமையும்.”

புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்டம் என்ற தொடர் பரந்து விரிந்த அர்த்தமுடையதாகும். அரசியல் ஸ்தாபன அணி திரட்டலுடன் போராட்ட தந்திரோபாய வழி முறைகளுடனும் நெருங்கிய சம்பந்தமுடையதாகும். இப்போராட்ட மார்க்கத்தில் தொழிலாளி வர்க்கமும் உழைக்கும் சகல மக்கள் பிரிவினருமே முதன்மை பெறுகின்றனர். சமுதாய மாற்றம் என்ற புரட்சிகரமான நடைமுறைக்கு பரந்துபட்ட மக்களை அணி திரட்டுவதும் அவர்களே போராட்ட முனையில் முன்நிற்பதும் அடிப்படையானதாகும். மாற்றத்தை வேண்டி நிற்கும் மக்கள் திரளினருக்காக ஒரு சிலர் மட்டும் போராட முடியாது. ஆனால் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியானது முன்னணிப் பாத் திரத்தை வகித்துத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்த முடியும். தொழிலாளி வர்க்கமும் விவசாயிகளும் புத்திஜீவிகளும் ஏனைய வர்க்கப் பிரிவினரும் பரந்த அளவில் சலந்து கொள்ளும் இவ்வெகுஜனப் போராட்டங்கள் தனி ஒரே

வடிவத்தைக் கொண்டதாக மட்டும் விளங்க மாட்டாது. மக்களின் ஆற்றலுக்கும், அணிதிரட்டப்படும் வேகத்திற்கும், சூழலுக்கும் ஏற்றவாறு பல்வேறு வடிவங்களிலான போராட்டங்களாக முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். பிரதான எதிரியை பலவீனப்படுத்தக் கூடியதும் மக்களை உற்சாகப்படுத்தி முன் தள்ளக் கூடியதுமான ஒவ்வொரு போராட்டத்தையும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். எந்தப் போராட்ட வடிவமும் அது ஆரம்பிக்கும் நிலையில் தொடர்ந்தும் இருக்கப்போவதில்லை. மக்களின் பங்குபற்றலும் போராட்ட அனுபவங்களும் நாளாந்தம் வளர்ந்து செல்லவே செய்யும். அதேவேளை எதிரியின் அடக்குமுறை அதிகரிக்க அதிகரிக்க போராட்டத்தின் குணாம்சத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுவது தவிர்க்க வியலாததாகும். அப்பொழுது ஆரம்ப வடிவத்தை விட்டு உயர்ந்த கட்ட வடிவங்களைக் கொண்ட போராட்டங்கள் வெடித்துக் கிளம்பவே செய்யும். அத்தகைய போராட்டங்களை ஒழுங்குபடுத்தி தலைமை கொடுத்து வழி நடத்தும் தகுதி ஒரு தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிக்கே உரியதாகும்.

இன்று பொது எதிரியை பல்வேறு நிலைகளில் இருந்து எதிர்க்கும் சிறிய பெரிய போராட்டங்கள் இடம் பெற்று வருவதை அவதானிக்க முடியும். வடக்கு கிழக்கில் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போராட்டம் நடைபெற்று வருகின்றது. தென்னிலங்கையில் பல்வேறு வகை சார்ந்த வெகுஜனப் போராட்டங்கள் இடம் பெறுகின்றன. மலையகத்தில் வேலை நிறுத்தங்கள் கண்டன எதிர்ப்புக்கள் என்றவாறு முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. முஸ்லீம் மக்களின் அதிருப்தியும் எதிர்ப்பும் அவ்வப்போது தெரிவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இப்போராட்டங்கள், எதிர்ப்புகள் என்பனவற்றினிடையே காணப்படும் பொதுப் பலவீனம் எதிரிக்கு சாதகமானதாகவும் எதிரியினால் பயன்படுத்தக் கூடியவாறான போக்குகளையும் அவதானிக்கக் கூடியவாறு உள்ளது. இதன் அம்சங்களைப் பின்வருமாறு

வகைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஒன்று, பொது எதிரியைத் தகுந்தவாறு அடையாளப்படுத்தி அப்பொது எதிரியைத் தோற்கடிக்கும் வகையிலான பொது வேலைத் திட்டம் ஒன்று பல்வேறு வர்க்க சக்திகளையும், தேசிய இனங்களையும் உள்ளடக்கக் கூடியதாக உருவாக்கப் படாமையையும் அதன் அடிப்படையில் வெகுஜனப் போராட்டங்கள் ஒன்றிணைக்கப்படாமையுமாகும். இரண்டாவது, தேச நலன், மக்கள் நலன், தேசிய இனங்களின் நலன் என்ற அடிப்படையில் வர்க்க நோக்கிலான பரந்த பார்வையில் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் படுவதற்குப் பதிலாக குறுகிய இன மத மொழி பிரதேச அடிப்படையிலான உணர்வுகளுக்கும்-உணர்ச்சிகளுக்கும் முதன்மை அளித்து அதன் அடிப்படையில் பிளவுபட்ட, தனிமைப்பட்ட, போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதாகும். இது பொது எதிரிக்குச் சாதகமான சூழலையே நீடிக்கச் செய்கிறது. மூன்றாவது; இன்றைய போராட்டங்கள் எவ்வடிவத்தில் இடம்பெற்றாலும் அடிப்படையில் முதலாளித்துவப் பாராளுமன்றக் கண்ணோட்டத்திலும், அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதென்ற சிந்தனை நோக்கிலுமே முன்னெடுக்கப்படுகின்றமையாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட அம்சங்கள் பொது எதிரிக்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு ஓர் தற்காலிகப் பலவீனம் கொண்டவையாகக் காணப்படினும் இவற்றையே பலமானதாக மாற்ற முடியும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொள்வது அவசியம். கடந்த பதினைந்து வருட காலத்தில் பொது எதிரியான அந்நிய ஏகாதிபத்திய சக்திகளும் அவர்களது அடிவருடிகளான பிரபுத்துவ பேரினவாத பெருமுதலாளித்துவ சக்திகளும் பலம் பெறுவதற்குரிய காரணங்களையும், அதேவேளை மக்கள் சார்பான போராட்டங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட முடியாத நிலைமைகளையும் நேர்மையாகப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் உரியவாறு மாற்றியமைத்து பலவீனத்தைப் பலமானதாக மாற்ற முடியும். தோல்விகளை

வெற்றிகளாக ஆக்க முடியும். இதனால் புதிய சூழல்களை தோற்றுவிக்கலாம். அதன் அடிப்படையில் முன்னேறிச் செல்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட வழி பிறக்கும்.

இத்தகைய சூழலைத் தோற்றுவிப்பதற்கு பல்வேறு முனைகளிலும் கடுமையான முன்முயற்சிகள் செய்யப் படுவது அவசியம். ஒன்று தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் சக்திகள் குறுகிய பாதையிலான சிந்தனைப் போக்கில் இருந்து விடுபட்டு பரந்த புரட்சிகர வெகுஜன மார்க்கத் திற்குள் புகுவது பற்றிய முடிவுக்கு வருவதுடன் வர்க்கப் போராட்டத்தின் அம்சத்திற்கு முதன்மை அளிக்கும் நடைமுறைகளுக்குத் தம்மைத் தயார்படுத்த வேண்டும். இரண்டாவது, தேசிய முதலாளித்துவ சிறு முதலாளித் துவ வர்க்க சக்திகள் பழமையையும், பிரபுத்துவ சிந்தனையோட்டங்களையும் கொண்ட குறுகிய இன மத மொழி வட்டங்களுக்குள் மட்டும் தம்மை வைத்துக் கொண்டு அரசியல் முடிவுகளுக்கு வரும் நிலையைக் கைவிடல் வேண்டும். நவீன உலகின் அரசியல் போக் கினை விஞ்ஞான நோக்கில் அணுகி அதனூடே நமது நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் திட்டங்களை முற்போக்கான பாதையில் உருவாக்க முன்வரல் வேண்டும். மூன்றாவது, தேசிய சிறுபான்மை இனங்கள் தமது விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்குப் பிரிவினையையும், தனிமைப்பாடடைந்த போராட்டங் களையும் முன்னெடுத்து வெற்றி பெறலாம் என்ற பிரமையைக் கைவிட்டு வர்க்க ரீதியில் அணிதிரளக் கூடிய பொது வேலைத்திட்டம் ஒன்றினை உருவாக்க முழு ஒத்துழைப்பை வழங்கி தமது இன்றைய போராட்டத் தின் சாதகமான அம்சங்கள் அனைத்தையும் பொது எதிரிக்கு எதிராகத் திருப்புவதில் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்த முன்வரல் வேண்டும்.

மேற்கூறியவை கடினமான காரியங்களாகவும் சில வேளை கற்பனைத் தன்மை கொண்டவையாகவும்

சிலருக்குத் தோன்றலாம். ஒரு மூன்றாம் உலகினைச் சேர்ந்த பின்தங்கிய நமது நாட்டின் மீட்சிக்கு வேறு வழி வகை கிடையாது என்பது நன்கு உணரப்படும்போதுதான் இக்கடினமானதும் சுற்பனை போலத் தோன்றும் புதிய ஜனநாயக அமைப்பிற்கான புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்தின் அவசியம் தவிர்க்க முடியாத தேவை என்பது உணரப்பட முடியும்.

மேத்கூறியவாறு தொழிலாளி வர்க்க அரசியல் சக்தி களும் ஏனைய வர்க்க சக்திகளும் தத்தமது நிலைப்பாட்டில் புதிய அணுகுமுறையையும் நடைமுறைகளையும் ஏற்படுத்தி பொது வேலைத் திட்டத்திற்கும்-புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்திற்கும் தம்மைத் தயார் படுத்தும்போது அவர்களைப் பாரிய கடமை ஒன்று எதிர் நோக்குகின்றது. அதுவே பரந்துபட்ட வெகுஜனங்களை அணி திரட்டும் பணியாகும். இன்று இன மத, மொழி, பிரதேச அடிப்படையில் மக்கள் பிளவுபட நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுள்ளனர். இதனை மிக நாசக்காக நிலை நிறுத்தித் தொடரச் செய்யும் முயற்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. இதில் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சக்திகள் முனைப்புக் காட்டி நிற்கின்றன. வெளிநாட்டு சக்திகள் நமது நாட்டு அரசியல் கட்சிகளினையே கூட ஊடுருவி அவற்றின் கொள்கை வகுப்பிலும் தமது செல்வாக்கினை செலுத்தி நிற்கும் அபாயம் உருவாகியுள்ளது. அதேவேளை வெகு ஜனங்கள் மத்தியில் அடிமட்டம்வரை சென்று மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களை எவ்வாறு திசைதிருப்பி வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக செயல்பட்டு வருகின்றன ஏழைகளுக்கு உதவுவது போன்றும், பின்தங்கிய நிலைமைகளை மாற்றுவது போலவும் கலை கலாச்சாரங்களைப் பாதுகாப்பதாகவும் கூறி அவற்றுக்கான திட்டங்கள் வகுத்து, பெருந்தொகையான பணத்தை அரசு சார்பற்ற அந்நிய-உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் செலவு செய்து வருகின்றன. இவ்வாறான நிறுவனங்கள் இலங்கையில் மூலவாயிரத்துக்கு மேல் இயங்கி வருகின்

றன என்பது ஆச்சரியத்துக்குரியதாகும். இவை தண்ணீர் போன்று அள்ளி இறைக்கும் பணம் யாரால் கொடுக்கப் படுகின்றது? இவற்றின் தலைமையகங்கள் எங்கு உள்ளன? இவற்றில் பணி புரிவோர் எந்நோக்கங்களுக்காகப் பயிற் றப்பட்டுள்ளனர்? இவர்கள் இவ்வாறு இயங்குவது நமது நாட்டு மக்கள் மீது ஏற்பட்ட கருணையினாலா? இவை போன்ற பல கேள்விகளுக்கு உரிய விடை தேடிச் சென் றால் அவை யாவும் ஏகாதிபத்திய-முதலாளித்துவத்தின் சூழ்ச்சிகளையும் சதிகளையும் அம்பலமாக்கி அவர்களது நீண்டகால நோக்கினையும் துலாம்பரப்படுத்தி நிற்கும். வெகுஜனங்களை அரசியல் சமூக மட்டங்களில் சிந்திக்க விடாமலும் இச்சமூக அமைப்பின் ஏற்றத் தாழ்வான தன்மைகளைக் காண விடாது தடுப்பதற்கும் செய்யப் படும் சூழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகவே இவ் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் தமது பணிகளை செய்து வருகின்றன. இவற்றுக்கு விரும்பியும் விரும்பாமலும் பல்வேறு சக்தி களும் தனிநபர்களும் பலியாகி வருகின்றனர்.

ஆதலால் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு சக்திகளின் சகல வகை பிற்போக்கு ஊடுருவல்களையும் மக்கள் மத்தியில் தடுத்து நிறுத்தக் கூடிய பலமான மக்கள் இயக்கம் கட்டி யெழுப்பப்பட வேண்டும். அதற்குரிய வழி அடிமட்டம் வரை சென்று வெகுஜனங்கள் மத்தியில் பொறுமையாக வும் நீண்ட நோக்கிலும் அரசியல் அணி திரட்டல் செய்யக் கூடிய வேலைமுறைகள் முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். அதனைச் சாத்தியப்படுத்துவதற்கும் நம்பிக்கை உருவாக்குவதற்கும் உரிய நடைமுறைகள் பின்பற்றப் படல் வேண்டும். மார்க்சிய லெனினியவாதிகளினால் மட்டுமே இக்கடமையினைக் கையேற்று முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும்.

அரசியல் அணி திரட்டலும் வெகுஜனப் போராட்ட மும் ஒரே நேரத்திலும் ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தும் முன்னெ டுக்கப்படல் வேண்டும். அதன் மூலம் வெகுஜனங்கள்

நடைமுறை நம்பிக்கையைப் பெறுவதுடன் அரசியல் தலைமைகள் அனுபவங்களையும் படிப்பினைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்டமானது பாராளுமன்றத்தை முற்று முழுதாக நிராகரிக்க வேண்டியதில்லை. இன்று பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் மறுக்கப்பட்டு வரும் சூழலில் அதனையிட்டு நடத்தப்படும் போராட்டங்களின் தன்மைகளுக்கு ஏற்ப தொழிலாளி வர்க்கம் அதற்குரிய ஆதரவினை வழங்க வேண்டும். ஆனால் புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்டத்தில் தங்கி நிற்க வேண்டிய தொழிலாளி வர்க்கமும் ஏனைய புரட்சிகர முற்போக்கு சக்திகளும் பாராளுமன்றப் போராட்டத்திற்குள் தம்மை முற்று முழுதாக ஈடுபடுத்தி அதனுடன் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும் தவறான நிலைக்குச் சென்று விடக் கூடாது என்பதில் முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்து செயல்பட வேண்டும்.

இன்று இலங்கையில் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கமும் இடதுசாரி அரசியல் தலைமைகளும் தேக்க நிலையில் காணப்படுகின்றது. அதிலும் மார்க்சிய லெனினிய இயக்கம் ஒன்றுபட்ட தலைமையைப் பெற முடியாத சிதறுண்ட நிலையில் இருந்து வருவது மறைக்கக் கூடிய தொன்றல்ல. இன்று மார்க்சிய லெனினிய கட்சிகளிலும் குழுக்களிலும் மட்டுமன்றி தனி நபர்களாகவும் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் இருந்து வருகின்றனர். இந்த நிலை நீடிப்பதை அனுமதிக்கக் கூடாது. மார்க்சிய லெனினியவாதிகளிடையே விரைவான ஐக்கியம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். கடந்த காலத்தின் கசப்பான அனுபவங்கள் கடந்த காலத்திற்குரியவையாகவே இருக்கட்டும். இன்று நம்மை எதிர்நோக்கி நிற்கும் பாரிய வரலாற்றுத் தேவைக்கும் கடமைக்கும் நம்மை நாம் அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அவ்வாறு புதிய சூழல் உருவாக்கப்படுவதன்

மூலம் உண்மையான மார்க்சிய லெனினிய சக்திகள் ஐக்கியப்பட்டு முன்னேறிச் செல்ல முடியும்.

நமது நாட்டின் ஏகப் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளை வழங்க மறுத்து; அநீதியையும் அடக்குமுறையையும் துன்பத்தையும், கண்ணீரையும், மட்டுமன்றி, இன்று இரத்தப் பெருக்கையும், உயிர் இழப்புக்களையும் உடமை நாசங்களையும் ஏற்படுத்தி வரும் அன்றைய சமூக அமைப்பு உடைத்து எறியப்பட வேண்டியதாகும். அந்த இடத்தில் புதிய-ஜனநாயக அமைப்பு நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டும். அதன் கீழ் புதிய-ஜனநாயகம், புதிய-பொருளாதாரம், புதிய கலாச்சாரம் முழுமையாகக் கட்டியெழுப்பப்படல் வேண்டும். இத்தகைய அமைப்பில் மக்களினது சகல துறை வாழ்வும் வளம்படுத்தப்பட்டு மென்மேலும் முன்னேற்றங்களையும் சுபீட்சங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் நோக்கி வீறுநடை போட முடியும். அதுவே சோசலிச அமைப்பு முறையை நோக்கிச் செல்வதற்கான பாதையாகவும் அமைய முடியும். இந்நீண்ட குறிக்கோளை அடைய மக்கள், மக்கள் மட்டுமே வரலாற்றின் உந்து சக்தி என்ற உண்மைக்கு இணங்க அவர்களை அணி திரட்டி தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையில் புரட்சிகர வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்தின் ஊடே முன் செல்வோம்.

ஜனவரி 1992

3

சர்வதேச நிலை பற்றி

அண்மைக்கால வருடங்களின் சர்வதேச நிகழ்வுப் போக்குகளை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்து வரும் சராசரி சமூக அக்கறையுள்ள அநேகரிடம் இரண்டுவித உணர்வுகள் வெளிப்படுவதை அவதானிக்க முடியும். ஒன்று கடுமையான ஆத்திரம். இரண்டாவது ஒருவிதக் கவலை. முன்னையது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினதும் அதனோடு இணைந்த சக்திகளின் மீதானதாகும். பின்னையது சர்வதேசக் கம்யூனிச-சோசலிச இயக்கங்களின் பின்னடைவுகளால் ஏற்பட்டதாகும்.

இவ்வாறு இன்றைய சர்வதேச நிகழ்வுப் போக்குகளின் மீது ஏற்பட்டுள்ள ஆத்திரமும் கவலையும் நியாயத்தின் பாற்பட்டதாக இருக்கும் அதேவேளை இவற்றுக்கு வெறுமனே மன அமைதியும் ஆறுதலும் தேடிக்கொள்ள முடியாது. அதேபோன்று விரக்தி வேதாந்தம் பேசிக்கொள்வதிலும் பயனில்லை. பதிலுக்கு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தினதும் அதனோடு இணைந்த சர்வதேச பிற்போக்கு சக்திகளினதும் ஒவ்வொரு வர்க்க நோக்கங்களையும், மோசடிகளையும், அயோக்கியத்தனம் கொண்ட அடாவடித்தனங்களையும் இனம் கண்டு மக்கள் முன் அம்பலமாக்கி அவற்றுக்கு எதிரான சக்தி மிக்க எதிர்ப்பு இயக்கங்களை உருவாக்கி முன்னெடுக்கும் மார்க்கத்தில் செயல்பட முன் முயற்சிகள் செய்தல்

வேண்டும். இதற்கு மார்க்சியம் வழிகாட்டும் மார்க்கத்தில் உறுதியாகக் கால் ஊன்றி நிற்பது ஒரு முன் தேவையாகின்றது. சில நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட்-சோசலிச இயக்கம் தற்காலிகத் தோல்விகளைத் தழுவிக்கொண்ட போதிலும் அதன் உயிரம்சமானது அழிக்கப்பட முடியாததொன்று என்ற வகையில் உலகின் அடக்கி யொடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு இன்றும் அது சக்திமிக்க ஆயுதமாகவே உள்ளது. அந்நோக்கிலேயே இன்றைய சர்வதேச நிலைமைகளை அணுகி ஆராய்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

1

இரண்டாவது உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் சர்வவல்லமையும் கொண்ட ஏகாதிபத்தியமாகத் தன்னை நிலைநாட்டிக் கொள்ள முயன்றது. அன்றைய சோசலிச சோவியத் யூனியன் ஹிட்லரினால் அழிக்கப்பட்டுவிடும் என எதிர்பார்த்த அமெரிக்கா அது நிறைவேறாது போனமையைக் கண்டு கலங்கியது. தொடர்ந்தும் விடுதலைக்கும் சோசலிசத்திற்கும் எதிராகச் செயலாற்றுவதில் முனைப்புக்காட்டி வந்தது. மாபெரும் சீனப் புரட்சியைத் தோல்வியுறச் செய்வதற்கு அது முயன்றபோதிலும் அதனால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. கொரிய யுத்தத்தில் நேரடியாகத் தலையிட்டு அதிலும் பலமான அடியை வாங்கிக் கொண்ட அதேவேளை அந்நாட்டை இரண்டு கூறுகளாக்கி தென்கொரியாவில் தன்னைத் தக்க வைத்துக்கொண்டது. அதேபோன்று இந்தோசீனத்தில் தலையிட்டதுடன் வியட்னாமை இரண்டாக்கி தென் வியட்னாமில் தனது பொம்மை ஆட்சியின் ஊடே நிலைகொள்ள முயன்றது. ஆனால் வியட்னாம் மக்களும் கம்போடிய, லாவோஸ் மக்களும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் மீது தொடுத்த நீண்ட யுத்தம் அதனைப் பல வழிகளிலும்

பலவீனமடையச் செய்தது. எழுபதுகளின் நடுக் கூறிலே அமெரிக்கா வியட்னாமில் இருந்து பலத்த இழப்புகளுடன் பின்வாங்கிக் கொண்டது. உலகரீதியாக அமெரிக்கா என்றுமில்லாதவாறு அம்பலமாகியதுடன் பொருளாதார, தார்மீக முனைகளிலும் மோசமாகப் பலவீனமடைந்ததுடன் உலகில் தனக்கு உள்ளவற்றை எப்படியும் தக்கவைத்துக்கொள்வது என்ற தற்காப்பு நிலையைத்தேடிக்கொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது. இத்தகைய சூழலில் ஒரு பெரும் சோசலிச சக்தியாகத் திகழ்ந்து வந்த சோவியத் யூனியன் எவ்வாறு மாற்றமடைந்து வரத் தொடங்கியது என்பதனை சிறிது நோக்குதல் அவசியமானதாகும்.

சோவியத் யூனியனது சோசலிசப் பாதை ஐம்பதுகளின் நடுக்கூறில் தவறான திசைக்கு வழி திருப்பப்பட்ட பின் அது ஒருபோதும் சரியான இடத்திற்கு மீளவேயில்லை. அறுபதுகளில் அதன் தவறான மார்க்கம் போலும் பூரணத்துவப்படுத்தப்பட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டது. எழுபதுகளில் சோவியத் யூனியன் சமூக ஏகாதிபத்திய நிலையை நோக்கி விரைவதாயிற்று. ஒரு கால கட்டத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான சோசலிச சக்தியாகத் திகழ்ந்து உலக மக்களின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாக விளங்கிய சோவியத் யூனியன் அமெரிக்காவுடன் இணைந்தும், போட்டியிட்டும் உலக மேலாதிக்கத்திற்காக வெறித்தனத்துடன் அலையும் மேலாதிக்க வல்லரசாகத் தன்னை உருமாற்றிக் கொண்டது. இதனால் உலக மக்களின் பொது எதிரி அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் என்று இருந்து வந்த இடத்தில் சோவியத் யூனியனும் இடம் பிடித்துக் கொண்டது. உலகின் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்துவதில் அமெரிக்காவும் சோவியத் யூனியனும் போட்டி போட்டு நிற்கும் சர்வதேசச் சூழல் எழுபதுகளின் முற்கூறுகளில் உருவாகியது. எண்பதுகளிலும் அது தொடர்ந்தது. அமெரிக்கா வியட்னாமில் மாட்டிக் கொண்டது போன்று சோவியத் யூனியன்

ஆப்கானிஸ்தானில் அகப்பட்டுக் கொண்டது. இதனால் சோவியத் யூனியன் மிக மோசமான பாதிப்புகளைப் பெற்றுக் கொண்டது. அங்கு மட்டுமன்றி வேறு பல நாடுகளில் தலையீடுகள், சதிகள்; ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள் செய்ததன் பலாபலன்களை அது அனுபவிக்க ஆரம்பித்தது. எண்பதுகளின் பிற்கூறுகளிலே சோவியத் யூனியன் பலவீனமடைந்து உடைந்து நொறுங்கிச் செல்லும் பாதையில் விரைவு கண்டது. தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் அது தனனை முற்றாகவே சிதைவுக்கும், அழிவுக்கும் உள்ளாக்கிக் கொண்டது. பதினைந்து குடியரசுகளை பலமிக்க ஒன்றியமாகக் கொண்ட சோவியத் சோசலிசக் குடியரசு தனித்தனிக் குடியரசுகளாகிக் கொண்டதுடன் வரலாற்று அரங்கில் இருந்து சோவியத் சோசலிச யூனியன் என்பது மறைந்து விட்ட நிகழ்வு நடந்தேறியது. இதனால் பல புதிய பிரச்சினைகளை அந்நாடு எதிர்காலத்தில் கடுமையான வழிகளில் எதிர்நோக்கப் போகின்றது. பிரிந்து சென்ற குடியரசுகள் ஒவ்வொன்றும் இன, மொழி, மத அடிப்படையில் ஏனையவற்றுடன் முரண்பட்டு இறுதியில் ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்து போரிடும் புதிய சூழல்கள் உள்ளிருந்தும் வெளியிலிருந்தும் ஊக்குவிக்கப்படும் நிலை உருவாக இடமுண்டு. இக்குடியரசுகளிடம் அணு ஆயுதங்கள் உட்பட கணிசமான ஆயுதங்களும் இருக்கக் காணப்படுகின்றன. அதேவேளை ரஷியா அண்ணன் பாத்திரத்தை வகித்து ஏனைய குடியரசுகளை அடக்க முற்படும் சாத்தியங்கள் ஏற்கனவே தென்பட ஆரம்பித்துள்ளன. ஜார் காலகட்ட பேரினவாத ஒடுக்கு முறைக்குள் ரஷியா புகுந்து ஏனைய குடியரசுகளை தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் பலாத்தாரமாக வைத்துக்கொள்ள முற்படும்போது தற்போதைய குடியரசுகளின் சம்மேளனம் என்பது அர்த்தமற்றது என்பதைக் காணமுடியும்.

சோவியத் யூனியன் சோசலிச விரோத வளர்ச்சிப் போக்கினை இனம் கண்டு கொள்ள முடியாது. அதனை

சோசலிசம் எனக் கண்டு வந்தவர்களுக்கு சோவியத் யூனியனது வீழ்ச்சி பெரும் அதிர்ச்சியாக அமைந்தது. அதேவேளை அதன் சோசலிசப் பிறழ்வினை ஆரம்பம் முதலே அடையாளம் கண்டு வந்தவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த தொன்று நடந்தேறியுள்ளதாகவே காணமுடிந்தது. இருப்பினும் உலகின் முதல் சோசலிச நாடு இத்தகைய எதிர்த் திசையில் சென்று தன்னை அழிவுக்குள்ளாக்கிய தில் ஏற்பட்ட தாக்கம் ஆழம்மிக்கதாகவே காணப்படுகிறது. இவ்விடத்திலே சோவியத் யூனியனது வீழ்ச்சி உள்ளிருந்து உருவாகிய அம்சங்களிலானதா? அன்றி வெளியில் இருந்து ஏவப்பட்டவற்றால் சாத்தியமானதா? என்ற விவாதம் சிலரால் விவாதிக்கப்படுகிறது. இவ்விடயம் பற்றி விரிவுடன் ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் அன்று. ஆனால் சோவியத் யூனியனது வீழ்ச்சி உள்ளிருந்தே உருவாக்கப்பட்ட அதேவேளை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் உலகப் பிற்போக்கு சக்திகளும் அதனைத் துரிதப்படுத்துவதில் தம் பங்கினை அதிகளவு வழங்கி வந்தன என்பது மறுப்பதற்கில்லை.

2

சோவியத் யூனியனது தவறான பாதையும், சிதைவும் இறுதியில் அதன் அழிவும் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும், சோசலிச சக்திகளின் முன்னேற்றத்திற்கும் பலத்த பின்னடைவுகளை ஏற்படுத்திய அதேவேளை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அதனோடு இணைந்த சர்வதேசப் பிற்போக்கு சக்திகளுக்கும் மிகுந்த உற்சாகத்தையும் தைரியத்தையும் ஏற்படுத்தியது. ஒரு காலகட்டத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தின் இராணுவக் கூட்டமைப்பாக உருவாக்கப்பட்ட 'நேட்டோ' 'சியாட்டோ' போன்றவற்றுக்கு எதிராக சோவியத் யூனியன் தலைமையில் உருவாக்கப்பட்ட 'வார்சோ ஒப்பந்தம்' என்ற இராணுவக் கூட்டமைப்பு ஏற்கனவே செயல் இழக்கத் தொடங்கியது. அதே

போன்று கிழக்கு ஐரோப்பிய சோசலிச நாடுகளை உள்ளடக்கிய பொருளாதார ஒத்துழைப்புக்கான அமைப்பும் உடைந்து கொண்டது. சோவியத் யூனியனின் சோசலிச விரோத மார்க்கத்தின் தொடர்ச்சியான தவறுகளும் அதில் இருந்து மீள முடியாத போக்கும் கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை முதலில் சோசலிச இழப்பிற்குள்ளாக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து தன்னைத் தானே அழித்தும் கொண்டது. இதனால் அமெரிக்காவிடும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையில் இருந்து வந்த பொருளாதார இராணுவ வல்லரசு சமநிலையில் மாற்றம் ஏற்பட ஏதுவாயிற்று. இன்று அமெரிக்கா தனி ஏகபோக ஆதிக்க வல்லரசு என்ற நிலையில் உலகை ஆதிக்கம் செய்ய முற்பட்டுள்ள போக்கு தலைதாக்கியுள்ளது. இதனை வளைகுடா யுத்தத்தில் காணமுடிந்தது. இந்த யுத்தத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தனது சகபாடிகளுடன் இணைந்து மிகக் கொடூரமாகவும் சர்வதேச நீதி நியாயங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டும் நடந்து கொண்ட விதம் அதன் ஏகாதிபத்திய ஆணவத்தை எடுத்துக் காட்டியது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இன்று சர்வ வல்லமையும் கொண்ட உலகப் பாதுகாவலன் போன்ற ஒரு தோற்றத்தைக் காட்டி நிற்க முற்படுகிறது. அந்த வழியில் மிகுந்த கொடூரத்துடனும், அடாவடித்தனமாகவும் நடந்து வருகின்றது தனது நிலைக்குக் கவசமாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையினை பயன்படுத்தி வருகின்றது. இன்று அமெரிக்காவினதும் அதனோடு இணைந்த கூட்டாளி நாடுகளினதும் தீர்மானங்களின் மூலம் ஐ. நா. என்ற போர்வையின் ஊடே தமது ஊடுருவல்களையும், தலையீடுகளையும் உலக நாடுகளில் நடாத்தி வருகின்ற போக்கு நாளாந்தம் வளர்ந்து வருகின்றது. ஒரு நாட்டின் மீது அமெரிக்கா தலையிடுவதற்கு அல்லது தனது படைகளைக் கொண்டு செல்வதற்கு விரும்பினால்

அதற்குரிய அங்கீகாரமாக ஐ. ந. சபையில் பெரும் பான்மை என்ற பெயரில் தீர்மானம் ஒன்றை இலகுவாக நிறைவேற்றிக் கொள்கிறது. அத்தீர்மானத்தின் மறைவில் தனது தலையீட்டை விரும்பியபடி நடத்துகின்றது. ஐ. நா. அமைதிப்படையிலும், ஐ. நா. நிவாரணப் பணியிலும், ஐ. நா. கண்காணிப்புப் பிரிவிலும் அமெரிக்காவே தலைமை தாங்கி தனது விருப்பம் போல் செயலாற்றி வருகிறது. இவ்வாறே ஈராக் முதல் கம்போடியா வரை, லிபியா தொட்டு சோமாலியா-மொசாம்பிக் வரை கபடத்தனமான தலையீடுகளை அமெரிக்கா நடாத்தி வருகின்றது. அந்தந்த நாடுகளில் உருவாகும் பிரச்சினைகளைத் தனது தலையீட்டுக்கு வசதியுடைய ஒன்றாக மாற்றிக் கொண்டு அதன் ஊடே புகுந்து கொள்கிறது. தனது நிலையை நியாயமானதாகக் காட்டிக் கொள்கின்றது. அமெரிக்காவிற்கு கைவந்த இந்தக் கலையானது மேலும் விரிவடைந்து செல்லும் அபாயம் எதிர்காலத்தில் அதிகரிக்கவே செய்யும்.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் அதனோடு இணைந்துள்ள முதலாளித்துவ நாடுகளும் முதலாளித்துவ சுரண்டல் சித்தாந்த முனையில் இணக்கமுடையதாக இருந்து வருகின்றது. அவை மூன்றாம் உலக நாடுகளின் மூலவளங்களைக் கொள்ளை அடிப்பதில் ஒத்த பொதுப் பண்பினைக் கொண்டவையாக இருந்து வருகின்றன. இதற்கு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தலைமைப் பங்கினை ஆற்றிவருகின்றது. இன்று உலக நாடுகளை வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள், வளர்ச்சியடைந்து வரும் நாடுகள் என வகுத்துப் பார்க்கும்போது ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளே வளர்ச்சியடையாத பின்தங்கிய நாடுகளாக உள்ளதைக் காணலாம். இவற்றையே மூன்றாம் உலக நாடுகள் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த நாடுகளின் வளர்ச்சியின்மைக்கு அடிப்படையாக அமைந்த காரணிகளில் முதன்மையானது அவை நீண்டகாலமாக

கொலனித்துவப் பிடியின் கீழும், இன்று நவகொலனித்துவ அமைப்பின் கீழும் இருப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்த சூழலேயாகும்.

3

அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளி முதலாளித்துவ நாடுகளும் மூன்றாம் உலக நாடுகளை நயவஞ்சகத்துடன் நடாத்தி வருவதன் மூலம் அந்நாடுகளைச் சுரண்டிக் கொள்ளையிட்டு வருகின்றன. உலக வங்கி, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஆகிய இரண்டு அமைப்புகளும் மூன்றாம் உலகிற்கு வலை வீசும் ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்களாகும். தாராளக் கடன் உதவி என்ற மாயாஜாலத்தின் மூலம் மூன்றாம் உலக நாடுகளைத் தமது கட்டுப்பாட்டிலும் ஆணையிலும் தங்கியிருக்க வைக்கின்றன. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் இரண்டு வழிகளில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் தனது கைங்கரியங்களை ஆற்றி வருகின்றது. ஒன்று அரசியல் வகை சார்ந்தது. அதாவது தனக்கும் தனது சகபாடிகளுக்கும் தலை வணங்கக் கூடிய உள்நாட்டு அரசியல் தலைமைகளை அந்தந்த நாடுகளில் ஆட்சி பீடத்திற்கு கொண்டு வருவதில் முழுக் கவனத்தைக் கொண்டிருப்பது. இரண்டாவது அத்தகைய ஆட்சிகளின் ஊடே தமது சுரண்டல்-குறையாடலுக்கு ஏற்ற பொருளாதார அமைப்பு முறையினை நிலைநிறுத்திப் பாதுகாப்பது. ஒரு காலகட்டத்தில் மூன்றாம் உலக நாடுகள் பலவற்றிலே மிகுந்த அக்கறையுடன் உணரப்பட்டு வந்த தேசிய பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்புவதல், தேசிய சுதந்திரத்தை நிலைநிறுத்திப் பாதுகாத்தல் என்ற இரண்டு பிரதான அடிப்படை அம்சங்களும் ஏகாதிபத்திய சக்திகளுக்கு மிகுந்த வெறுப்பை ஏற்படுத்தின. இத்தகைய போக்கினை முறியடிப்பதில் அவர்கள் முனைப்புக் காட்டினர். இவ்விரண்டு அம்சங்களும் அடிப்படையில் ஏகாதிபத்திய விரோத நிலையுடன்

நெருங்கிய தொடர்புள்ளவையாகும். அதேவேளை பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடுகள் முன்னேற்றப் பாதையில் தம்மை துணிவுடன் இட்டுச் சென்று தமது சொந்தக் கால்களில் எழுந்து நிற்கச் செய்வதுமாகும். ஆனால் இதனை ஏகாதிபத்திய சுரண்டல் சக்திகள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கவில்லை. மேற்கூறிய சுயபொருளாதார-அரசியல் சிந்தனைகளும், செயற்பாடுகளும் வளர்வதற்கு களமாக அமையக் கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்த அணிசேரா இயக்கத்தினையும், அதேபோன்ற பிராந்திய அமைப்புகளையும் தலையெடுக்கவிடாது நசுக்குவதற்கு அமெரிக்கா தனது முழுப் பிரயத்தனங்களையும் எடுத்து வந்தமை நினைவு கூரத்தக்கதாகும். ஒரு நாடு சுயசார்பில் தங்கிநின்று தனது வளங்கள் அனைத்தையும் சுதந்திரமாகப் பயன்படுத்தி உணவு உற்பத்தியிலும் பிற உற்பத்திகளிலும் தன்னிறைவைக் கண்டு கொள்வதை ஏகாதிபத்திய சக்திகள் என்றுமே விரும்புவதில்லை. அவ்வாறு இடம்பெற அனுமதிப்பதும் இல்லை. சோசலிச நாடுகள் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்காக இருந்து வந்தன என்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

இவ்வாறு மூன்றாம் உலக நாடுகளின் தேசிய பொருளாதார முயற்சிகள், வளர்ச்சிகளை முற்றாகச் சீர்குலைப்பதில் மிகக் கவனமாக செயல்பட்டு வரும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியமும் அதன் கூட்டாளிகளும் தமது வழிமுறைகளைத் திணிப்பதிலும் அதனைப் பாதுகாப்பதிலும் விடாப்பிடியாக இருந்து வருகின்றனர். இதற்கு உலக வங்கி, சர்வதேச நிதி நிறுவனம் ஆகியவற்றை தகுந்த கருவியாகவும் பயன்படுத்தி நிற்கின்றனர். இந்நிறுவனங்கள் மூலம் பெருந்தொகைக் கடன்களை குறுகிய-நீண்டகால வட்டிக்கு உதவி என்ற பெயரில் வழங்க முன்வரும்போது மிக மோசமான கட்டுப்பாடுகள், வழிமுறைகள் என்பனவற்றை ஆணையாகப் பிறப்பித்தும் விடுகிறார்கள். அவர்களது மீற முடியாத நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொண்டால் மாத்திரமே கடன்பெற

முடியும் என்ற நிலையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பெரும் பகுதியினர் அவற்றுக்கு இணங்கிச் செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர்.

திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை என்ற பதாகையின் கீழ் சுதந்திர வர்த்தகம், சந்தைப் பொருளாதாரம், சுட்டுப்பாடற்ற இறக்குமதி போன்ற நடைமுறைகள் எல்லையற்ற விதத்தில் விரிவுபடுத்தலுக்கு உள்ளாகின்றன. ஏற்கனவே அரசு கூட்டுத்தாபன நிறுவனங்களாக இயங்கி வந்த யாவற்றையும் தனியார்மயப்படுத்துமாறு சுட்டாயப்படுத்தல் செய்யப்படுகின்றது. இதற்கு இலங்கை ஒரு உதாரணமான நாடாகக் காண முடியும். அத்துடன் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலை நிர்ணயிப்பிலும் இறக்குமதிப் பொருட்களின் வரிவிதிப்பிலும் கூட இவ்ஏகாதிபத்திய சக்திகள் முழுமையாகத் தலையிட்டு தமக்கு சாதகமான நிலையைப் பாதுகாத்துக் கொள்கின்றன. மேலும் ராட்சத பல்தேசிய நிறுவனங்கள் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மனிதவளம் உட்பட மூலவளங்கள் யாவற்றையும் கொள்ளையிட்டுச் செல்வதற்கான பாதையானது மிக விசாலமாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளன. நமது நாட்டின் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் போன்ற நடைமுறைகளின் ஊடே நம் நாட்டு மக்களின் உழைப்பு சக்தி மிகக் குறைந்த கூலியில் இப்பல்தேசிய நிறுவனங்களினால் கொள்ளையிடப்படுகின்றன. அதேவேளை வேலை நேரம், வேதனம், தொழிலாளர் நலன் போன்ற யாவும் பல்தேசிய நிறுவனங்களின் தான்தோன்றித்தனமான முடிவுகளினாலேயே வழி நடத்தப்படுகின்றன. அவர்களது இத்தகைய சுரண்டல் முறையினை எவ்வித தொழிற்சங்க நடைமுறைகளாலும் கேள்விக்கு உள்ளாக்க முடியாதவாறு நம் நாட்டுச் சட்டங்கள் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குகின்றன. இப்பல்தேசிய நிறுவனங்கள் தமது பாதுகாப்புக்கு தேவை எனக் கருதும் பட்சத்தில் தமது நாட்டின் சொந்தப் படைகளைக் கூட இங்கு

வரவழைக்க சட்டரீதியான வழிவகைகளை நமது நாட்டு ஆளும் வர்க்கம் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றது என்பது ஆச்சரியத்திற்குரியதொன்றல்ல.

மேலும் இவ் ஏகாதிபத்திய தாராள பொருளாதாரக் கொள்கையின் மற்றொரு வற்புறுத்தல் கமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான சந்தையாக இருப்பதற்கு நமது நாட்டின் சுதவுகள் யாவும் முற்றாகத் திறந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும். இவை யாவற்றின் போக்குகளையும் அவற்றின் பாரதாரமான பின் விளைவுகளையும் இப்பொழுது நாம் ஒரு பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடு என்ற வகையில் அனுபவிக்க ஆரம்பித்திருக்கின்றோம். நமது அயல் தேசமான இந்தியா இப்பொழுது அதன் ஆரம்ப அனுபவங்களைப் பெறத்தொடங்கியுள்ளது. ஏறத்தாழ எல்லா மூன்றாம் உலக நாடுகளும் இவ் ஏகாதிபத்திய பொருளாதார அரசியல் சீரழிவு நடைமுறைகளுக்குள் சிக்க வைக்கப்பட்டு வரும் போக்கு வளர்ந்து வரும் ஆபத்தாகவே காணப்படுகின்றது.

4

மேற்குறித்த நடைமுறைகளை மூன்றாம் உலக நாடுகளில் செயல்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் அந்தந்த நாடுகளில் தமக்கு வசதியான ஆளும் வர்க்க அரசியல் தலைமைகளைப் பலப்படுத்தி வைத்திருக்க அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஏராளம் வழிமுறைகளைக் கையாண்டு வருகின்றது. அரசியல் சீர்குலைவுகள், இராணுவச் சதிகள், ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகள், கட்சிகளை விலை கொடுத்து வாங்குதல், தலைவர்களை ஒழித்துக் கட்டுதல், புதியவர்களை உருவாக்கிக் கொள்ளல் போன்ற கைங்கரியங்களை கூச்சமின்றிச் செய்வதற்கு அவர்கள் தயங்குவதில்லை. இதில் மிகக் கீழ்த்தரமான வழிமுறைகளைக் கூடக் கையாள அவர்கள் பின் நிற்பது

கிடையாது. அப்பொழுது ஜனநாயகம், சுதந்திரம், மனித உரிமை என்பதெல்லாம் வெறும் தூசாகவே அவர்களால் மதிக்கப்படுகின்றது. அந்தவகையில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் ஜனநாயக- மனித உரிமை மீறல்களில் கொடுமையாகவும் எல்லையற்ற விதத்திலும் நடந்து கொள்வதற்கு இவ் ஏகாதிபத்திய சக்திகளே மூலகாரண கர்த்தாவாகவும் உள்ளனர். மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களின் கொடிய வறுமை, வேலை இன்மை, நோய், வீடின்மை மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு காரணமாகி அவர்களின் அடிப்படையான உயிர் வாழும் உரிமையை- ஜனநாயக மனித உரிமைகளை மறுத்து நிற்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தான் இன்று உலக நாடுகளில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் புறப்பட்டுள்ள அவதாரங்கள் போல் ஆர்ப்பரிக்கின்ற போக்கு நகைப்பிற்குரியதேயாகும். இதற்கு அமெரிக்கா போன்ற கேடுகெட்ட ஒரு ஏகாதிபத்தியத்திய நாடு ஓலம் வைப்பது மேலும் நகைப்பிற்குரியது மட்டுமன்றி மிகுந்த ஆத்திரத்திற்குரியதுமாகும்.

இவ் ஏகாதிபத்திய சக்திகள் பொருளாதார அரசியல் துறைகளில் மட்டுமன்றி சமூக கலாச்சார வாழ்விலும் ஊடுருவி மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்களின் கவனத்தை திருப்புவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருகின்றனர். இந்நாடுகளில் அரசு சார்பற்ற உதவி வழங்கும் நிறுவனங்கள் நூற்றுக்கணக்கில் இயங்கிவருகின்றன. இவை அந்நிய-உள்நாட்டு நிறுவனங்களாகவும் செயல்பட்டு வருகின்றன. உதவி, நிவாரணம், மறுசீரமைப்பு, வறுமை ஒழிப்பு, கல்வி ஊட்டல், சமூக மேம்பாடு, கலாச்சார அபிவிருத்தி போன்ற பல்வேறு படிநிலைகளினூடாகவும் மக்கள் மத்தியில் இந்நிறுவனங்கள் ஊடுருவி நிற்கின்றன. பழைய கொலனித்துவ காலத்தில் கிறிஸ்தவ மிசனரிகள் மதப் பிரசாரத்தின் ஊடாக மக்களை ஊடுருவ

முயன்றன. ஆனால் இன்று புதிய நவ-கொலனித்துவத்தின் கீழ் இவ் அந்நிய-உள்நாட்டு உதவி நிறுவனங்கள் அடிமட்ட மக்கள் வரை ஊடுருவி தமது பணியினை இலகுவாகச் செய்து கொள்கின்றன. அவர்களது ஒவ்வொரு செயல்பாடும் அடிப்படையில் மக்களின் சிந்தனையைத் திசை திருப்புவதாகவே அமைந்துள்ளமை ஆழ்ந்து நோக்குவோருக்கு புலப்படக் கூடியதாகும். தேசிய வாழ்வு, சுயமுயற்சி, சுயஆதாரம், அவற்றுக்கான பரந்த சிந்தனை போன்றவற்றை தடுப்பதற்கு அல்லது திசை திருப்புவதற்கு இந்நிறுவனங்களின் உதவி என்பது உள்நோக்கத்தோடு நன்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உலக வளங்களைக் கொள்ளையிடுவதற்கும், சுற்றாடலை மாசுபடுத்துவதற்கும் உலகில் வறுமை, பிணி, வேலை இன்மை, வீடின்மை மற்றும் சமூகச் சீரழிவுகள் யாவற்றுக்கும் இவ் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ சக்திகளின் திட்டமிட்ட சர்வதேசப் பாத்திரமே அடிப்படையானது என்ற உண்மையினை உலக மக்களின் கண்களில் இருந்து மறைப்பதற்கு செய்யப்படும் பிரச்சார உபாயங்களில் ஒன்றாகவே இவ் உதவி நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்நிறுவனங்கள் பணத்தை தண்ணீர் போல் அள்ளி இறைத்தே தமது செயற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றன இதனை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்போர் மேற்குலகின் மனிதாபிமானமிக்க தாராள மனப்பான்மை, உதவி என மெச்சக் கூடும். ஆனால் உண்மை இதற்கு நேர் மாறானதாகும். எமது நாட்டைப் போன்ற மூன்றாம் உலக நாடுகளில் மூலவளங்களைச் சுரண்டிக் கொள்ளையடித்துச் செல்லும் பெருந்தொகைச் செல்வத்தின் மிகச் சிறிய பகுதியே உதவி என்ற பெயரில் எடுத்து வீசப்படுகின்றது. அதனை இவ் உதவி நிறுவனங்கள் ஒழுங்குபடுத்தி மேற்குலகின் மேன்மை கொண்ட தாராள மனப்பான்மை எனக் கூறி ஏகாதிபத்திய நலன்களைப்

பாதுகாத்து வருகின்றன. இத்தகைய மோசடிகள் மூன்றாம் உலக நாட்டு மக்கள் மத்தியில் அம்பலமாகுவதற்கு சிறிது கால அவகாசம் தேவைப்படவே செய்யும்.

5

இன்றைய சர்வதேச அரங்கில் மூன்றாம் உலக நாடுகளும் மக்களும் ஒருபுறமாகவும், ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ நாடுகள் மறுபுறமாகவும், உள்ள இரு தரப்பினருக்குமிடையே உள்ள முரண்பாடே பிரதான முரண்பாடாகக் கூர்மையடைந்து காணப்படுகின்றது. மூன்றாம் உலக நாடுகளில் தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினைகள் போன்று காணப்படும் பொருளாதார அபிவிருத்தி இன்மைக்கும், வறுமை, போசாக்கின்மை, சிசு மரணம், சிறுவர் உழைப்பு, வேலை இன்மை, வீடின்மை, வாழ்க்கை தரவீழ்ச்சி மற்றும் சமூகநலக் குறைவு போன்றவற்றுக் கெல்லாம் இவ் ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ சக்திகளது தலையீடு, வழிகாட்டல், அழுக்கி வைத்திருத்தல் போன்றவற்றுடன் கொடிய சுரண்டலும் அரசியல் அடக்குமுறைகளமே அடிப்படைக் காரணமாகின்றன என்பது இன்று அதிகளவிற்கு உணரப்பட்டு வருகின்றது. அச்சக்திகளுக்கு எதிரான அதிருப்தியும் எதிர்ப்புணர்வுகளும் போராட்டங்களாக இடம்பெறச் செய்கின்றன.

இவ்வாறு மூன்றாம் உலகிவைச் சுரண்டுவதிலும், அடக்குவதிலும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கும் பொதுப் பண்பும் இசைவுப் போக்கும் காணப்படும் அதேவேளை அவர்களுக்கிடையில் பாரதூரமான போட்டிகளும் ஒருவரை ஒருவர் கழுத்தறுத்துவிட முனைந்து நிற்கும் தன்மைகளும் வளர்வதை அவதானிக்கலாம். முதலாளித்துவத்தின் சமனற்ற வளர்ச்சியானது இத்தகைய போட்டிகளை உருவாக்குவதுடன் இறுதியில் அவர்களுக்

கிடையிலான தீவிரமோதல்கள் ஏற்பட்டு யுத்தமாகவும் மாறமுடியும். இத்தகைய நிகழ்வுகள் வரலாற்றில் ஏற்கனவே இடம்பெற்றும் உள்ளன.

இன்று அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு மிடையில் அத்தகைய முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனி ஒரு பெரும் பொருளாதார, வல்லரசாக வளர்ந்துவருவதை அமெரிக்காவால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஒரு பலம் பொருந்திய ஐரோப்பா உருவாக வேண்டும் என்ற ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றின் விருப்பம் அமெரிக்காவிற்கு அச்சுறுத்தலைக் கொடுக்கின்றது. ஐரோப்பா எப்பொழுதும் தனது கையடக்கத்தினுள் இருக்க வேண்டும் என்றே அமெரிக்கா விரும்புகிறது. அதேவேளை சோசலிச வீழ்ச்சியை அடைந்த கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளை எவர் ஆதிக்கம் செய்து கட்டுப்படுத்துவது என்பதிலும் அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் கடும் போட்டி நிலவுகின்றது. ஐரோப்பிய பொருளாதார கூட்டமைப்புக்கு சவால்விடும் வகையிலேயே அமெரிக்கா, கனடா, மெக்சிக்கோ இணைந்த வடஅமெரிக்கா சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்த அமைப்பு அமெரிக்காவினால் மிகப் பெரும் மூலதனத்துடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஐரோப்பாவிற்கு எதிரான அரண் மட்டுமன்றி ஏற்கனவே பொருளாதார வல்லரசாகத் திகழ்ந்துவரும் யப்பானின் நிலையைப் பலவீனப்படுத்தும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாகும். இவ்வாறு அமெரிக்க-ஐரோப்பிய முரண்பாடும், அமெரிக்க-யப்பான் முரண்பாடும் வளர்ந்து செல்கின்றன. அத்துடன் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளும் இருக்கவே செய்கின்றன. ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், பிரித்தானியா ஆகியவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளும் நிலவுகின்றன. தற்போது சோவியத் யூனியனது மறைவின் பின் ரஷியா ஐரோப்பிய கூட்டில் இணைந்து தன்னைச் சக்திப்படுத்திக் கொள்ள

முயல்கிறது. அதன் பொருளாதாரம் ஆட்டம் கண்ட நிலையில் உள்ள அதேவேளை பழைய இராணுவ வல்லமை இருக்கவே செய்கிறது. ரஷ்யாவிடம் உள்ள இராணுவ வல்லமையை மேன்மேலும் பலவீனப்படுத்தி கீழ்மட்டத்திற்கு கொண்டுவந்துவிட அமெரிக்கா முயற்சிகளை செய்து வருகின்றது. ஏனெனில் தற்போதைய இராணுவ வல்லமையுடன் ரஷ்யா ஐரோப்பியக் கூட்டில் இணைந்து கொள்வது தனக்குப் பெரும் ஆபத்து என அமெரிக்கா அஞ்சுகிறது. இது ஏற்கனவே ஐரோப்பாவில் இருந்துவரும் அமெரிக்காவின் இராணுவ-ஆயுத ஆதிக்கம் அகற்றப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்திவிடக் கூடும் என அது கருதுகின்றது. ரஷ்யா மீண்டும் தன்னை ஒரு ஆதிக்க வல்லரசாகக் கட்டி எழுப்ப முடியும் என நம்பும் சக்திகள் ரஷ்யாவில் அதிகாரத்தை இறுக்கி வைத்திருக்க விரும்புகின்றன. தீவிர முதலாளித்துவ மயப்படுத்துவதன் மூலம் வீழ்ச்சி பெற்ற தமது பொருளாதாரத்தை கட்டியெழுப்ப முடியும் என அவர்கள் நம்புகின்றனர். அதனை அமெரிக்காவும் ஏனைய ஐரோப்பிய சக்திகளும் இலகுவில் அனுமதிக்க விரும்பமாட்டார்கள். தமது தயவில் ரஷ்யா பலவீனமாகத் தொடர்ந்து இருப்பதையே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

கிழக்குலகிலே பெரும் பொருளாதார வல்லரசாகத் திகழ்ந்து வரும் யப்பான் தனது சந்தையை விரிவுபடுத்தும் தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. ஆசிய பசுபிக் பிராந்தியத்தில் தனது செல்வாக்கினை ஆழப்படுத்தி நிற்க ஆவன செய்கின்றது. இதனை அமெரிக்க ஐரோப்பிய சக்திகள் முறியடிக்க முனைகின்றன. ஏற்கெனவே அமெரிக்காவிற்கும் யப்பானுக்கும் கசப்புணர்வு இருந்து வருகின்றமை பகிரங்கமானதாகும். ஆதலால், ஆசியா, அவுஸ்ரேலியா உள்ளடக்கியுள்ள பரந்த பிரதேசத்தில் தனது சந்தையை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள யப்பான் முயன்று வருகின்றது. அதன் ஒரு

பகுதியாகவே சீனாவின் வெளிநாட்டு மூலதன வலயங்களில் அதிக அக்கறையுடன் ஈடுபட்டு வருகின்றது. அதே போன்று அவுஸ்ரேலியாவிலும் யப்பானிய பல்தேசிய நிறுவனங்கள் பெருமளவில் மூலதனமிட்டு வருகின்றன. யப்பான் அண்மைக் காலங்களில் தனது இராணுவ வல்லமையை விரிவுபடுத்தி வரும் போக்கினைத் துரிதப்படுத்தி வருகின்றது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்திற்குப் பின் வளைகுடா யுத்தத்திற்குத் தனது துருப்புக்களையப்பான் அனுப்பி வைத்ததுடன் கம்போடியாவிற்கான ஐ. நா. அமைதிப்படையிலும் தனது துருப்புக்களைய அனுப்பி பரீட்சார்த்தம் பார்த்து வருகின்றது. யப்பான் மீண்டும் தனது முன்னைய ஏகாதிபத்திய நிலைக்கு வளரும் வேகமான போக்கைத் துரிதப்படுத்தி வருகின்றது. இது யப்பானுக்கும் அமெரிக்க ஐரோப்பிய சக்திகளுக்குமிடையிலான தீவிர முரண்பாட்டை மேலும் ஆழப்படுத்துகின்றது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு ஆசியாவில் சீனாவும் இந்தியாவும் பிரச்சினைக்குரிய நாடுகளாகக் காணப்படுகின்றது. சீனாவின் வளர்ச்சியை அதனால் உள்வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அதற்கு எதிராகச் செயல்படுவதில் அமெரிக்கா பல மடங்கு முக்கியத்துவத்தைக் காட்டி வருகின்றது. 'மனித உரிமைகளுக்காக' நிற்பது, 'தீபெத்தின் சுதந்திரம்' போன்ற சுலோகங்களுடன் சீனாவை சீர்குலைக்க ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்த முனைந்து நிற்கிறது. மறுமுனையிலே இந்தியாவை முற்றுமுழுதாகத் தனது கையில் வைத்திருக்க அமெரிக்கா முயன்று வருகின்றது. இந்தியா பின்பற்றி வந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு வேட்டு வைப்பதில் அமெரிக்கா ஆரம்ப வெற்றியைப் பெற்றிருக்கின்றது. பாகிஸ்தானுடன் முரண்படுவது போன்று காட்டி இந்தியாவைத் தனது கைக்குள் கொண்டு வர முயல்கிறது. அதேவேளை இந்தியாவை ஒரு தேசமாக

இருப்பதிலிருந்து உள்உடைவுகளை ஏற்படுத்திப் பலவீனப் படுத்தவும் திரைமறைவு வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துகிறது அண்மைக்கால இந்திய நிகழ்வுகளுக்கும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எவ்வித சம்மந்தமும் இல்லை என எவரும் சத்தியம் செய்ய முடியாது.

இந்தியா ஒரு மூன்றாம் உலக நாடாக உள்ள அதே வேளை இந்திய ஆளும் வர்க்கக் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மத்தியில் பிராந்திய மேலாதிக்க எண்ணப் படிவுகள் இருந்து வருகின்றமை மறைப்பதற்குரிய ஒன்றல்ல. இவை இந்திய தேசிய வெறியுடன் மட்டுமன்றி இந்துத் தேசிய வெறியுடனும் தொடர்புடையதாகும். இந்தியாவின் பிராந்திய மேலாதிக்க எண்ணங்களும் செயற்பாடுகளும் ஏற்கெனவே தெளிவாகத் தன்னை இனம் காட்டிக் கொண்டது. எனவே மேலாதிக்கம் எந்த வடிவத்தில் எங்கிருந்து வந்தாலும் எதிர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதில் இரு வேறு கருத்துகட்கு இடமிருக்க முடியாது. ஆனால் இதனை பகுத்துக் கொள்ளும்போது இந்திய ஆளும் கொள்கை வகுப்போருக்கும் இந்திய மக்களுக்குமிடையிலான வேறுபாட்டைத் தெளிவாக வரையறை செய்து கொள்வது அவசியம். இந்திய மக்களோடு ஐக்கியப் படுவதும், இந்திய மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்து நிற்பதுமே சரியான நிலைப்பாடாகும்.

6

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தன்னை ஒரு நிகரற்ற தேசமாக வைத்துக் கொள்ளவும் அதன் மூலம் உலகத்திற்கே தலைமை தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற பேரவாவும் கொண்டதாக விளங்கி வருகின்றது. ஆனால் அமெரிக்காவின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைமைகள் மிக மோசமாகி வருகின்றன. பொருளாதார வீழ்ச்சி பல மடங்காகி உள்ளது. உலகிலேயே அதிக கடன்பளு உள்ள நாடாக அமெரிக்கா விளங்குகின்றது. வெளிப்பார்வைக்கு

பெரும் ஆடம்பரமாக வாழ்ந்து வரும் பணக்காரன் உள்ளூரக் கடனில் மூழ்கி இருப்பது போன்றே அமெரிக்கா இன்று காணப்படுகிறது. மோசமான பொருளாதார நெருக்கடிகள் அதன் தேசிய வாழ்வில் தோன்றி வளர்ந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. வேலை இன்மை, வீடினமை, வறுமை மற்றும் சமூக அநீதிகள் நாளாந்தம் அதிகரித்து வருகின்றன. வளைகுடா யுத்தத்தின் வெற்றியைக் காட்டி அமெரிக்க மக்களிடையே வாக்குப் பெறநினைத்த ஜோர்ஜ் புஷ் தோல்வி பெற்ற மைக்கு அடிப்படைக் கரரணம் யுத்த வெற்றிப் பெருமிதத்தை அமெரிக்க மக்கள் ஒருபுறம் ஒதுக்கி விட்டுத் தாம் எதிர்நோக்கியுள்ள பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முதன்மை அளித்ததேயாகும். இது அமெரிக்க மக்களிடையே வளர்ந்துள்ள பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளின் பிரதிபலிப்பேயாகும். மேலும் அமெரிக்காவில் நடைமுறையில் உள்ள சிறுவர் உழைப்பு, போதை வஸ்துப்பாவணை, எயிட்ஸ் நோயின் தீவிர பரவுதல், குற்றச் செயல்கள் அதிகரிப்பு என்பன அமெரிக்க சமூக அமைப்பின் அசிங்கத்தனமான பக்கங்களை உலகிற்கு அம்பலமாக்கி நிற்கின்றன.

இவை மட்டுமன்றி அமெரிக்க நீக்கிரோ மக்களுக்கு எதிரான பாகுபாடு புறக்கணிப்பு போன்றன மலிந்து காணப்படுகின்றன. அவர்களிடையே வறுமை, கல்வியறிவின்மை, வீடினமை அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றன. நீக்கிரோ மக்கள் மத்தியில் ஆளும் வர்க்க அந்தஸ்துப் பெற்றவர்கள் சிலர் அமெரிக்க ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த போதிலும் ஏகப்பெரும்பான்மையான நீக்கிரோ மக்களின் வாழ்வு அமெரிக்காவில் துன்பச் சுமை மிகுந்ததாகவே காணப்படுகின்றது. அத்துடன் கொடிய அடக்குமுறை நீக்கிரோ மக்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. நீதி, நியாயம், சட்டம், ஒழுங்கு என்பதெல்லாம் ஒரு தலைப்பட்டசமாகவே அங்கு நிறைவேற்றம்

செய்யப்படுகின்றது. இதற்கு உதாரணம் சில மாதங் களுக்கு முன்பு லோஸ் ஏஞ்சல்ஸ் மாகாணத்தில் இடம் பெற்ற மோசமான கலவரமாகும் நீக்கிரோ இனத்த வருக்கும் பொலிசுக்கும் இடையிலான பிரச்சினையில் அப்பட்டமாகவே நீக்கிரோ இனத்தவருக்கான நீதி மறுக்கப்பட்டதன் விளைவாகவே அக்கலவரம் மூண்டது. நானூறு பேர்வரை கொல்லப்பட்டு பலகோடி டாலர் பெறுமதியான சொத்துக்களும் அழிவுபட்டன. நீக்கிரோ மக்களுக்கு மட்டுமன்றி அமெரிக்காவில் வாழ்ந்து வரும் சுதேசிய மக்கள் உட்பட வேற்று இன மக்களுக்கும் அங்கு அநீதிகளே இழைக்கப்படுகின்றன. இத்தனைக்கும் மத்தி யில்தான் அமெரிக்கா சுதந்திரம், ஜனநாயகம், மனித உரிமை எனக் கூறி அதனை உலகில் பாதுகாக்கும் தேவ தூதனாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ள முற்படுகிறது.

அமெரிக்காவின் பொருளாதாரம் அதன் ஆயுத உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலுமே தங்கியுள்ளது. உலகில் அதிகளவிலும், நவீனமாகவும் ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து விற்பனையில் ஈடுபடும் முதல்தர நாடு அமெரிக்காவேயாகும். எனவே உலகின் பல பாகங்களி லும் சிறிய அளவிலும் பெரிய அளவிலும் யுத்தங்கள் இடம்பெற்றே தீர வேண்டும் என்ற நிலையினை அமெரிக்கா வளர்த்து வருகின்றது. இந்த உலக யுத்தத் திற்கான உடனடிச் சூழல் இல்லை என்ற போதிலும் பிராந்திய யுத்தங்களை மூட்டுவதில் அமெரிக்கா மும்முரம் காட்டி வந்தது. இந்தப் பின்னணியிலேயே ஈரான் ஈராக் யுத்தம் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது.

இப்பிராந்திய யுத்தங்கள் தவிர்க்கப்பட்டு வரும் இன்றைய சூழலில் அமெரிக்கா மூன்றாம் உலக நாடு களில் உள்நாட்டு யுத்தங்களைப் பரவலாகத் தூண்டி வளர்த்து வருகின்றது. வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடிப் படையில் புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டங்கள் இடம் பெறுவதைக் 'கொடிய வன்முறை' 'இரத்தப் புரட்சி'

என்று பிரச்சாரம் செய்து வந்த அமெரிக்கா இன்று மூன்றாம் உலக நாடுகள் ஒவ்வொன்றிலும் இன, மத, பிரதேச அடிப்படையிலான ஆயுதப் போராட்டங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பின்னால் இருந்து இயக்குவித்து வருகின்றமை பலர் அறியாத உண்மைகளாகும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அமெரிக்கா ஒரே நேரத்தில் பல காய்களை வீழ்த்திக் கொள்கின்றது. பின்தங்கிய மூன்றாம் உலக நாடுகளில் இடம்பெறும் உள்நாட்டு யுத்தங்களால் அந்நாடுகள் மேலும் பலவீனமடைந்து ஏகாதிபத்தியங்களைச் சார்ந்து நிற்கச் செய்ய முடிகின்றது. மறுபுறம் ஒரே நேரத்தில் ஆட்சியில் இருப்போருக்கும், போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோருக்கும் தனது ஆயுதங்களை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் விற்பனை செய்து கொள்கிறது. இவற்றுக்கும் மேலால் வர்க்கப் போராட்ட அடிப்படையில் அணிதிரளக் கூடிய உழைக்கும் வர்க்க சக்திகளின் அணிதிரள்வைச் சிதைத்துப் புரட்சிகரச் சக்திகளை இனமத யுத்தங்களின் மூலம் அழிவுக்கு உள்ளாக்கிக் கொள்ள முடிகிறது.

இத்தகைய ஆயுத உற்பத்தியிலும் விற்பனையிலும் அமெரிக்கா மட்டுமன்றி ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளும் ஈடுபட்டு வந்துள்ள போதிலும் அமெரிக்காவே முதன்மை இடத்தை வகிக்கின்றது. மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்கிடையிலும், அந்நாடுகளுக்குள்ளும் யுத்தங்கள், கலவரங்கள், குழப்பங்கள் போன்றவற்றை உருவாக்குவதில் அமெரிக்கா உளவு நிறுவனமான சி. ஐ. ஏ. பெரும் பங்கு வகித்து வருவது நீண்ட கால வேலையாக இருந்து வருகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

அமெரிக்காவும் அதன் கூட்டாளிகளான முதலாளித்துவ நாடுகளும் எவ்வளவிற்கு முயன்றபோதிலும் உலகின் பல பாகங்களிலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்களும் போராட்டங்களும் சிறிய பெரிய அளவுகளில்

இடம்பெற்றே வருகின்றன. அவற்றிடையே தளர்ச்சி பின்னடைவு என்பன ஏற்பட்ட போதிலும் அவை தற்காலிகமானவைகளேயாகும். சர்வதேச கம்யூனிச இயக்கமும், சோசலிச சக்திகளும் பலவீனமடைந்த சூழலில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களின் வீச்சும் செயலிழந்து காணப்படுவது தவிர்க்க முடியாத தொன்றாகினும் அவை யாவும் தற்காலிகத் தன்மையுடையனவே அன்றி நீடித்து நிலைக்கக் கூடியவையல்ல. மூன்றாம் உலகின் பல நாடுகளில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்கள் மீளமைப்புப் பெற்று பலமுடன் முன்னேறக் கூடிய சூழல்கள் தோன்றி வருகின்றன.

சோவியத் யூனியனிலும் கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் சோசலிசம் வீழ்ச்சி கண்டுவிட்ட போதிலும் சீனா, கொரியா, கியூபா போன்ற நாடுகளில் சோசலிசப் பாதை தொடரப்படுகின்றமை நம்பிக்கை தரக்கூடியதேயாகும். அந்நாடுகளில் முன்னெடுக்கப்படும் சோசலிசப் பாதையில் பல கேள்விகள், சந்தேகங்கள் கிளப்பப்பட்ட போதிலும் சாராம்சத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பின் இறுக்கமான மையங்களாக மேற்குறித்த நாடுகள் இருந்து வருவதை எளிதில் புறக்கணிக்க முடியாது. சீனாவில் இடம்பெறும் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பிற்கான சீரமைப்புகள் பற்றி பெரும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் இடம்பெற்று வருவது அவதானிக்கக் கூடியதேயாகும். அப்பொருளாதார சீர்திருத்தங்களின் விளைவுகளை உடன் மதிப்பிட்டுக் கொள்ளவும் முடியாது. சாதகமானவை எனக் கருதப்படும் பல விடயங்கள் சோசலிச நிர்மாணத்திற்குப் பாதகமானவையாகவும் மாற்றமடையலாம். இருப்பினும் சீனாவின் அரசியல் தலைமையானது பல விடயங்களில் தனது பாட்டாளி வர்க்க நம்பகத் தன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அதன் நான்கு வழி காட்டும் கோட்பாடுகளாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளவை ஆழ்ந்து நோக்கத் தக்கவையாகும். 1) சோசலிசப் பாதை 2) கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

தலைமை 3) மக்கள் ஜனநாயக (பாட்டாளி வர்க்க) சர்வாதிகாரம். 4) மார்க்சியம் லெனினியம் மாஓ சேதுங் சிந்தனை. இவற்றை முன்னெடுக்கும் சீன அரசியல் தலைமையானது 1989இல் இடம்பெற்ற 'மாணவர் கிளர்ச்சியினை' எதிர்த்து முறியடித்தமை தவிர்க்கவியலா ஒன்றாகும். ஏனெனில் அக்கிளர்ச்சியின் பின்னால் உள் நாட்டு வெளிநாட்டு பிற்போக்கு சக்திகள் அணி திரண்டு நின்றமை தெளிவானதாகும். சீனாவிலும் சரி, ஏனைய சோசலிச நாடுகளிலும் சரி இடம்பெற்று வரும் மாற்றங்களை மிகவும் நிதானமான நோக்குடன் அவதானிப்பது அவசியம். அதன் சாதகமான அம்சங்கள் நமக்கும் உதவக் கூடியவைகளே. அதேபோன்று பாதகமான அம்சங்களும் இருக்கவே செய்யும். அவற்றை முதலில் மதிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் அந்தந்த நாட்டின் பாட்டாளி வர்க்கமும், கட்சியும், மக்களுமேயாகும். எனவே நாம் வெறுமனே ஏற்றிப் போற்றவோ அன்றி தூற்றி நிராகரிக்கவோ வேண்டியதில்லை, நமது நிலை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற பரந்த நிலைக்கு சாதகமாக வரக் கூடிய ஒவ்வொன்றையும் ஆதரித்து நமது சொந்த இயக்கத்தை உறுதி மிக்கதாகவும் சுயகால்களில் கால் ஊன்றி நிற்கக் கூடிய வகையிலும் கட்டி எழுப்பி முன்செல்வதாகவே இருத்தல் வேண்டும். வெறும் வாதப் பிரதிவாதங்களோ அன்றி தத்துவ வித்தகப் போக்குகளோ, அல்லது குறுங் குழுவாதப் பாதைகளோ இன்றைய எவருக்கும் உதவப் போவதில்லை. ஏகாதிபத்திய முதலாளித்துவ சக்திகளின் ஒவ்வொரு நாசகாரச் செயல்களையும், மோசடிகளையும், மக்கள் விரோத-தேச விரோதப் போக்குகளையும் தெளிவாக இனம் கண்டு அவற்றை நேர்மையுடன் எதிர்த்து முன்செல்லக் கூடிய சக்திகளின் ஐக்கியமே இன்று ஒவ்வொரு மூன்றாம் உலக நாட்டின் மக்களுக்கும் தேவையானதொன்றாகும். இவ் ஐக்கியத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கக் கூடிய அனைத்தையும் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு செயல்பூர்வமாக முன்னே செல்லக் கூடிய

சக்திள் அனைத்தும் இணைந்து
கொள்ளல் வேண்டும். அப்போது தான் ஏகாதிபத்திய
எதிர்ப்பியக்கம் புதிய தென்புடனும் நம்பிக்கையுடனும்

இன்றைய சர்வதேசச் சூழல் மிகவும் சிக்கல்
கொண்டவை போலத் தோன்றினாலும் அவற்றை இலகு
விய இனங்கண்டு கொள்வதற்கு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தி
யத்தையும், மேற்குலக முதலாளித்துவ சக்திகளையும்
பற்றிய தெளிவுடன் நோக்குதல் அவசியமானதாகும்.
ஈதன் மூலம் பாட்டாளி வர்க்க சிந்தனை நோக்கு
உடையவர்கள் மட்டுமன்றி தேசம், மக்கள் எதிர்காலம்
பத்திய எதிர்ப்பு அணிக்குள் தம்மை இணைத்துக்
கொண்டே ஆக வேண்டும். எனவே நமது நாட்டிலும்
உலகிலும் உருவாகி உள்ள ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு என்ற
நம்மை நாம் அர்ப்பணித்தே ஆக வேண்டும். இன்றைய
சர்வதேசச் சூழலில் இது தவிர்க்க முடியாத கடமை
யாகின்றது.

நவம்பர் 1992

சிவசுந்தரி கவிதாவுடைய
 மருத்துவமனை கிடைக்கப்பெற்ற
 நல்ல முறையில் கட்டி-முடிக்க
 மக்கள் யாருடைய கட்டண
 இல்லாமல் கட்டி-முடிக்க
 இதுபோன்ற சுகாதார
 உபகரணங்களை கட்டி-முடிக்க
 மருத்துவமனைகளை கட்டி-முடிக்க
 மக்களின் கட்டணங்களை
 கட்டி-முடிக்க
 மருத்துவமனைகளை கட்டி-முடிக்க
 மக்களின் கட்டணங்களை
 கட்டி-முடிக்க

1991 மே 4-ஆம் 5-ஆம் திகதிகளில் இடம்
 பெற்ற புதிய-ஜனநாயக கட்சியின்
 தேசிய காங்கிரஸ் நிறைவேற்றிய
 பதினைந்து அம்சங்கள் கொண்ட
 உடனடி வேலைத் திட்டம் கொண்ட

1991

4

புதிய - ஜனநாயக கட்சியின் வேலைத் திட்டம்

1. தற்போதைய ஜனநாயக விரோத, தொழிலாளர் விரோத, மக்கள் விரோத, தேச விரோத யூ.என்.பி. பெருமுதலாளித்துவ-பேரினவாத-பாசிஸ்ட் அரசை எதிர்த்து நிற்கக் கூடிய சகல அரசியல் கட்சிகளையும்-ஸ்தாபனங்களையும் உள்ளடக்கிய பொது முன்னணி ஒன்றினை உறுதியான பொது வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கட்டி எழுப்பி அதன் தலைமையில் மக்களை அணிதிரட்டி சக்திமிக்க வெகுஜனப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பது இப்பொது வேலைத் திட்டத்தின் பிரதான அம்சம். இது தேசிய ஜனநாயகத்தையும்-சுயநிர்ணய உரிமையையும் வென்றெடுத்து நிலைநாட்டுவதாக அமைய வேண்டும்.
2. சக்திமிக்க வெகுஜனப் போராட்டங்களின் மூலம் ஆளும் அரசங்கில் இருந்து அகற்றப்படும் யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தின் இடத்தை நீதியானதும் நியாயமானதுமான சுதந்திர பொதுத் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஓர் ஜனநாயக அரசாங்கத்தினால் நிறைவு செய்வதற்கு ஏற்ற வழிவகைகளை ஏற்படுத்தல்.

3. ஜனநாயகத் தேர்தல் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஓர் தேசிய நிர்ணய சபை மூலமாக இன்றைய அரசியலைப்புக்குப் பதிலான புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வரசியலமைப்பானது தற்போதைய நிறைவேற்று அதிகாரங்கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை ஒழித்து மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு அதி உயர் அதிகாரத்தை வழங்கக் கூடிய வகையில் அமைவதுடன், மக்கள் நலன், தேசநலன், தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான இணக்க நலன் அடிப்படையில் சகல-மக்களுக்கும் சமத்துவத்தையும், ஜனநாயகத்தையும், அடிப்படை மனித உரிமைகளையும் உத்தரவாதம் செய்யக் கூடிய வகையில் உருவாக்கிக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
4. தற்போது நடைமுறையில் உள்ள அவசரகாலச் சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், அரசியல் அமைப்புக்கான ஆறாவது திருத்தச் சட்டம், அத்தியாவசிய சேவைகள் சட்டம். மாணவர்களை ஒடுக்கும் நோக்கிலான பல்கலைக்கழகச் சட்டங்கள் போன்ற அனைத்து அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் உடன் அகற்றுதல். அத்துடன் சகல வகை சார்ந்த துணைப்படைகளும்-விசேஷப் படைகளும் கலைக்கப்பட்டு ஆயுதப் படைகளுக்கு வழங்கப் பட்டுள்ள அளவுக்கு மீறிய அதிகாரங்கள் அனைத்தும் இல்லாது ஒழிக்கப்படும். அதேவேளை சிறைச் சாலைகள், உடுப்பு முகாம்கள், ராணுவ முகாம்கள் விசாரணைக் கூடங்கள் அனைத்திலும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் கைதிகள் அனைவரையும் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்தல்.
5. 1977ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் இடம்பெற்று வந்த ஜனநாயக-தொழிற்சங்க விரோத நடவடிக்கை

களையும், அடிப்படை மனித உரிமை மீறல்களையும் விசாரிப்பதற்கான ஆணைக்குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டு பாரபட்சமற்ற விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும். இவ்விசாரணையில் முழு நாட்டிலும் ஏற்கனவே கொல்லப்பட்டும், காணாமற் போயுள்ளவர்களின் விபரங்கள் வெளியிடப்படுவதுடன் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் போதிய நஷ்ட ஈடும், புனர் வாழ்வும் வழங்கப்பட வேண்டும். அதேவேளை குற்றவாளிகள் எத்தரத்தை உடையவர்களாக இருப்பினும் அவர்கள் தண்டிக்கப்படல் வேண்டும்.

6. தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான ஓர் இடைக்காலத் தீர்வு முத்தரப்புப் பேச்சுவார்த்தை அடிப்படையில் காண்பதற்கு சகல நடவடிக்கைகளும் தாமதமின்றி முன்னெடுக்கப்படல் வேண்டும். இத்தீர்வானது சுயநிர்ணய உரிமை அடிப்படையில் பூரண அதிகாரம் கொண்ட வடக்கு கிழக்கு இணைந்த பிரதேசத்திற்கான பிரதேச சுயாட்சியாகவும்; முஸ்லீம் மக்கள், இந்திய வம்சாவழி மக்கள் ஆகியோருக்கான சுயாட்சி உள்ளமைப்புக்களாகவும் கொண்டிருப்பதுடன் இவை அரசியலமைப்பு வாயிலாக உறுதியையும், உத்தரவாதத்தையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் வடக்கு கிழக்கில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வந்த கோர யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு உயிர், உடைமை. இருப்பிடம், தொழில் இழப்புக்களைப் பெற்ற அனைத்து மக்களுக்கும் பூரண நஷ்ட ஈடும் தகுந்த புனர்வாழ்வையும் குறுகியகால எல்லைக்குள் வழங்கி அவர்களை இயல்பு வாழ்க்கைக்குத் திரும்பச் செய்வது.

7. வாழ்க்கைச் செலவைக் கட்டுப்படுத்தி, அதற்கேற்ற சம்பள உயர்வை வழங்கி தொழிலாளர்கள்,

ஊழியர்கள், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் உட்பட அனைத்து உழைக்கும் மக்களினதும் வாழ்க்கைத் தரத்தினை உயர்த்திப் பாதுகாக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வது.

8. திட்டமிட்ட பாரிய கைத்தொழில், விவசாயஅபிவிருத்திக்குஉரிய அடிப்படைகளை உருவாக்கிமுன்னெடுக்கும் அதேவேளை விவசாய, சிறுகைத் தொழில் உற்பத்திகளுக்கு ஊக்கமும் முதன்மையும்கொடுத்து விவசாயிகளுக்கும் சிறு கைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய வாய்ப்புக்களைவழங்க வேண்டும். தொழில், விவசாய அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்கள் சகல பிரதேசங்களுக்கிடையிலும் சமத்துவ அடிப்படையில் வழங்கப்படல் வேண்டும். இதன்மூலம் வெளி நாடுகளுக்கு நமது மனிதவளம் ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது ஆகக் குறைந்த மட்டத்துக்கு வருவதுடன் திட்டமிட்ட தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சியானது துரித கதியில் விருத்தி பெற்று பலம்பெற உரிய நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்துவது.

9. ஏற்றுமதி இறக்குமதி உட்பட அந்நிய பல்தேசிய நிறுவனங்களின் தாராள சுரண்டலுக்கும், திட்டமிட்ட தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சியைச் சிதறடித்து நமது நாட்டைத் தமது சந்தையாக வைத்திருக்கும் அவர்களின் திறந்த பொருளாதாரக் கதவு கொள்கைக்குத் தகுந்த கட்டுப்பாட்டை விதித்து நமது தேசிய பொருளாதாரத்தை ஸ்திரமாக்கி முன்னெடுப்பது. விவசாய உற்பத்திகளும் சிறு கைத்தொழில் முயற்சிகளும் - கொள்வனவு, விற்பனை யாவும் கூட்டுறவு அமைப்புகளை உருவாக்கி அவற்றின் ஊடாக செயற்படுத்துவது. இதற்கென ஒரு திட்டமிட்ட தேசிய பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுத்துக்கொள்வது.

10. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாதச் சம்பளத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தி தேசிய வாழ்வில் அரசாங்க, தனியார் துறையினரைவிட தனி ஒரு பிரிவினராக நடத்தப்படும் தற்போதைய நடைமுறையை ஒழித்து; அவர்களது பிரசாவுரிமை, வாக்குரிமை என்பனவற்றை நடைமுறையில் பூரணப்படுத்தி, நிலம் வழங்கப்படுவதில் காட்டப்படும் திட்டமிட்ட பாகுபாட்டை ஒழித்து; மற்றும் வசிப்பிடம், சுகாதாரம், கல்வி வாய்ப்புக்களை மிகுந்த அக்கறையுடன் விரிவுபடுத்தி விருத்தி செய்தல்.
11. நாட்டின் மொத்த எண்ணிக்கையில் அரைப்பங்கி னராக விளங்கும் பெண்கள் சகல துறர்களிலும் இரண்டாந்தர அடிப்படையிலான பாகுபாடுகளுக்கும் ஒடுக்கல்களுக்கும் எதிராக உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து பெண்களின் நலவுரிமைகளுக்கும் சமத்துவ நிலைக்கும் உறுதியான செயற்பாட்டினை முன்னெடுப்பது.
12. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பக் கல்வியை மாவட்டங்கள் தோறும் விருத்திசெய்து அவற்றை தொழில், விவசாய விருத்தியுடன் இணைத்து தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துவது. அத்துடன் சமூகநல விருத்திக்குப் பங்காற்றக் கூடியதும்; சமூக உணர்வையும் - மனித நேயப் பண்புகளை வளர்க்கக்கூடியதுமான திட்டமிட்ட தேசிய கல்விக் கொள்கை ஒன்றினை இன, வர்க்கமத, மொழி, சாதி, பால், பிரதேச வேறுபாடுகளுக்கு அப்பால் வகுத்து முன்னெடுத்தல். சகல இன மக்களினதும் கலாச்சார விழுமியங்களின் நல்லம்சங்கள் அனைத்தையும் பாதுகாத்து புதிய சூழலில் விருத்திசெய்து முன்னெடுக்கக்கூடிய தேசிய கலாச்சாரக் கொள்கை ஒன்றினை வகுத்து

முன்னெடுப்பதுடன் நச்சுத்தனம் கொண்ட
அதேசிய கலாச்சார ஊடுருவல்கள் அனைத்தையும்
தடுத்த நிறுத்துவது.

13. எண்பதுகளில் இருந்து தனியார் மயமாக்கல்
கொள்கை அடிப்படையில் அரசாங்க, கூட்டுத்
தாபன, கூட்டுறவுத்துறைகளில் இருந்து வெளி
நாட்டு - உள்நாட்டு பெருமுதலாளிகளிடம் கைய
ளித்த சகல துறை நிறுவனங்களும், நிலங்களும்
மீளக் கையளிக்கப்பட்டு அவை தகுந்த முறையில்
இயங்க வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். அதே
வழியில் கல்வி, சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்ற
அத்தியாவசிய துறைகளில் புகுத்தப்பட்ட தனியார்
லாபநோக்குடைய நடைமுறை ஒழிக்கப்பட்டு
மக்கள் நலன் சார்ந்த நடைமுறைக் கொள்கை
பின்பற்றப்பட வேண்டும்.

14. இன்றைய சமூக நிலை (சாதி, இன, பிரதேச,
வர்க்கம்) காரணமாக நாட்டின் எப்பகுதியிலேனும்
காணப்படும் பின்தங்கிய மக்கள் பிரிவினர் உரிய
முறையில் இனங்காணப்பட்டு அவர்களது சமூக,
பொருளாதார, கல்வி மேம்பாட்டிற்கான உடனடி
நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

15. தற்போதைய யூ. என். பி. அரசு பின்பற்றிவரும்
முற்றிலும் மேற்குலகு சார்ந்த வெளியுறவுக்
கொள்கையானது கைவிடப்பட்டு உறுதியான
நடுநிலைக் கொள்கை பின்பற்றப்படல் வேண்டும்.
அதேவேளை உலக மேலாதிக்க சக்திகளுக்கு
எதிராகவும், பிராந்திய மேலாதிக்க நோக்கத்திற்கு
எதிராகவும் விழிப்புடன் இருந்து உலகின் அடக்கி
ஒடுக்கப்படும் மக்களுடனும்-அவர்களின் விடுதலைப்
போராட்டங்களுடனும் மிக நெருக்கமாக ஐக்கியப்
படுதல் வேண்டும். இந்திய உப கண்டத்தின்

மக்களுடனும் அவர்களது சமூக நீதிக்கும்-
 விடுதலைக்குமான போராட்டங்களுடனும் எமது
 ஒருமைப்பாட்டை வளர்த்துக் கொள்ளல்
 வேண்டும். அதேவேளை மூன்றாம் உலக நாடு
 களின் ஐக்கியத்திற்கும் அவர்கள் தமது தேசிய
 சுதந்திரம் தேசிய பொருளாதார வளர்ச்சி என்பன
 வற்றுக்காக முன்னெடுக்கும் சகல முயற்சிகளுக்கும்,
 போராட்டங்களுக்கும் எமது வெளியுறவுக்
 கொள்கையானது பக்கபலமாக இருப்பதை உறுதி
 செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

விருத்திச் சிறை ஆகியும் விழுப்புரம்
 ஊர் விழுப்புரம்... பரமபூதிகளின்...
 காரணத்தால்... விழுப்புரம்...
 விழுப்புரம்... விழுப்புரம்...
 விழுப்புரம்... விழுப்புரம்...
 விழுப்புரம்... விழுப்புரம்...
 விழுப்புரம்... விழுப்புரம்...
 விழுப்புரம்... விழுப்புரம்...

